VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 1. jūnijā *

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – VNV pieņemtā *Banco Popular Español* noregulējuma shēma – Pilnvaru deleģēšana – Tiesības tikt uzklausītam – Tiesības uz īpašumu – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas (ES) Nr. 806/2014 14., 18. un 20. pants

Lietā T-628/17

Aeris Invest Sàrl, Luksemburga (Luksemburga), ko pārstāv *M. Roca Junyent*, *R. Vallina Hoset*, *G. Serrano Fenollosa*, *E. Galán Burgos* un *M. Varela Suárez*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *A. Steiblytė*, pārstāvji,

un

Vienoto noregulējuma valdi (VNV), ko pārstāv *J. King* un *M. Fernández Rupérez*, pārstāves, kurām palīdz *B. Meyring*, *S. Schelo*, *F. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

atbildētājas,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv *L. Aguilera Ruiz* un *J. Rodríguez de la Rúa Puig*, pārstāvji,

Eiropas Parlaments, ko pārstāv *P. López-Carceller*, *M. Martínez Iglesias*, *L. Visaggio*, *J. Etienne*, *M. Menegatti* un *M. Sammut*, pārstāvji,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *A. de Gregorio Merino*, *J. Bauerschmidt*, *H. Marcos Fraile* un *A. Westerhof Löfflerová*, pārstāvji,

un

* Tiesvedības valoda – spāņu.

Banco Santander, SA, Santandera (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo*, *A. Rodríguez Conde*, *D. Sarmiento Ramírez-Escudero* un *J. Remón Peñalver*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, VNV izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmas pieņemšanu un, otrkārt, Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español S.A*. noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents) un G. Šteinfate [*G. Steinfatt*],

sekretārs: H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 17. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesiskais regulējums

1 Pēc 2008. gada finanšu krīzes Eiropas Savienībā tika nolemts izveidot banku savienību, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un banku noregulējumam.

2 Pirmo banku savienības izveides posmu veidoja vienota uzraudzības mehānisma (VUM) izveidošana ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 12. apsvērumu VUM būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka šīm kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Šim nolūkam ar Regulu Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī.

3 Pēc tam tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un

Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.). Tās 1. apsvērumā ir norādīts:

"Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām [..], kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību."

4 Direktīvas 2014/59 mērķis ir izveidot kopīgus noteikumus, lai minimāli saskaņotu valstu noteikumus, kas reglamentē banku noregulējumu Savienībā, un tajā ir paredzēta sadarbība starp noregulējuma iestādēm pārrobežu banku maksātnespējas gadījumos. Šajā ziņā Direktīvas 2014/59 3. panta 1. punktā it īpaši ir paredzēts, ka ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

5 Tomēr, uzskatot, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2014/59 netiek panākta lēmumu pieņemšanas procesa centralizācija noregulējuma jomā, ka ar to galvenokārt tiek ieviesti noregulējuma instrumenti un katras dalībvalsts iestāžu rīcībā esošas kopīgās noregulējuma pilnvaras un ka tā atstāj tām rīcības brīvību attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu un valsts noregulējuma finansēšanas shēmu izmantošanu, un uzskatot, otrkārt, ka ar šo direktīvu dalībvalstīm netiek pilnībā liegts pieņemt atsevišķus un potenciāli atšķirīgus lēmumus par pārrobežu grupu noregulējumu, tika nolemts izveidot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM).

6 Tādējādi banku savienības izveides otrajā posmā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

7 Regulas Nr. 806/2014 12. apsvērumā ir norādīts:

"Efektīvu noregulējuma lēmumu nodrošināšana attiecībā uz bankām, kas kļūst maksātnespējīgas, Savienībā, tostarp attiecībā uz Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir izšķiroši svarīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanai. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Efektīvu un vienotu noregulējuma noteikumu un vienlīdzīgu noregulējuma finansēšanas nosacījumu nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu īpatsvars. Ja netiks ieviests VNM, banku krīzei dalībvalstīs, kas piedalās VUM, būtu spēcīgāka negatīvā sistēmiskā ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. VNM izveide nodrošinās neitrālu pieeju tādu banku jautājuma izskatīšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, un tādējādi palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvās ietekmes izplatīšanos uz neiesaistītajām dalībvalstīm un līdz ar to atvieglos iekšējā

tirgus darbību kopumā. Gan iesaistītajās, gan neiesaistītajās dalībvalstīs noteiktajiem iestāžu sadarbības mehānismiem vajadzētu būt skaidriem, un nevajadzētu tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā vietu finanšu pakalpojumu sniegšanai."

8 Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir izveidot vienotus noteikumus un vienotu procedūru 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, proti, bankām, kuru piederības jurisdikcijas uzraudzības iestāde ir ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) Nr. 1024/2013 (skat. Regulas Nr. 806/2014 15. apsvērumu).

9 Regulas Nr. 806/2014 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šos vienotos noteikumus un šo vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde (VNV), kas izveidota saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu, kopā ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju, kā arī valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot VNM, kurš izveidots ar šo pašu regulu. Tāpat ir paredzēts, ka VNM atbalsta vienotais noregulējuma fonds (VNF).

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 16. panta 1. punktu VNV lemj par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja ir izpildīti šīs pašas regulas 18. panta 1. punktā paredzētie trīs nosacījumi.

11 Pirmais nosacījums paredz, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šī nosacījuma vērtējumu veic ECB pēc apspriešanās ar VNV vai VNV, un tas tiek uzskatīts par izpildītu, ja vienība atrodas vienā vai vairākās Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā uzskaitītajās situācijās.

12 Otrais nosacījums paredz, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai prudenciāli pasākumi pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

13 Trešais nosacījums paredz, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, proti, ka tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

14 Regulas Nr. 806/2014 14. pantā ir norādīti šādi noregulējuma mērķi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

15 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, pirms VNV lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina attiecīgās vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa.

17 Ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu.

18 Rīkojoties noregulējuma procedūras ietvaros, VNV, Padomei un Komisijai ir jānodrošina, lai noregulējuma darbība tiktu veikta atbilstoši noteiktiem Regulas Nr. 806/2014 15. pantā uzskaitītajiem principiem, kuru vidū ir princips, saskaņā ar kuru zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri, kā arī princips, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējuma darbībā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

19 Noregulējuma shēmā VNV nosaka noregulējuma instrumentu piemērošanu. Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi pieejamie noregulējuma instrumenti, proti, uzņēmuma pārdošana, pagaidu iestādes izmantošana, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija.

20 Noregulējuma shēmā VNV var arī īstenot attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 19. pantu noregulējuma darbība var ietvert arī valsts atbalsta piešķiršanu vai VNF izmantošanu.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, tiklīdz VNV ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai. Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad VNV tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, proti, attiecībā uz atbilstību sabiedrības interešu kritērijam vai būtiskām izmaiņām VNF līdzekļu apmērā. Attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem diskrecionārajiem aspektiem Komisija divpadsmit stundu laikā pēc tam, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei iebilst pret VNV pieņemto noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam, vai apstiprināt VNV pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto VNF līdzekļu apmēru, vai iebilst pret būtiskām šīs summas izmaiņām. Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

22 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 9. punktā ir norādīts, ka VNV nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Minētajām iestādēm adresē noregulējuma shēmu, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai to īstenotu saskaņā ar šīs pašas regulas 29. pantu, īstenojot visas noregulējuma pilnvaras.

23 Pēc noregulējuma darbības veikšanas, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, lai novērtētu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic neatkarīga persona. Šīs vērtēšanas rezultātā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, akcionāriem vai kreditoriem var tikt izmaksāta kompensācija, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

II. Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

24 Prasītāja *Aeris Invest Sàrl* ir saskaņā ar Luksemburgas tiesībām dibināta juridiska persona, kas bija *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") akcionāre pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz šo banku.

A. Par Banco Popular situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

25 *Banco Popular* grupa, kuras mātesuzņēmums bija *Banco Popular*, noregulējuma brīdī bija sestā lielākā Spānijas banku grupa.

26 2016. gadā *Banco Popular* palielināja kapitālu par 2,5 miljardiem euro.

27 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu (turpmāk tekstā – "2016. gada noregulējuma plāns"). 2016. gada noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments.

28 2017. gada 3. februārī *Banco Popular* publicēja savu 2016. gada ziņojumu, kurā tā paziņoja par vajadzību pēc īpašām rezervēm 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī jauna prezidenta iecelšanu amatā.

29 2017. gada 10. februārī *DBRS Ratings Limited (DBRS)* (tagad – *DBRS Morningstar*) pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, piešķirot tam negatīvu perspektīvu, ņemot vērā *Banco Popular* kapitāla vājināto situāciju saistībā ar būtiskākiem neto zaudējumiem nekā tie, kas bija paredzēti šī sprieduma 28. punktā minētajā tās gada ziņojumā, kā arī *Banco Popular* centienus samazināt joprojām lielo ienākumus nenesošo aktīvu uzkrājumu.

30 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* paziņoja iekšējās revīzijas rezultātus, norādot, ka varētu būt nepieciešamas korekcijas 2016. gada ziņojumā. Šie pielāgojumi tika veikti *Banco Popular* finanšu ziņojumā par 2017. gada pirmo ceturksni.

31 2017. gada 10. aprīlī *Banco Popular* akcionāru kopsapulcē valdes priekšsēdētājs paziņoja, ka banka plāno vai nu palielināt kapitālu, vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā grupas stāvokli pašu kapitāla un ienākumus nenesošo aktīvu ziņā. *Banco Popular* ģenerāldirektors tika aizstāts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā.

32 Pēc 2017. gada 3. aprīļa paziņojuma par vajadzību pielāgot 2016. gada finanšu rezultātus *DBRS* 6. aprīlī pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, saglabājot tā negatīvo perspektīvu. *Standart & Poor's* 2017. gada 7. aprīlī un *Moody's Investors service* (turpmāk tekstā – "*Moody's*") 2017. gada 21. aprīlī arī pazemināja *Banco Popular* reitingu ar negatīvu perspektīvu.

33 2017. gada aprīlī *Banco Popular* uzsāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam tika pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām.

34 2017. gada 5. maijā *Banco Popular* iesniedza savu finanšu ziņojumu par 2017. gada pirmo ceturksni, norādot zaudējumus 137 miljonu euro apmērā.

35 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība (*Liquidity Coverage Requirement*) nokrita zem minimālā 80 % sliekšņa, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

36 Ar 2017. gada 16. maija vēstuli *Banco Santander, SA* informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

37 2017. gada 16. maijā *Banco Popular* paziņojumā par būtisku faktu *Comisión nacional del mercado de valores* (*CNMV*, Vērtspapīru tirgus valsts komisija, Spānija) norādīja, ka potenciālie pircēji ir izrādījuši interesi privātās pārdošanas procedūrā, bet nav saņemts neviens saistošs cenas piedāvājums.

38 2017. gada 19. maijā aģentūra *FITCH* pazemināja *Banco Popular* ilgtermiņa kredītreitingu.

39 2017. gada 23. maijā VNV priekšsēdētāja *Elke König* sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai tostarp tika uzdots jautājums par situāciju *Banco Popular*.

40 2017. gada maijā vairākos rakstos presē tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. Piemēram, ir jāmin 2017. gada 11. maija raksts, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com* ar nosaukumu "*Saracho* liek steidzami pārdot *Popular JP Morgan* un *Lazard* maksātnespējas riska dēļ" ("*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*"). Šajā rakstā tiek norādīts, ka bankas prezidents bija pilnvarojis *JP Morgan* un *Lazard* rīkot steidzamu bankas pārdošanu maksātnespējas riska dēļ masveida individuālo un institucionālo klientu noguldījumu aizplūšanas dēļ un ka viņš uzskatīja, ka vienīgais veids, kā nodrošināt bankas dzīvotspēju, ir pilnīga un tūlītēja visas grupas pārdošana. Rakstā tiek norādīts, ka, "ņemot vērā nemainīgo noguldījumu aizplūšanu un ārējo finansēšanas avotu slēgšanu, bankai draud nopietns maksātnespējas risks un ka [tās prezidents] tādējādi bija spiests izmantot visdrastiskākos pasākumus un pakāpeniski atturēties no savu aktīvu pārdošanas, lai uzlabotu pašu kapitāla rādītājus un izpildītu ECB prasības".

41 2017. gada 15. maijā tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā ar nosaukumu "ECB divus mēnešus pārbauda *Banco Popular* pārdošanas procesa vidū" ("*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*") ir norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plāns, ko īstenoja tās prezidents, ir ticis veikts pēc ECB pārbaudes, ar kuru tika apstiprināts rezervju deficīts. Saskaņā ar šo pantu ECB inspektori esot secinājuši, ka *Banco Popular* grūtības ir saistītas ar tās rezervju deficītu, lai segtu tās riska darījumus ar nekustamo īpašumu, un ka ir jāizvairās no gadījuma rakstura noguldījumu aizplūšanas. Šie inspektori esot pauduši arī savu neapmierinātību attiecībā uz 2016. gada pārskatu iesniegšanu.

42 2017. gada 31. maijā aģentūra *Reuters* publicēja rakstu ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*"). Šajā rakstā tostarp ir minēts, ka, atsaucoties uz augsta ranga Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu būt nepieciešams noregulējums, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izriet, ka šis ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos.

43 Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šī raksta saturu.

44 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* nācās saskarties ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

45 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco de España* (Spānijas Bankai) un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma par *Banco Popular* lūgumu par ārkārtas likviditātes palīdzību, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu no šīs ārkārtas likviditātes palīdzības, pēc tam Spānijas Banka norādīja, ka tā nespēj sniegt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*.

46 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popula*r kredītreitingu.

B. Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

47 2017. gada 23. maijā VNV uzdeva *Deloitte* kā neatkarīgam ekspertam veikt *Banco Popular* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

48 2017. gada 24. maijā VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 34. pantu, pieprasīja no *Banco Popular* informāciju, kas nepieciešama vērtējuma veikšanai. 2017. gada 2. jūnijā tā arī lūdza *Banco Popular* sniegt informāciju par privātas pārdošanas procedūru, kā arī paredzēt piekļuvi nodrošinātajai virtuālajai datu zālei, ko pēdējā minētā bija izveidojusi šajā procedūrā.

49 2017. gada 3. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija), par *Banco Popular* pārdošanu (turpmāk tekstā – "lēmums par pārdošanu"). VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties uzsākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* ir jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt savu piedāvājumu privātajā pārdošanas procedūrā.

50 No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

51 2017. gada 4. jūnijā divi potenciālie pircēji, kuri bija nolēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA)* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai.

52 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

53 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu.

54 Šajā vērtējumā ECB norādīja, ka iepriekšējos mēnešos *Banco Popular* bija būtiski pasliktinājusies tās naudas līdzekļu situācija, galvenokārt tādēļ, ka ir ievērojami izsmelta tās noguldījumu bāze. *Banco Popular* saskarās ar ievērojamu naudas līdzekļu aizplūšanu visos klientu segmentos. ECB uzskaitīja notikumus, kas izraisīja likviditātes problēmas, ar kurām nācās saskarties *Banco Popular*.

55 Šajā ziņā tā norādīja, ka 2017. gada februārī, iesniedzot savus gada pārskatus, *Banco Popular* bija atklājusi īpašu rezervju nepieciešamību 5,7 miljardu euro apmērā, kas 2016. gadā radīja zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī tās ilglaicīgā prezidenta, kurš bija uzsācis bankas stratēģijas pārskatīšanu, nomaiņu. Paziņojums par papildu rezervēm un zaudējumiem finanšu gada beigās izraisīja to, ka 2017. gada 10. februārī *DBRS* samazināja *Banco Popular* kredītreitingu, un *Banco Popular* klientiem radās lielas bažas, kas izpaudās kā būtiska negaidīta noguldījumu izņemšana un biežāks klientu apmeklējums bankas filiālēs.

56 ECB arī norādīja: tas, ka *Banco Popular* 2017. gada 3. aprīlī publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par vairāku iekšējo revīziju rezultātiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz iestādes finanšu pārskatiem, kā arī apstiprinājumu tam, ka iestādes prezidents-ģenerāldirektors tiks nomainīts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni. ECB norādīja, ka šo noguldījumu izņemšanas vilni veicināja arī:

– *Standard & Poor's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 7. aprīlī;

– *Banco Popular* 2017. gada 10. aprīļa paziņojums par to, ka tā neizmaksāšot dividendes un ka varētu būt nepieciešams palielināt kapitālu vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā saspringto pašu kapitāla situāciju un nepieciešamo izlīdzinājumu ar citām bankām ienākumus nenesošu aktīvu segšanai;

– *Moody's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 21. aprīlī;

– 2017. gada pirmā ceturkšņa rezultātu, kas bija sliktāki nekā paredzēts, publiskošana;

– nepārtrauktais negatīvais atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos, kā, piemēram, 2017. gada 11. un 15. maija raksti, kas minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā, kas lika domāt, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par steidzamu bankas pārdošanu nenovēršama bankas maksātnespējas riska vai likviditātes trūkuma dēļ un ka no uzraudzības iestādes veiktās pārbaudes uz vietas izrietēja, ka bankai bija nepieciešami ievērojami papildu uzkrājumi.

57 ECB arī konstatēja, ka īpaši būtisks bija noguldījumu zaudējums kopš 2017. gada 31. maija pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos tika izpausts fakts, ka banka varētu tikt likvidēta, ja notiekošais pārdošanas process netiks ļoti ātri pabeigts.

58 Turklāt ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* iepriekšējās nedēļās bija izstrādājusi dažādus pasākumus papildu likviditātes radīšanai un bija sākusi tos īstenot, ienākošo un vēl sagaidāmo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai novērstu *Banco Popular* likviditātes pozīcijas samazināšanos vērtējuma veikšanas dienā. Tā arī norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, attiecībā uz kuru ECB padome 2017. gada 5. jūnijā nebija izteikusi iebildumus, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

59 ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* jau veiktie pasākumi nebija pietiekami efektīvi, lai mainītu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos. Tā norādīja, ka *Banco Popular* kā alternatīvu pasākumu, lai garantētu tās spēju izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā, mēģināja īstenot sabiedrības darījumu, proti, to pārdot spēcīgākam konkurentam. Tomēr ECB uzskatīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas pasliktināšanos, pierādījumu neesamību par tās spēju tuvākajā nākotnē mainīt savu likviditātes situāciju un to, ka sarunas līdz šim nebija panākušas pozitīvu rezultātu, šāda privāta darījuma apstiprinājums nebija paredzams termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

60 ECB konstatēja, ka tajā pašā laikā nebija pieejami agrīni uzraudzības vai iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu situāciju un nodrošināt tai pietiekami daudz laika, lai tā varētu īstenot sabiedrības darījumu vai rast citu risinājumu. ECB kā kompetentās iestādēs rīcībā esošie pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 104. panta un Direktīvas 2014/59 27.–29. panta vai Regulas Nr. 1024/2013 16. panta transponēšanu valsts tiesībās nevarēja nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

61 Noslēgumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka zaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvīdus, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, iespējams, nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

62 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas maksātnespējas iespējamības situācijā.

63 Tajā pašā dienā *FROB* sagatavoja vēstuli, kurā bija ietverta informācija par pārdošanas procedūru (turpmāk tekstā – "procesuālā vēstule") un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš tika noteikts 2017. gada 6. jūnija pusnaktī.

64 Tajā pašā dienā *BBVA*, viens no diviem potenciālajiem *Banco Popular* pircējiem, arī informēja *FROB*, ka tā neiesniegšot piedāvājumu.

65 Tāpat 2017. gada 6. jūnijā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums"), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem. Šajā vērtējumā tostarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu euro vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu euro apmērā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu euro apmērā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

66 2017. gada 7. jūnijā *Banco Santander* iesniedza saistošu cenas piedāvājumu.

67 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV, ka *Banco Santander* 7. jūnijā plkst. 3.12 iesniedza piedāvājumu un ka *Banco Santander* piedāvātā cena par *Banco Popular* akciju pārdošanu bija 1 EUR. *FROB* paziņoja, ka tās padome ir izvēlējusies *Banco Santander* par izraudzīto pretendentu konkursa kārtībā notikušajā *Banco Popular* pārdošanas procedūrā un ir nolēmusi ierosināt VNV, lai VNV lēmumā par *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanu par pircēju tiktu izraudzīta *Banco Santander*.

C. Par 2017. gada 7. jūnija Banco Popular noregulējuma shēmu

68 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"), pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014.

69 Saskaņā ar noregulējuma shēmas 1. pantu VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru no noregulējuma dienas.

70 Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošinātu bankas kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

71 Noregulējuma shēmas 5.1. pantā VNV nolēma:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs darbības pārdošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas pircējam. Pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

72 Noregulējuma shēmas 6. pants attiecas uz pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 6.1. pantā VNV norādīja, kādus pasākumus tā ir veikusi, piemērojot savas Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas pilnvaras.

73 Tādējādi noregulējuma shēmas 6.1. pantā VNV nolēma:

– vispirms, norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālo summu 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā pilnībā tika anulētas *Banco Popular* akcijas;

– pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā lēmuma par noregulējuma shēmu pieņemšanas brīdī, pamatsummu *Banco Popular* jaunemitētajās akcijās ("jaunās I akcijas");

– pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā šīs "jaunās I akcijas" tiks anulētas pilnā apmērā;

– visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās".

74 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā ir paredzēts, ka šie norakstīšanas un konvertācijas pasākumi ir balstīti uz 2. vērtējumu, ko apstiprina pārredzamā un atklātā pārdošanas procesa, ko veic Spānijas noregulējuma iestāde *FROB*, rezultāti.

75 Noregulējuma shēmas 6.5. pantā VNV norādīja, ka tā īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, un noteica, ka "jaunās II akcijas" brīvi un bez jebkādām trešo personu tiesībām vai privilēģijām tiek pārvestas *Banco Santander* apmaiņā pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu. Tika precizēts, ka pircējs jau ir piekritis pārvešanai.

76 VNV arī norādīja, ka "jauno II akciju" pārvešana būtu jāveic, pamatojoties uz 2017. gada 7. jūnija pircēja saistošo piedāvājumu, un tā būtu jāīsteno *FROB* saskaņā ar 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu) (*BOE* Nr. 146, 50797. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums Nr. 11/2015").

77 Noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13.

78 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30 Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV. Tādējādi noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā.

79 No Lēmuma 2017/1246 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

80 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu. Saistībā ar minēto *FROB* piekrita *Banco Popular* jauno akciju, kas iegūtas, konvertējot otrā līmeņa kapitāla instrumentus ("jaunās II akcijas"), pārvešanai uz *Banco Santander*.

D. Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas

81 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums"). 2018. gada 31. jūlijā *Deloitte* nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.

82 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.

83 2020. gada 17. martā VNV pieņēma lēmumu SRB/EES/2020/52, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, ir piešķirama kompensācija. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.). Šajā lēmumā VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no VNF atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

84 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 18. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.

85 Ar dokumentu, kas kancelejā iesniegts 2017. gada 15. novembrī, VNV saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 3. punktu lūdza Vispārējai tiesai uzdot veikt pierādījumu savākšanas pasākumus attiecībā uz konkrētu pielikumā minēto dokumentu iesniegšanu. Ar 2017. gada 30. novembra lēmumu Vispārējā tiesa nolēma noraidīt šo pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumu šajā tiesvedības stadijā.

86 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 6. un 30. novembrī un 5. un 13. decembrī, *Banco Santander*, Padome, Spānijas Karaliste un Eiropas Parlaments lūdza atļaut tiem iestāties šajā tiesvedībā VNV un Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2018. gada 6. augusta lēmumiem Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva Spānijas Karalistei, Parlamentam un Padomei iestāties lietā un ar 2019. gada 12. aprīļa rīkojumu *Banco Santander* tika atļauts iestāties lietā. Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus procesuālos rakstus, un prasītāja un VNV noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par tiem.

87 2018. gada 16. februārī Vispārējā tiesa, īstenojot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt jaunāko noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju un 2. vērtējuma nekonfidenciālo versiju, kas bija publicētas tās tīmekļvietnē. VNV iesniedza dokumentus noteiktajā termiņā.

88 2018. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdeva pusēm rakstveida jautājumus. Puses atbildēja uz šo lūgumu noteiktajā termiņā.

89 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs atbilstoši Reglamenta 27. panta 5. punktam tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

90 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 21. janvārī, prasītāja iesniedza jaunu pamatu atbilstoši Reglamenta 84. pantam. Komisija, VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajos termiņos.

91 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

92 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 2. oktobrī, prasītāja iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. Komisija, VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

93 Vispārējā tiesa 2021. gada 16. martā, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja VNV iesniegt vairākus dokumentus. VNV 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka pieprasītie dokumenti daļēji ir konfidenciāli un ka tos varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu.

94 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2021. gada 19. aprīlī, prasītāja iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu un pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Komisija, VNV, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

95 Ar 2021. gada 12. maija rīkojumu Vispārējā tiesa, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu, no vienas puses, un Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu, kā arī 103. pantu, no otras puses, uzdeva VNV iesniegt noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma, ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma, un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* pilno redakciju. Vispārējā tiesa arī uzdeva VNV iesniegt *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* nekonfidenciālo versiju.

96 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2021. gada 17. maijā, prasītāja iesniedza pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu veikšanu. Komisija, VNV, Spānijas Karaliste, Parlaments, Padome un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

97 Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa izņēma no lietas materiāliem dokumentu, kurus VNV iesniedza, izpildot 2021. gada 12. maija rīkojumu, konfidenciālās versijas un nosūtīja prasītājai, kā arī Spānijas Karalistei, Parlamentam, Padomei un *Banco Santander* 2017. gada 6. jūnija *Banco Popular* vēstuli ECB bez tās pielikuma.

98 Tā kā divi trešās palātas paplašinātā sastāvā locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

99 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausītas 2021. gada 17. jūnija tiesas sēdē.

100 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2021. gada 30. jūlijā, prasītāja iesniedza pieteikumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu, pamatojoties uz Reglamenta 113. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Ar 2021. gada 27. augusta lēmumu Vispārējās tiesas trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs noraidīja šo pieteikumu, jo šajā gadījumā nebija izpildīts neviens no Reglamenta 113. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, tādēļ, ka apstākļi, ar kuriem prasītāja pamatoja savu pieteikumu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu, nevarēja izšķiroši ietekmēt Vispārējās tiesas nolēmumu.

101 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt noregulējuma shēmu un Lēmumu 2017/1246 (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie lēmumi");

– piespriest VNV atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

102 Komisijas un VNV prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

103 Spānijas Karalistes, Padomes un *Banco Santander* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

104 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību, ciktāl tā ir pamatota ar iebildēm par Regulas Nr. 806/2014 prettiesiskumu;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

A. Par jauno 2021. gada 19. aprīļa pierādījumu piedāvājumu

105 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2021. gada 19. aprīlī, prasītāja iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu, pamatojoties uz Reglamenta 85. panta 3. punktu. Šis pierādījums attiecas uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ko prasītāja 2018. gada 4. maijā bija nosūtījusi VNV, lai saņemtu *Banco Popular* galīgo *ex post* vērtējumu un VNV 2018. gada 19. jūnija atbildi.

106 Komisija, VNV un *Banco Santander* apgalvo, ka šiem dokumentiem šajā tiesvedībā nav nozīmes.

107 Saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu izņēmuma kārtā puses var vēl sniegt papildu pierādījumus vai izteikt pierādījumu piedāvājumus pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas ar nosacījumu, ka kavēšanās šo ziņu iesniegšanā ir attaisnota.

108 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2014. gada 17. decembris, *Si.mobil* /Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

109 Pietiek konstatēt, ka prasītājas iesniegtais jaunais pierādījumu piedāvājums attiecas uz vēstuļu apmaiņu starp prasītāju un VNV attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas notika 2018. gada maijā un jūnijā. Līdz ar to šie dokumenti nevar likt apšaubīt apstrīdēto lēmumu tiesiskumu, jo tie tika sagatavoti daudz vēlāk par to pieņemšanu.

110 Turklāt prasītāja nepaskaidro, kāda šajā vēstuļu apmaiņā ietvertā informācija ir nozīmīga strīda atrisināšanai, un nenorāda, kuru prasības pieteikumā vai replikā izvirzīto argumentu ar šo vēstuļu apmaiņu ir paredzēts pamatot.

111 Līdz ar to ir jāuzskata, ka jaunajam pierādījumu piedāvājumam, ko prasītāja iesniedza 2021. gada 19. aprīlī, nav nozīmes, izvērtējot apstrīdēto lēmumu tiesiskumu, un nav jāpārbauda, vai prasītāja ir pamatojusi šo dokumentu novēlotu iesniegšanu, kuri, ņemot vērā to datumu, jau bija tās rīcībā pirms replikas iesniegšanas.

B. Par lietas būtību

112 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja prasības pieteikumā izvirza desmit pamatus. Pirmais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu un tiesību uz aizstāvību, kas paredzētas LESD 15. un 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 42. un 47. pantā, pārkāpumu. Otrais pamats attiecas uz principa *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* un Regulas Nr. 806/2014 88. panta pārkāpumu. Trešais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu ir pārkāpti principi, kas saistīti ar pilnvaru deleģēšanu. Ceturtais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu ir pārkāptas Hartas 17. pantā nostiprinātās tiesības uz īpašumu un LES 5. panta 4. punktā paredzētais samērīguma princips. Piektais pamats attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 20. pantu ir pārkāptas Hartas 17. un 41. pantā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam. Sestais pamats attiecas uz Hartas 17. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu pārkāpumu un LES 5. panta 4. punkta pārkāpumu. Septītais pamats attiecas uz Hartas 17. un 41. pantā paredzēto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu. Astotais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu. Devītais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. un 20. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu. Desmitais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu.

113 Replikā prasītāja izvirza divus jaunus pamatus. Vienpadsmitais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 14. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 11. un 15. punktu, pārkāpumu, kā arī būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu. Divpadsmitais pamats attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 3. un 5. punktu, pārkāpumu.

114 Iesākumam jānorāda, ka judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.

115 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai, nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu, jo tām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza*/*ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

116 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic Savienības iestāžu sniegtajam vērtējumam par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais novērtējums nav jāaizstāj ar savējo (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; 2020. gada 10. decembris,

Comune di Milano/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 16. janvāris, *Iberpotash*/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

117 Tā kā lēmumi, kas VNV jāpieņem noregulējuma procedūras ietvaros, ir balstīti uz ļoti sarežģītu ekonomisku un tehnisku izvērtēšanu, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 115. un 116. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas jāveic tiesai.

118 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Kā Tiesa nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izrietošos secinājumus (skat. spriedumus, 2007. gada 22. novembris, Spānija/*Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

119 Šajā ziņā, lai konstatētu, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot noregulējuma shēmas atcelšanu, prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šīs shēmas ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 1996. gada 12. decembris, *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

120 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt trešajā, ceturtajā un piektajā pamatā izvirzītās iebildes par prettiesiskumu, pēc tam astoto pamatu un, visbeidzot – pārējos pamatus.

1. Par trešo pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu ir pārkāpti principi, kas saistīti ar pilnvaru deleģēšanu

121 Prasītāja apgalvo, ka ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu ir pārkāpti principi, kas noteikti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) un 2014. gada 22. janvāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) iestāžu pilnvaru deleģēšanas jomā. Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētā pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaru un šīs pašas regulas 24. pantā paredzēto uzņēmuma pārdošanas pilnvaru deleģēšana VNV neievērojot šajos spriedumos noteiktos trīs nosacījumus, proti, neesot precīzi noteikti mērķi, neesot norobežoti apstākļi un nosacījumi, ar kādiem šīs pilnvaras varētu tikt īstenotas, un neesot nodrošināta samērīguma principa ievērošana.

122 Komisija, Parlaments un Padome būtībā apgalvo, ka Savienības likumdevējs VNV nav deleģējis rīcības brīvību, jo VNV noregulējuma shēma radot saistošas tiesiskās sekas vienīgi tad, ja to ir apstiprinājusi Komisija vai Padome. Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantā paredzētajām pilnvarām esot nepieciešama Komisijas piekrišana atbilstoši 1958. gada 13. jūnija spriedumam *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Tā kā pilnvaras lemt par jautājumiem, kuros ir iesaistīti diskrecionāri vērtējumi, ir rezervētas Komisijai vai Padomei, tās tādējādi uzņemas juridisko un politisko atbildību noteikt Savienības noregulējuma politiku.

123 Jānorāda, ka Līgumos nav nevienas tiesību normas, kurā būtu paredzēta pilnvaru piešķiršana Savienības struktūrai vai aģentūrai. Tā tas ir, jo aģentūras nav pieminētas ne LESD 290. pantā, kas nosaka normu pieņemšanas deleģēšanu leģislatīvos aktos Komisijai, ne LESD 291. pantā, kas piešķir īstenošanas pilnvaras dalībvalstīm, Komisijai un dažos ierobežotos apstākļos – Padomei (ģenerāladvokāta N. Jēskinena [*N. Jääskinen*] secinājumi lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2013:562, 75. punkts).

124 Tātad judikatūrā, it īpaši 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7), ir noteikti principi pilnvaru deleģēšanas jomā. Pēc tam ar 2014. gada 22. janvāra spriedumu Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) šie principi tika piemēroti gadījumā, kad Savienības likumdevējs aģentūrai ir piešķīris autonomas pilnvaras.

125 2014. gada 22. janvāra sprieduma Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) 41. punktā Tiesa norādīja, ka 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) tā būtībā ir uzsvērusi, ka sekas, kas izriet no pilnvaru deleģēšanas, ir ļoti atšķirīgas atkarībā, pirmkārt, no tā, vai tiek deleģētas izpildes pilnvaras, kas ir skaidri ierobežotas un kuru izmantošana līdz ar to var tikt stingri kontrolēta atbilstoši deleģējošās iestādes noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem, vai, otrkārt, "rīcības brīvība, kas ietver plašu novērtējuma brīvību, kuru izmantojot, ir iespējams īstenot reālu ekonomikas politiku".

126 Tiesa piebilda, ka tā 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) arī ir norādījusi, ka pirmā veida deleģēšana nevar būtiski grozīt sekas, kuras izraisa tās ietekmēto pilnvaru īstenošana, taču ar otrā veida deleģēšanu, ar kuru tiek aizvietota deleģējošās iestādes izvēle ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli, tiek īstenota "patiesa atbildības nodošana" (spriedums, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2014:18, 42. punkts).

127 Iesākumā ir jānorāda, ka noregulējuma darbības noteikšanas procedūra, ko likumdevējs ieviesa ar Regulu Nr. 806/2014, notika pēc apsvērumiem, kurus Padomes Juridiskais dienests bija formulējis 2013. gada 7. oktobra atzinumā par Komisijas regulas priekšlikumu, kura mērķis bija novērtēt regulas priekšlikumā sākotnēji paredzētās procedūras saderību ar pilnvaru deleģēšanas principiem, kas interpretēti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7).

128 Sākotnēji šajā atzinumā izvērtētajā regulas priekšlikumā kompetenču sadalījums starp Komisiju un VNV bija atšķirīgs no tā, kas galu galā tika noteikts Regulā Nr. 806/2014. Tostarp Komisijai bija pilnvaras pakļaut vienību noregulējumam, izveidot ietvaru noregulējuma instrumentu izmantošanas kārtībai un izlemt, vai un kā ir jāizmanto pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un VNV kompetencē, ievērojot Komisijas noteikto ietvaru, bija pieņemt valsts noregulējuma iestādēm adresētos lēmumus.

129 Savā atzinumā Padomes Juridiskais dienests norādīja, ka atsevišķi pasākumi, kurus VNV varēja iekļaut noregulējuma lēmumā, nav pietiekami precīzi definēti. Padomes Juridiskais dienests uzskatīja, ka regulas priekšlikuma vispārējā sistēma un struktūra, kurā Komisija pieņem pamata noregulējuma lēmumu, un VNV ir jārīkojas saskaņā ar Komisijas noteiktajiem kritērijiem, atbilst Savienības tiesībām, kā tās ir interpretētas 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Tas tomēr uzskatīja, ka VNV pilnvaras īstenot noregulējuma instrumentus un tās lēmumus zināmā mērā šķiet diskrecionāra rakstura un pārsniedz tīri tehniskas pilnvaras.

Tas secināja, ka tādējādi varētu būt vai nu nepieciešams iekļaut regulā citas tiesību normas, lai pareizi regulētu VNV veikto noregulējuma instrumentu piemērošanu, vai arī šo pilnvaru īstenošanā iesaistīt Savienības iestādi, kurai ir īstenošanas pilnvaras.

130 Savienības likumdevējs, ņemot vērā šo Padomes Juridiskā dienesta atzinumu, grozīja noregulējuma darbību noteikšanas mehānismu. Ciktāl noregulējuma darbības noteikšana ietver diskrecionāru vērtējumu, likumdevējs šīs pilnvaras ir paredzējis iestādei, nevis VNV.

131 Tas it īpaši izriet no Regulas Nr. 806/2014 24. un 26. apsvēruma, kuros ir paredzēts:

> "(24) Ņemot vērā to, ka noregulējuma politiku var pieņemt tikai Savienības iestādes un ka ikvienas konkrētās noregulējuma shēmas pieņemšanā tiek atstāta zināma rīcības brīvība, ir jāparedz atbilstoša Padomes un Komisijas iesaistīšanās, jo tās ir iestādes, kas saskaņā ar LESD 291. pantu var izmantot īstenošanas pilnvaras. Ar [VNV] pieņemtajiem noregulējuma lēmumiem saistīto rīcības brīvības aspektu novērtēšana būtu jāveic Komisijai. Ņemot vērā noregulējuma lēmumu būtisko ietekmi uz dalībvalstu finansiālo stabilitāti un Savienību kopumā, kā arī uz dalībvalstu fiskālo suverenitāti, ir svarīgi, lai īstenošanas pilnvaras pieņemt atsevišķus ar noregulējumu saistītus lēmumus tiktu uzticētas Padomei. Tādēļ Padomei pēc Komisijas ierosinājuma būtu efektīvi jāpārbauda [VNV] veiktais sabiedrības interešu pastāvēšanas izvērtējums un jāizvērtē jebkādas būtiskas izmaiņas Fonda līdzekļu summā, ko paredzēts izmantot konkrētai noregulējuma darbībai. [..]
>
> (26) [..] [VNV], ja tā uzskata, ka ir apmierināti visi noregulējuma sākšanai nepieciešamie nosacījumi, būtu jāpieņem noregulējuma shēma. Ar noregulējuma shēmas pieņemšanu saistītā procedūra, kurā ir iesaistīta Komisija un Padome, pastiprina nepieciešamo [VNV] darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principu, saskaņā ar kuru pilnvaras tiek deleģētas aģentūrām, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa [..]. Tādēļ šī regula paredz, ka [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma stājas spēkā tikai tad, ja 24 stundas pēc tam, kad [VNV] to ir pieņēmusi, ne Padome, ne Komisija nav izteikušas iebildumus vai ja noregulējuma shēmu ir apstiprinājusi Komisija. Pamatam tam, ka Padome pēc Komisijas ierosinājuma iebilst pret [VNV] pieņemto noregulējuma shēmu, vajadzētu būt tikai sabiedrības interesēm un Komisijas izdarītām būtiskām izmaiņām [VNV] ierosinātajā apmērā, kādā drīkst izmantot Fonda līdzekļus. [..] Komisijai kā novērotājai [VNV] sanāksmēs būtu pastāvīgi jāpārbauda tas, vai [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma pilnībā atbilst šai regulai, vai tā nodrošina pienācīgu līdzsvaru starp dažādajiem mērķiem un interesēm, vai tajā ir ievērotas sabiedrības intereses un vai ir saglabāta iekšējā tirgus integritāte. Ņemot vērā to, ka noregulējuma darbība ir saistīta ar ļoti ātru lēmumu pieņemšanas procesu, Padomei un Komisijai būtu cieši jāsadarbojas, un Padomei nevajadzētu paralēli veikt Komisijas jau sākto sagatavošanas darbu. [..]"

132 Tādējādi attiecībā uz noregulējuma procedūru Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā ir paredzēts, ka Komisija vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai arī izsaka iebildumus par tās diskrecionārajiem aspektiem un ka noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja Padome vai Komisija nav izteikusi iebildumus divdesmit četru stundu laikā pēc tam, kad VNV to ir nosūtījusi.

133 Līdz ar to, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, Savienības iestādei, proti, Komisijai vai Padomei, ir jāapstiprina noregulējuma shēma attiecībā uz tās diskrecionārajiem aspektiem, lai tā radītu tiesiskas sekas. Tādējādi Savienības likumdevējs ir uzticējis iestādei

juridisko un politisko atbildību noteikt Savienības politiku noregulējuma jomā, šādi izvairoties no "faktiskas atbildības nodošanas" 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izpratnē.

134 Kā norāda Komisija, Parlaments un Padome, Eiropas likumdevējs, izveidojot noregulējuma darbības noteikšanas procedūru, kas paredzēta Regulā Nr. 806/2014, un tieši rezervējot lēmumu par šādas darbības diskrecionārajiem aspektiem Savienības iestādēm, VNV nav deleģējis autonomas pilnvaras.

135 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāizvērtē kompetence, kas VNV piešķirta ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantu par pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvarām un ar šīs pašas regulas 24. pantu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, uz kuru attiecas prasītājas izvirzītā iebilde par prettiesiskumu.

136 Vispirms ir jānorāda, ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta izvēle un pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana noregulējuma darbības ietvaros nozīmē, ka ir jābūt izpildītiem Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētajiem noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumiem. It īpaši tas nozīmē, ka noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

137 Piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punkta trešās daļas a) apakšpunktu, Komisija pēc VNV veiktās noregulējuma shēmas nodošanas var ierosināt Padomei izteikt iebildumus noregulējuma shēmai, pamatojoties uz to, ka VNV pieņemtā noregulējuma shēma neatbilst šī panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajam sabiedrības interešu kritērijam.

138 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā nosacījuma ievērošana ir nosacījums lēmumam par iestādes pakļaušanu noregulējuma procedūrai un darbības nepieciešamības kontrole, ņemot vērā sabiedrības intereses, nozīmē, ka tiek īstenota rīcības brīvība, kas ietver plašu novērtējuma brīvību. Šī iemesla dēļ Savienības likumdevējs ir tieši paredzējis Komisijai, kā arī, iespējams, Padomei, nevis VNV veikt šī nosacījuma ievērošanas pārbaudi.

139 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu, "piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 14. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā".

140 Regulas Nr. 806/2014 14. panta 1. punktā ir norādīts:

"Rīkojoties saskaņā ar 18. pantā minēto noregulējuma procedūru, [VNV], Padome, Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes, īstenojot savus attiecīgos pienākumus, ņem vērā noregulējuma mērķus, un izvēlas tos noregulējuma instrumentus un noregulējuma pilnvaras, ar ko, pēc to ieskatiem, vislabāk sasniedzami noregulējuma mērķi, kas ir būtiski konkrētajā gadījumā."

141 No tā izriet, ka Komisijai, izvērtējot, vai ir ievērots sabiedrības interešu kritērijs, ir jānovērtē, vai noregulējuma instrumenta izvēle un pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana ir pielāgota un samērīga ar noregulējuma mērķiem. No tā arī izriet, ka Komisijai ir jāizvērtē, vai VNV paredzētā noregulējuma shēma ir pielāgota attiecīgās vienības īpašajiem apstākļiem, tostarp, ņemot vērā iemeslus, kuru dēļ pēdējā minētā tika uzskatīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

142 Līdz ar to, pirmkārt, ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 24. pantā paredzētā uzņēmuma pārdošanas instrumenta izraudzīšanās par noregulējuma instrumentu veicina darbības samērīgumu, ņemot vērā sabiedrības interešu kritēriju, un ka Regulā Nr. 806/2014 ir tieši paredzēts, ka Komisijai tas ir vai nu jāapstiprina, vai arī jāizsaka iebildumi. Tādējādi ir jāuzskata, ka ar šo pantu VNV netiek piešķirta rīcības brīvība.

143 Otrkārt, attiecībā uz Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzēto pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošanu ir jānorāda, ka šajā pantā ir vairākas atsauces uz šīs pašas regulas 18. panta procedūru, it īpaši 21. panta 9. punktā, kurā ir paredzēts, ka, "ja ir izpildīts viens vai vairāki no 1. punktā minētajiem nosacījumiem un ir izpildīti arī 18. panta 1. punktā minētie nosacījumi, piemēro 18. panta 6., 7. un 8. punktā paredzēto procedūru". Tādējādi lēmums norakstīt un konvertēt attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentus ir pakļauts Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās noregulējuma shēmas pieņemšanas procedūrai un it īpaši Komisijas apstiprinājumam.

144 Turklāt pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras ir daļa no Regulas Nr. 806/2014 14. panta 1. punktā paredzētajām noregulējuma pilnvarām, kuru izmantošanai ir jābūt samērīgai ar noregulējuma mērķiem un kas ietilpst Komisijas vērtējumā par sabiedrības interešu kritērija ievērošanu. Tādējādi ir jāuzskata, ka ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantu VNV netiek piešķirta rīcības brīvība.

145 Turklāt ir jāatgādina, ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta izvēle un pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana kā noregulējuma shēmas pamatelementi rada tiesiskas sekas vienīgi tad, ja tās ir apstiprinājusi kāda Savienības iestāde, proti, Komisija vai Padome.

146 Līdz ar to ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantā nav ietverta autonomu pilnvaru deleģēšana VNV 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izpratnē.

147 Ar saviem argumentiem prasītāja būtībā apgalvo, ka pilnvaru, kas ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu piešķirtas VNV, deleģēšana neatbilst nosacījumiem, kas noteikti 2014. gada 22. janvāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) un kas minēti šā sprieduma 121. punktā.

148 Tā kā ir konstatēts, ka ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu VNV netika deleģētas pilnvaras, Tiesas 2014. gada 22. janvāra spriedumā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) noteiktie nosacījumi, lai novērtētu, vai autonomu pilnvaru deleģēšana aģentūrai, atbilst principiem, kas noteikti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7), šajā lietā nav piemērojami. Līdz ar to prasītājas argumentiem, kuru mērķis ir pierādīt, ka šajā spriedumā izvirzītie nosacījumi nav izpildīti, nav nozīmes.

149 No visa iepriekš minētā izriet, ka iebilde par Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. panta prettiesiskumu ir jānoraida.

2. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu ir pārkāptas Hartas 17. pantā nostiprinātās tiesības uz īpašumu un LES 5. panta 4. punktā paredzētais samērīguma princips

150 Prasītāja, pamatojoties uz LESD 277. pantu, izvirza iebildi par Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. panta prettiesiskumu. Tā būtībā apgalvo, ka šīs tiesību normas, ciktāl tajās akcionāriem ir noteikts pienākums būt pirmajiem, kas jebkādos apstākļos sedz zaudējumus, aizskar, pirmkārt, Hartas 17. pantā garantētās tiesības uz īpašumu, un šis ierobežojums nevar tikt uzskatīts par pamatotu saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, un, otrkārt, LES 5. panta 4. punktā garantēto samērīguma principu.

151 Prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants ierobežo akcionāru tiesības uz īpašumu, jo tiem ir jāuzņemas zaudējumi, kas izriet no noregulējuma. Šie panti neļaujot meklēt mazāk ierobežojošus risinājumus un tādējādi neatbilstot Hartas 52. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Šajā ziņā tā norāda, ka nav iespējams noteikt vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru pastāvētu sabiedrības intereses, lai zaudējumus vispirms segtu akcionāri, nepastāvot iespējai pārbaudīt citus pasākumus. Prasītāja uzskata, ka valsts iestādei būtu jāspēj novērtēt sabiedrības intereses neizmantot valsts līdzekļus vai neizmantot VNF katrā konkrētajā gadījumā atkarībā no valsts finanšu stāvokļa, tirgus situācijas, ekonomiskā konteksta, kā arī iestādes maksātspējas.

152 Prasītāja arī apgalvo, ka ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu ir pārkāpts LES 5. panta 4. punktā garantētais samērīguma princips, jo VNV katrā atsevišķā gadījumā būtu jāspēj pārbaudīt, vai pastāv sabiedrības intereses, lai zaudējumus segtu akcionāri, vai arī tiesībām uz īpašumu ir jābūt pārākām atkarībā no katras konkrētās lietas apstākļiem. Ar šiem pantiem tiekot radīta arī diskriminācija starp dažādajām kreditoru kategorijām, it īpaši ņemot vērā Regulas Nr. 806/2014 27. panta 3. punktu.

153 Vispirms ir jāatgādina, ka tiesību normās, kuru tiesiskumu prasītāja apstrīd, ir ietverti vispārējie principi, kas reglamentē noregulējumu vai noregulējuma instrumentus.

154 Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Rīkojoties saskaņā ar 18. pantā minēto noregulējuma procedūru, [VNV], Padome, Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība tiek īstenota saskaņā ar šādiem principiem:

a) zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri;

[..]."

155 Regulas Nr. 806/2014 22. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ja [VNV] nolemj 7. panta 2. punktā minētai vienībai vai grupai, un – ja ir izpildīti 7. panta 4. punkta b) apakšpunktā un 5. punktā minētie piemērošanas nosacījumi – šajos punktos minētai vienībai vai grupai – piemērot noregulējuma instrumentu un ja noregulējums radītu zaudējumus kreditoriem vai tā rezultātā tiktu konvertētas kreditoru prasības, [VNV] dod norādījumus valstu noregulējuma iestādēm īstenot attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar 21. pantu tieši pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas vai vienlaikus ar tā piemērošanu."

156 Jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 22. pantā paredzēto pašu kapitāla instrumentu norakstīšana un konvertācija ir uzskatāma par šīs pašas regulas 15. pantā paredzētā principa, saskaņā ar kuru akcionāri ir pirmie, kuriem jāsedz zaudējumi, piemērošanu.

157 Hartas 17. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."

158 Hartas 52. panta 1. punktā ir noteikts:

"Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības."

159 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 17. panta 1. punktā garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūta prerogatīva un to īstenošana var tikt ierobežota, pamatojoties uz Savienības vispārējo interešu mērķiem. Līdz ar to, kā izriet no Hartas 52. panta 1. punkta, tiesību uz īpašumu izmantošanu var ierobežot ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumi, 2020. gada 16. jūlijs, *Adusbef* u.c., C-686/18, EU:C:2020:567, 85. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *Steinhoff* u.c./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, 100. punkts).

160 No tā izriet, ka tiesības uz īpašumu nav absolūtas tiesības, bet tās var tikt ierobežotas, ja ierobežojumi ir paredzēti piemērojamajos tiesību aktos, tie ir nepieciešami vispārēja mērķa sasniegšanai un ir samērīgi ar šo mērķi.

161 Pirmām kārtām, no judikatūras izriet, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā. Bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Turklāt bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

162 Tiesa ir nolēmusi, ka mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, pieder pie sevišķām sabiedrības interesēm (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69. punkts).

163 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ņemot vērā mērķi nodrošināt banku sistēmas stabilitāti eurozonā un nenovēršamo finansiālo zaudējumu risku, kāds konkrēto banku noguldītājiem draudētu to maksātnespējas gadījumā, atsevišķi tiesību uz īpašumu ierobežojumi var tikt pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74. punkts).

164 Tiesa arī ir nolēmusi, ka, lai gan pastāv skaidra vispārējā interese visā Savienībā nodrošināt investoru stingru un konsekventu aizsardzību, nevar tikt uzskatīts, ka šī interese visos gadījumos dominē pār vispārējo interesi nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 91. punkts, un 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 54. punkts).

165 Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 61. apsvērumā ir paredzēts, ka akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumiem vajadzētu būt saderīgiem ar Hartas 52. pantā minētajiem principiem un ka noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tām vienībām, kuras kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķi – finanšu stabilitātes nodrošināšanu sabiedrības interesēs.

166 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punktā un 22. panta 1. punktā ir tieši paredzēts, ka tie tiek īstenoti noregulējuma darbības ietvaros, kas nozīmē, ka tie atbilst noregulējuma mērķiem.

167 Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā ir paredzēts, ka noregulējuma mērķi ir šādi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību, izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu, aizsargāt noguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

168 Līdz ar to ir jāuzskata, ka noregulējuma darbības ar nolūku nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti mērķis ir vispārējo interešu mērķis, kas, piemērojot šī sprieduma 162.–164. punktā minēto judikatūru, var attaisnot noteiktus tiesību uz īpašumu ierobežojumus. Akcionāru tiesību uz īpašumu ierobežojumi, kas varētu izrietēt no Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. panta, atbilst šim pašam Savienības atzītajam vispārējo interešu mērķim un tātad var tikt attaisnoti saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punkta prasībām.

169 Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. panta piemērošana nozīmē, ka ir jābūt izpildītiem noregulējuma darbības noteikšanas nosacījumiem.

170 Attiecībā uz noregulējuma darbības noteikšanas nosacījumiem Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā ir paredzēts, ka vienībai, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, ir jābūt maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai prudenciāli pasākumi pieņemamā termiņā novērstu tās maksātnespēju, un ka darbībai ir jābūt nepieciešamai sabiedrības interesēs.

171 Tāpat ir jānorāda, kā tas it īpaši izriet no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 8. punkta, ka noregulējuma darbība ir normālai maksātnespējas procedūrai alternatīvs risinājums.

172 Attiecībā uz banku akcionāriem Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar akciju sabiedrību akcionāru statusam piemērojamo vispārējo sistēmu tie pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 73. punkts).

173 Valsts atbalsta jomā Tiesa ir uzskatījusi, ka, tā kā akcionāri ir atbildīgi par bankas parādiem tās pamatkapitāla apmērā, nevar uzskatīt, ka tas, ka Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi ("Banku darbības paziņojums") (OV 2013, C 216, 1. lpp.) 40.–46. punktā, lai novērstu bankas pašu kapitāla iztrūkumu, tiek pieprasīts, lai pirms valsts atbalsta piešķiršanas šie akcionāri veiktu ieguldījumu bankas zaudējumu izlīdzināšanai tikpat lielā mērā, kā tas tiktu darīts, ja šāda valsts atbalsta nebūtu, ietekmētu to tiesības uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 74. punkts).

174 Pēc analoģijas ir jāuzskata, ka tādas vienības gadījumā, kurai tiek piemērota noregulējuma darbība, Regulas Nr. 806/2014 15. pantā paredzētā principa, saskaņā ar kuru akcionāri pirmie sedz zaudējumus, piemērošana un šīs pašas regulas 22. pantā paredzētā pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaru īstenošana ir sekas tam, ka vienības akcionāriem ir jāuzņemas ar to ieguldījumiem saistītie riski, kā arī tam, ka, tā kā šī vienība ir noregulējuma priekšmets tās maksātnespējas dēļ, viņiem ir jācieš ekonomiskās sekas.

175 Prasītāja izvirza vairākus argumentus, lai apgalvotu, ka ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu ir pārkāpts samērīguma princips, jo tie neļauj analizēt katru gadījumu atsevišķi vai izvērtēt citus risinājumus.

176 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, nozīmē, ka Savienības iestāžu tiesību akti nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos leģitīmos mērķus, ar to saprotot, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat. spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 6. maijs, *Bayer CropScience* un *Bayer*/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis princips ir atgādināts LES 5. panta 4. punktā, kā arī LES un LESD pievienotā 2. protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā.

177 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants ir piemērojami visos apstākļos, neņemot vērā katras lietas apstākļus.

178 Protams, Regulas Nr. 806/2014 15. pantā ir ietverts princips, kas ir jāievēro visās noregulējuma darbībās, ciktāl akcionāriem ir jāuzņemas ar saviem ieguldījumiem saistītie riski. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, piemērojot šī sprieduma 173. punktā minēto judikatūru, akcionāru dalība bankas zaudējumu segšanā nav uzskatāma par viņu tiesību uz īpašumu aizskārumu.

179 Tomēr pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāja, šī principa piemērošana automātiski nenozīmē, ka tiek īstenotas Regulas Nr. 806/2014 22. pantā paredzētās pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras katrā gadījumā, kad vienībai tiek piemērota noregulējuma darbība.

180 Tādējādi attiecībā uz akcionāru un kreditoru līdzdalību Regulas Nr. 806/2014 21. pantā ir norādīti nosacījumi, ar kādiem tiek īstenotas pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertēšanas pilnvaras.

181 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 22. pantā nav noteikta konkrēta noregulējuma instrumenta piemērošana. VNV un Komisijai atkarībā no lietas apstākļiem ir jālemj par piemērotāko noregulējuma instrumentu.

182 Otrkārt, prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants liedzot meklēt mazāk ierobežojošus risinājumus, piemēram, izmantot VNF, valsts līdzekļus vai aizdevumus atkarībā no apstākļiem. Jāuzskata, ka šis arguments ir balstīts uz kļūdainu noregulējuma mehānisma izpratni.

183 Pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu noregulējuma darbības noteikšana un līdz ar to pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru īstenošana šajā kontekstā nozīmē, ka nepastāv privāta vai prudenciāla rakstura alternatīvs risinājums.

184 Prasītājas paredzētos mazāk ierobežojošus risinājumus tādējādi nevar uzskatīt par alternatīvajiem pasākumiem akcionāru un kreditoru dalībai noregulējuma darbībā.

185 Turklāt šķiet, ka prasītāja neņem vērā faktu, ka noregulējuma darbība ir uzskatāma par alternatīvu vienības likvidācijas situācijai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Ja grūtības, ar kurām banka sastopas, varētu tikt atrisinātas, izmantojot aizdevumus, neatkarīgi no tā, vai tie būtu publiska vai privāta rakstura, noregulējuma procedūra nevarētu tikt uzsākta, jo nebūtu izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

186 Otrkārt, ir jānorāda, ka valsts atbalsta vai VNF atbalsta piešķiršana nav izslēgta noregulējuma darbības ietvaros atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 19. pantam. Tādējādi pretēji tam, ko norāda prasītāja, atkarībā no lietas apstākļiem VNV un Komisija var nolemt atļaut izmantot valsts līdzekļus vai VNF.

187 Treškārt, prasītāja replikā piebilst, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants neļaujot izmantot elastīgākus risinājumus, it īpaši likviditātes krīzes gadījumā, kas nav visnopietnākā problēma, ar kuru banka var saskarties, piemēram, valsts iestāžu aizdevumus vai ECB likviditātes palīdzību.

188 Ar šo argumentu prasītāja, šķiet, pārmet likumdevējam, ka tas Regulas Nr. 806/2014 22. pantā nav paredzējis citu risinājumu kā vien noregulējuma darbību, lai atrisinātu grūtības, ar kurām banka varētu saskarties. Pietiek konstatēt, ka šis arguments ir neiedarbīgs, jo, ja banka nav situācijā, kurā tā izpilda noregulējuma darbības piemērošanas nosacījumus, tas neizriet no Regulas Nr. 806/2014 piemērošanas jomas.

189 Katrā ziņā pretēji tam, ko norāda prasītāja, likviditātes krīzes rezultātā banka var nonākt situācijā, kad tā nevar samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai kad pastāv objektīvi apstākļi, kas ļauj secināt, ka tas notiks tuvākajā nākotnē, kas ir viens no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem gadījumiem, kad vienība tiks uzskatīta par tādu, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

190 Ceturtkārt, prasītāja norāda, ka ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu tiek pārkāpts arī samērīguma princips, ciktāl ar tiem tiekot radīta diskriminācija starp dažādām kreditoru kategorijām un ciktāl noguldījumu turētājiem tiekot piešķirta nepamatota privileģēta attieksme.

191 Jāatgādina, ka vienlīdzīgas attieksmes princips ir Savienības tiesību vispārējs princips, kas šobrīd ir paredzēts Hartas 20. un 21. pantā un kas paredz, ka līdzīgās situācijās nedrīkst piemērot atšķirīgus noteikumus un atšķirīgās situācijās nedrīkst piemērot vienādus noteikumus, ja vien šāda pieeja

nav objektīvi pamatota (spriedumi, 2017. gada 9. marts, *Milkova*, C-406/15, EU:C:2017:198, 55. punkts; 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./*K. Chrysostomides & Co*. u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 191. punkts, un 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 98. punkts).

192 Šajā ziņā pietiek norādīt, pirmkārt, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka "pēc akcionāriem zaudējumus sedz noregulējamās iestādes kreditori atbilstoši savu prasījumu secībai saskaņā 17. pantu, izņemot gadījumus, kad šajā regulā nepārprotami noteikts citādi". Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts, ka attieksme pret vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem ir vienāda.

193 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 21. panta 10. punktā ir arī norādīts, ka "[VNV] nodrošina, ka valsts noregulējuma iestādes nekavējoties īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar atbilstīgi 17. pantam noteikto prasījumu apmierināšanas secību". Šajā tiesību normā ir paredzēta prasījumu apmierināšanas secība un šajā ziņā ir nošķirtas dažādas kreditoru kategorijas, pirmā līmeņa pamata pašu kapitāla instrumentu turētāji, pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla instrumentu turētāji un otrā līmeņa pašu kapitāla instrumentu turētāji.

194 Akcionāri un kreditori, kuru rīcībā ir pakārtotie instrumenti, atbilstoši to piederības kādai no šīm kategorijām neatrodas salīdzināmā situācijā un pret tiem var piemērot atšķirīgu attieksmi atkarībā no viņu prasījumu apmierināšanas secības. Turklāt nediskriminācijas pret kreditoriem principa ievērošana ir garantēta Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta f) apakšpunktā.

195 Otrkārt, bankas akcionāri neatrodas salīdzināmā situācijā ar noguldītājiem. Atšķirībā no akcionāriem noguldītāji nevar tikt uzskatīti par ieguldītājiem, kuriem jāuzņemas ieguldījumu bankas pamatkapitālā ekonomiskie riski.

196 Turklāt noguldītāju aizsardzība ir viens no noregulējuma mērķiem atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta d) apakšpunktam un tas ir atgādināts šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta h) apakšpunktā. Regula Nr. 806/2014 tādējādi nodrošina noregulējuma darbības atbilstību principiem, kas ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV 2014, L 173, 149. lpp.).

197 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants izraisītu pārmērīgu tiesību uz īpašumu ierobežojumu.

198 Turklāt pretēji tam, ko norāda prasītāja, ir jāņem vērā, ka Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēts mehānisms, lai nodrošinātu, ka akcionāru tiesību uz īpašumu pārkāpumi, kas varētu izrietēt no noregulējuma darbības, nav nesamērīgi.

199 Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 62. apsvērumā ir paredzēts, ka tiesību uz īpašumu aizskārumam nevajadzētu būt nesamērīgam un ka skartajiem akcionāriem un kreditoriem nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja vienība būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts noregulējuma lēmums.

200 No vispārējiem principiem, kas reglamentē noregulējumu, Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru ne pret vienu kreditoru vairs nevar slikti izturēties, proti:

"neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja 2. pantā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai saskaņā ar 29. pantā paredzētajiem aizsardzības pasākumiem".

201 Lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja attiecīgajai vienībai būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā ir paredzēts, ka vērtēšana notiek pēc noregulējuma. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktu šī vērtēšana pierāda, vai pastāv atšķirība starp attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, iestādei piemērojot parasto maksātnespējas procedūru brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību, un faktisko attieksmi pret viņiem noregulējuma ietvaros.

202 Ja pēc šīs novērtēšanas tiek konstatēts, ka akcionāri vai kreditori noregulējuma ietvaros ir cietuši lielākus zaudējumus nekā tie, kas tiem būtu radušies likvidācijas laikā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV var izmantot VNF, lai tiem atlīdzinātu zaudējumus.

203 Tādējādi Regulā Nr. 806/2014 ir garantēts, ka noregulējuma dēļ pret akcionāriem un kreditoriem netiks piemērota nelabvēlīgāka attieksme par to, kāda tiem būtu bijusi parastā maksātnespējas procedūrā, vajadzības gadījumā paredzot kompensācijas mehānismu. Saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punktā nostiprināto tiesību uz īpašumu ievērošanu gadījumā, ja noregulējuma shēma apdraudētu akcionāru un kreditoru tiesības uz īpašumu, ar Regulu Nr. 806/2014 tiek izveidots mehānisms, kas nodrošina taisnīgu kompensāciju par to zaudēšanu.

204 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, maksātnespējas procedūra ir vienīgā noregulējuma alternatīva. Pietiek atgādināt, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktu, tas, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nav nekādu pamatotu izredžu, ka citi privāti vai prudenciāli pasākumi varētu novērst šo maksātnespēju, ir noregulējuma darbības noteikšanas nosacījumi.

205 Šajā ziņā ir jānorāda, ka valsts atbalsta jomā Tiesa ir nospriedusi, ka banku, kas nonākušas grūtībās, akcionāriem katrā ziņā būs tāda paša mēroga grūtības neatkarīgi no tā, vai to iemesls ir spriedums, ar kuru atzīta maksātnespēja valsts atbalsta nesaņemšanas dēļ, vai šāda atbalsta piešķiršanas procedūra, kurš ir pakārtots nosacījumam par iepriekšēju sloga sadalījumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 75. punkts).

206 Tiesa norādīja, ka Banku darbības paziņojuma 46. punktā ir paredzēts, ka "ir jāievēro princips "neviens kreditors nav sliktāks par citiem"" un ka "pakārtotajiem kreditoriem ekonomiskā ziņā nebūtu jāsaņem mazāka summa par to, kādu tie būtu saņēmuši, ja valsts atbalsts nebūtu piešķirts" (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 77. punkts).

207 Tiesa uzskata, ka no šī punkta izriet, ka sloga sadalījuma pasākumi, kas ir noteikti kā priekšnosacījums valsts atbalsta piešķiršanai bankai, kurā konstatēts iztrūkums, nevar apdraudēt pakārtoto kreditoru tiesības uz īpašumu tādā apmērā, kādā tās netiktu apdraudētas maksātnespējas procedūras laikā, ja šāds atbalsts netiktu piešķirts. Šādos apstākļos nav pamata

apgalvot, ka Banku darbības paziņojumā paredzētie sloga sadalījuma pasākumi būtu uzskatāmi par iejaukšanos akcionāru un pakārtoto kreditoru tiesībās uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 78. un 79. punkts).

208 Līdz ar to pēc analoģijas ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 15. pantā paredzētā principa, saskaņā ar kuru pret nevienu kreditoru nevar izturēties sliktāk, piemērošana vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāriem garantē taisnīgu kompensāciju, kas atbilst Hartas 17. panta prasībām.

209 Turklāt ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2020. gada 21. janvārī, prasītāja iesniedza jaunu pamatu, pamatojoties uz Reglamenta 84. panta 2. punktu. Tā apgalvo, ka 2019. gada 10. oktobra rīkojums *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740) tieši ietekmē iebildi par Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. panta prettiesiskumu un ka ceturtajā pamatā formulētie apgalvojumi ir jāpapildina, ņemot vērā šo rīkojumu.

210 Komisija, VNV, Spānijas Karaliste, Padome un *Banco Santander* apgalvo, ka prasītājas 2020. gada 21. janvārī izvirzītie argumenti ir jauns pamats, kas nav pieņemams.

211 Tā kā prasītāja tiesas sēdē apstiprināja, ka runa ir nevis par jaunu pamatu, bet gan par ceturtā pamata papildinājumu, Vispārējā tiesa pārbaudīs tikai 2020. gada 21. janvārī izvirzītos jaunos argumentus, ciktāl ar tiem tiek atbalstīta ceturtajā pamatā izvirzītā iebilde par prettiesiskumu.

212 Prasītāja apgalvo, ka no 2019. gada 10. oktobra rīkojuma *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740), par kuru tā iesniedza apelācijas sūdzību, 48. un 49. punkta izriet, ka Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēta kompensācija akcionāriem, kuriem tiek atņemtas tiesības uz īpašumu tādās situācijās kā *Banco Popular*. Saskaņā ar šo rīkojumu *Banco Popular* akcionāriem nebūtu tiesību saņemt kompensāciju pat tad, ja *Banco Popular* faktiskā vērtība būtu augstāka par 2. vērtējumā noteikto. Prasītāja no tā secina, ka Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēta piemērota kompensāciju sistēma akcionāriem, kuriem tiekot atņemtas to tiesības uz īpašumu, un ka iebilde par prettiesiskumu līdz ar to esot jāapmierina. Tā piebilst, ka kompensācija, kas paredzēta Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā, neesot atbilstoša un pietiekama.

213 Jāatgādina, ka Vispārējā tiesa 2019. gada 10. oktobra rīkojumā *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740) noraidīja atcelšanas prasību, ko prasītāja bija cēlusi par VNV lēmumu neveikt *Banco Popular* galīgo *ex post* novērtējumu. Šī rīkojuma 47. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka *Banco Popular* piemērotais uzņēmuma pārdošanas instruments neietilpst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā paredzētajos gadījumos, kuros kompensācija var tikt izmaksāta pēc galīgā *ex post* vērtējuma. Tādējādi Vispārējā tiesa rīkojuma 48. un 49. punktā, uz kuriem atsaucas prasītāja, uzskatīja:

> "48 Turklāt ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punkts neļauj izmaksāt kompensāciju tās vienības bijušajiem akcionāriem un kreditoriem, kuras pašu kapitāla instrumenti ir pilnībā pārveidoti, norakstīti un nodoti trešajai personai.
>
> 49 Šajā ziņā prasītāja kļūdaini apgalvo, ka *ex post* vērtējums tieši ietekmē agrāko *Banco Popular* akcionāru tiesisko stāvokli un ka, ja *Banco Popular* tirgus vērtības aprēķins bija lielāks par to, kas izriet no 2. vērtējuma, šiem pēdējiem būtu tiesības uz kompensāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu."

214 Pietiek norādīt, ka 2019. gada 10. oktobra rīkojumā *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740) Vispārējā tiesa lēma vienīgi par prasītājas situāciju *Banco Popular* noregulējuma ietvaros un uzskatīja, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 12. punktā paredzētā kompensācija šajā lietā nav piemērojama.

215 No tā izriet, ka apsvērumiem, kuri ir attiecināmi vienīgi uz šo gadījumu un kurus Vispārējā tiesa ir sniegusi 2019. gada 10. oktobra rīkojumā *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740), nav nozīmes, izvērtējot Regulas Nr. 806/2014 tiesiskumu. Turklāt savā 2020. gada 21. janvārī iesniegtajā dokumentā prasītāja nav pierādījusi nekādu saikni starp šo rīkojumu un Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu, kuru prettiesiskums tiek apgalvots ceturtajā pamatā.

216 Turklāt ir jānorāda, ka, tā kā prasītāja ir iesniegusi apelācijas sūdzību par 2019. gada 10. oktobra rīkojumu *Aeris Invest*/VNV (T-599/18, nav publicēts, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2019:740), tas nav galīgs.

217 No tā izriet, ka jaunajiem prasītājas 2020. gada 21. janvārī izvirzītajiem argumentiem nav nozīmes, novērtējot ceturtajā pamatā izvirzīto iebildi par prettiesiskumu.

218 No visa iepriekš minētā izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants nav uzskatāmi par pārmērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas apdraud noregulējamās vienības akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību, bet ir jāuzskata par tādiem, ar kuriem tiek radīts pamatots un samērīgs viņu tiesību uz īpašumu ierobežojums saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punktu un 52. panta 1. punktu, kā arī LES 5. panta 4. punktu.

219 Līdz ar to ceturtajā pamatā izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida.

3. Par piekto pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 20. pantu ir pārkāptas Hartas 17. un 41. pantā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam

220 Prasītāja, pamatojoties uz LESD 277. pantu, izvirza iebildi par Regulas Nr. 806/2014 18. un 20. panta prettiesiskumu, ciktāl ar šīm tiesību normām ir pārkāptas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam, jo tajās nav paredzēta tās vienības akcionāru uzklausīšana, uz kuru attiecas noregulējuma darbība. Šāda neuzklausīšana neesot saderīga arī ar Hartas 17. pantā, to lasot kopsakarā ar 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantu, paredzētajām tiesību uz īpašumu procesuālajām garantijām, saskaņā ar kurām gadījumā, ja notiek iejaukšanās personas tiesībās uz īpašumu, tai esot jādod atbilstoša iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs.

221 Komisija, VNV un Parlaments apgalvo, ka gadījumā, ja iestādes, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, akcionāriem būtu Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam, šīs tiesības tiktu atzītas pat tad, ja Regulā Nr. 806/2014 nebūtu tam tieši paredzētas tiesību normas. Tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav tiešas tiesību normas, kurā būtu paredzēta akcionāru uzklausīšana, neizraisot šīs regulas prettiesiskumu, jo nevienā tiesību normā nav aizliegta šāda uzklausīšana.

222 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja apstrīd to, ka tās vienības akcionāri, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, netika uzklausīti procedūrā, kuras rezultātā tika veikta šī darbība, bet neizvirza nevienu argumentu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, kas attiecas uz vērtējumu. Līdz ar to ir jāuzskata, ka ar savu piektajā pamatā izvirzīto iebildi par prettiesiskumu prasītāja apstrīd Regulas Nr. 806/2014 18. panta, kas attiecas uz noregulējuma procedūru, spēkā esamību, ciktāl ar šo tiesību normu, neparedzot VNV veiktu akcionāru uzklausīšanu pirms noregulējuma darbības veikšanas, esot pārkāptas to tiesības tikt uzklausītiem, kas ir garantētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

223 Jāatgādina, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

224 Tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt ir jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausītam ir divējāds mērķis. Pirmkārt, tās palīdz pēc iespējas precīzākai un pareizākai lietas izmeklēšanai un faktu konstatēšanai, un, otrkārt, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausītam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai arī, lai tam būtu noteikts saturs (skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, EĀDD/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

225 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausītam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda prasība nav tieši paredzēta (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra; 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 7. novembris, *ADDE* /Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

226 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausītam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja pilnībā nepastāv konkrēts tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

227 Tādējādi tiesību tikt uzklausītam – kā Savienības tiesību sistēmas pamatprincipa un pamattiesību – piemērošanas jomā ietilpst gadījums, kad iestāde plāno pieņemt nelabvēlīgu aktu, proti, aktu, kas nelabvēlīgi var ietekmēt personas vai attiecīgās dalībvalsts intereses, un šo tiesību piemērošana nav atkarīga no tā, vai atvasinātajās tiesībās šajā ziņā ir paredzēta tieša tiesību norma (spriedums, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. punkts).

228 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 121. apsvērumu šajā regulā tiek ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tā būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

Otrkārt, nevienā Regulas Nr. 806/2014 tiesību normā nav nedz tieši izslēgtas, nedz ierobežotas attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesības tikt uzklausītiem noregulējuma procedūras laikā.

229 Turklāt ir jānorāda, kā to dara Komisija un Padome, ka noregulējuma darbības, ko VNV noteikusi Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras beigās, priekšmets ir vienības noregulējums. Vienība, kas ir noregulējuma priekšmets, ir jāuzskata par personu, attiecībā uz kuru ir pieņemts individuāls pasākums un attiecībā uz kuru Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir garantētas tiesības tikt uzklausītam.

230 Tādējādi ir jāņem vērā, ka šīs vienības akcionāri un kreditori nav noregulējuma darbības adresāti, un šī darbība nav arī attiecībā pret tiem pieņemts individuāls lēmums.

231 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV var īstenot vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, rīkojoties saskaņā ar šīs regulas 18. pantā noteikto procedūru.

232 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētā procedūra, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem, var izraisīt tādas noregulējuma darbības īstenošanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to intereses.

233 Šī sprieduma 225. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts. Līdz ar to nevar izslēgt, ka iestādes, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāri noregulējuma procedūrā var atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītiem.

234 Tomēr tiesību tikt uzklausītam īstenošana var tikt pakļauta ierobežojumiem saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 158. punktā.

235 Tādējādi ir jāpārbauda, vai tas, ka Regulā Nr. 806/2014 nav tiesību normas, kurā būtu tieši paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana minētās regulas 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam īstenošanas ierobežojums, kas atbilst Hartas 52. panta 1. punktam.

236 Tiesa ir uzskatījusi, ka tādas pamattiesības kā tiesības uz aizstāvību nav absolūta priekšrocība, bet var ietvert ierobežojumus ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējas nozīmes interesēm, uz ko ir vērsts konkrētais pasākums, un ja attiecībā uz izvirzīto mērķi tie nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2013. gada 10. septembris, G. un R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 20. decembris, *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

237 Šajā ziņā VNV, kā arī Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome apgalvo, ka akcionāru tiesību tikt uzklausītam ierobežojums esot pamatots, pirmkārt, ar mērķi nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti un, otrkārt, ar nepieciešamību nodrošināt noregulējuma lēmumu efektivitāti, kuri ir jāpieņem ātri.

238 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka vairākos Regulas Nr. 806/2014 apsvērumos, it īpaši tās 12., 58. un 61. apsvērumā, ir norādīts, ka finanšu tirgu stabilitāte ir viens no ar šo regulu ieviesto noregulējuma mehānismu mērķiem.

239 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība tiek uzskatīta par sabiedrības interesēs esošu, ja tā ir vajadzīga, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus šīs pašas regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Viens no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem ir it īpaši mērķis "izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu", kā arī "aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem".

240 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no šī sprieduma 161. punktā minētās judikatūras izriet, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā un ka vienas vai vairāku banku maksātnespēja var ātri izplatīties uz citām bankām vai nu attiecīgajā dalībvalstī, vai citās dalībvalstīs. Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 162. punktā minēto judikatūru mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, tikmēr izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, ir uzskatāms par sevišķām sabiedrības interesēm.

241 Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – "ECT") savā 2004. gada 1. aprīļa nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. punkts) uzskatīja, ka tādās ekonomiski jutīgās jomās kā banku sistēmas stabilitāte valstīm ir plaša rīcības brīvība un ka līdz ar to tas, ka akcionārs nevar piedalīties bankas pārdošanas procedūrā, nebija nesamērīgi, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas administrāciju.

242 Jānorāda arī uz 2016. gada 8. novembra spriedumu *Dowling* u.c. (C-41/15, EU:C:2016:836), kas pasludināts sakarā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Padomes Otrās direktīvas 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.), 8., 25. un 29. panta interpretāciju. Šī lieta attiecās uz valsts iestāžu ārkārtas pasākumu, kura mērķis bija ar kapitāla palielināšanas palīdzību novērst tādas sabiedrības maksātnespēju, kura – pēc iesniedzējtiesas domām – apdraud Savienības finansiālo stabilitāti. Tiesa uzskatīja, ka aizsardzība, kas ar Otro direktīvu 77/91 ir piešķirta akciju sabiedrības akcionāriem un kreditoriem attiecībā uz tās pamatkapitālu, nav attiecināma uz tādu valsts pasākumu, kas apstiprināts nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā un kura mērķis ir novērst sistēmisku apdraudējumu Savienības finanšu stabilitātei, kas rodas attiecīgās sabiedrības pašu līdzekļu nepietiekamības dēļ (spriedums, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 50. punkts). Tiesa piebilda, ka Otrās direktīvas 77/91 normas neaizliedz tādu ārkārtas pasākumu attiecībā uz akciju sabiedrības pamatkapitālu, kādu bija veikušas valsts iestādes bez šīs sabiedrības kopsapulces apstiprināšanas nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā ar nolūku novērst sistēmisku risku un nodrošināt Savienības finanšu stabilitāti (skat. spriedumu, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

243 Šie apsvērumi pēc analoģijas ir piemērojami tādas bankas bijušo akcionāru situācijai, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra saskaņā ar Regulu Nr. 806/2014.

244 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā norādītais noregulējuma otrais mērķis, proti, nodrošināt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju turpinātību, arī ietilpst vispārējo interešu mērķī aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti.

245 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 35. apakšpunktu iestādes kritiski svarīgas funkcijas ir definētas kā "darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību".

246 Šajā ziņā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/778 (2016. gada 2. februāris), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz apstākļiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pilnībā vai daļēji var atlikt ārkārtas *ex post* maksājumus, un par kritērijiem darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanai attiecībā uz kritiski svarīgajām funkcijām un darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanu attiecībā uz galvenajām darbības jomām (OV 2016, L 131, 41. lpp.), 6. panta 1. punktā ir paredzēti kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji. Runa ir par funkciju, ko nodrošina iestāde trešām pusēm, kas nav saistītas ar iestādi vai grupu, un attiecībā uz kuru ir iespējams, ka tās darbības pēkšņa pārtraukšana, visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi trešām pusēm, radītu kaitīgu ietekmi vai apdraudētu tirgus dalībnieku vispārējo uzticēšanos saistībā ar attiecīgās funkcijas sistēmisku nozīmību trešām pusēm un iestādes vai grupas, kas nodrošina šo funkciju, sistēmisku nozīmību.

247 Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa garantēt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību nolūks ir izvairīties no šo funkciju pārtraukšanas, kas varētu radīt traucējumus ne tikai attiecīgajā tirgū, bet arī visai Savienības finanšu stabilitātei.

248 Līdz ar to noregulējuma darbība, ņemot vērā, ka tās mērķis ir saglabāt vai atjaunot kredītiestādes finansiālo stāvokli, it īpaši, ciktāl tā ir alternatīva tās likvidācijai, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

249 No iepriekš minētā izriet, ka noregulējuma procedūrai, kas ieviesta ar Regulu Nr. 806/2014 un aprakstīta tās 18. pantā, ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

250 Otrām kārtām, jānorāda, ka vairāki Regulas Nr. 806/2014 apsvērumi liek domāt, ka tad, kad noregulējuma darbība kļūst nepieciešama, tā ir jāveic ātri. Runa tostarp ir par šīs regulas 26., 31. un 53. apsvērumu, kā arī it īpaši tās 56. apsvērumu, kurā ir paredzēts, ka, lai ierobežotu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma procedūra būtu jāīsteno īsā laika posmā.

251 Šajā ziņā Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 8. apsvērumu ir ieviest efektīvākus noregulējuma mehānismus, kuriem būtu jābūt svarīgam instrumentam, lai novērstu kaitējumu, ko iepriekš ir izraisījusi banku kļūšana par maksātnespējīgām, un ka šāds mērķis paredz ātru lēmumu pieņemšanu, kā par to liecina minētās regulas 18. pantā paredzētie īsie termiņi, lai netiktu apdraudēta finanšu stabilitāte (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

252 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka, ja ECB uzskata, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nekavējoties paziņo savu vērtējumu Komisijai un VNV. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja VNV pati veic vērtējumu, par to nekavējoties paziņo ECB. Ja ir izpildīti tā 1. punktā izklāstītie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tūlīt pēc tās pieņemšanas nosūta Komisijai. Tad Komisijai ir 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas apstiprināšanai vai iebildumu izteikšanai.

253 No tā izriet, ka, ja vienība atbilst noregulējuma darbības veikšanas nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai prudenciāli pasākumi novērsīs tās maksātnespēju saprātīgā termiņā un treškārt, ka tās noregulējums ir nepieciešams, lai sasniegtu vienu vai vairākus no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētajiem mērķiem, tās pašas regulas 18. pants paredz, ka lēmums jāpieņem ļoti īsā laikā.

254 Šādas ātras lēmumu pieņemšanas mērķis it īpaši ir nodrošināt attiecīgās vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst vienības maksātnespējas sekas attiecībā uz finansiālo stabilitāti. Lēmuma pieņemšanas ātrums tādējādi ir nosacījums tā efektivitātei.

255 Tādējādi Tiesa jau ir nolēmusi, ka steidzamība, kas prasa tūlītēju kompetentās iestādes rīcību, attaisno tiesību tikt uzklausītām ierobežošanu personām, kuras skar pieņemtie pasākumi vides atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, *ERG* u.c., C-379/08 un C-380/08, EU:C:2010:127, 67. punkts) un lauksaimniecības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Dokter* u.c., C-28/05, EU:C:2006:408, 76. punkts).

256 Turklāt līdzekļu iesaldēšanas pasākumu jomā Tiesa ir nospriedusi, ka pamatojuma, uz kuru ir balstīta personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējā iekļaušana to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi, paziņošana pirms šīs iekļaušanas varētu apdraudēt Savienības tiesībās noteikto līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti. Lai sasniegtu piemērojamās regulas mērķi, šiem pasākumiem jau pēc to dabas ir jāpiemīt pārsteiguma momentam un tie ir jāpiemēro nekavējoties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338.–340. punkts; 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. punkts).

257 Iemeslu, kas ir saistīti arī ar Savienības tiesībās izvirzīto mērķi un tajās paredzēto pasākumu efektivitāti, dēļ Savienības iestādēm nav arī pienākuma uzklausīt prasītājus pirms to sākotnējās iekļaušanas to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. punkts, un 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 103. punkts).

258 Tas tā ir vēl jo vairāk gadījumos, kad tiesību tikt uzklausītam ierobežojums skar nevis vienību, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, bet gan tās akcionārus vai kreditorus.

259 Tāpat ir jānorāda, ka savā 2004. gada 1. aprīļa nolēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) ECT konstatēja, ka maksātnespējīgas bankas kā uzņēmuma, kurš turpina darboties, pārdošana ir veikta, lai panāktu ātru un skaidrāku tās kreditoru prasījumu apmierināšanu, kuri to gaidīja jau vairākus gadus, un maksātnespējas

procedūras ātru pabeigšanu. Līdz ar to bankas pārdošanai paredzētajā procedūrā vienkāršība un ātrums bija ļoti nepieciešami. Ja tiesību aktā būtu paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir pienākums konsultēties ar visiem bankas akcionāriem un kreditoriem, tas izraisītu procedūras būtisku palēnināšanos un līdz ar to kreditoriem izmaksājamo summu un maksātnespējas procedūras pabeigšanas papildu kavēšanos.

260 2005. gada 24. novembra spriedumā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. punkts) ECT nosprieda, ka tādā ekonomiski jutīgā jomā kā banku sistēmas stabilitāte un noteiktās situācijās var pastāvēt primāra nepieciešamība rīkoties ar vislielāko rūpību un bez brīdinājuma, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu bankai, tās noguldītājiem un citiem kreditoriem vai banku un finanšu sistēmai kopumā.

261 Turklāt tas, ka noregulējuma darbība var radīt iejaukšanos attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesībās uz īpašumu, nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem pirms tās veikšanas.

262 Šajā ziņā Vispārējā tiesa 2018. gada 13. jūlija sprieduma *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c. (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. punktā jau uzsvēra, ka piemērojamām procedūrām ir jāsniedz konkrētajai personai pienācīga iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs. Lai nodrošinātu šīs prasības, kas ir Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantam raksturīga prasība, ievērošanu, jāaplūko piemērojamās procedūras vispārīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. punkts un tajā minētā judikatūra; 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 119. punkts, un ECT, 2004. gada 20. jūlijs, *Bäck* pret Somiju, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. punkts). Tātad šo prasību nevar interpretēt tādējādi, ka ieinteresētajai personai ir jāvar visos gadījumos aizstāvēt kompetentajās iestādēs savas intereses, pirms tiek veikti pasākumi, ar ko tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu (šajā nozīmē skat. ECT spriedumu, 2006. gada 19. septembris, *Maupas* un citi pret Franciju, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. un 21. punkts).

263 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir noregulējuma darbības gadījumā, attiecīgie pasākumi nav uzskatāmi par sankciju un ietilpst īpašā steidzamības kontekstā. Šajā pēdējā minētajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka runa ir par to, lai novērstu konkrēto banku neizbēgamā sabrukuma risku, lai saglabātu dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī, lai izvairītos no kaitējuma citām eurozonas dalībvalstīm. Iepriekšējas apspriešanas procedūras īstenošana, kuras ietvaros vairāki tūkstoši konkrēto banku noguldītāju un akcionāru būtu varējuši lietderīgi aizstāvēt savas intereses, pirms tiek pieņemtas kaitējumu radošās tiesību normas, būtu nenovēršami novilcinājusi pasākumu, kuru mērķis bija novērst šādu sabrukumu, piemērošanu. Tādējādi tiktu būtiski apdraudēts mērķis saglabāt šīs dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti un izvairīties no kaitējuma pārējām eurozonas dalībvalstīm, kas būtu pakļautas ievērojamam riskam (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

264 Šo vērtējumu apstiprināja Tiesa, kura uzskatīja, ka Vispārējā tiesa savu argumentāciju pamatoti balstīja uz ECT 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā *Mamatas* un citi pret Grieķiju (EC:ECHR:2016:0721JUD006306614), no kura izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru ikvienam tiesību uz īpašumu ierobežojumam ir jābūt noteiktam likumā, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pirms šī likuma pieņemšanas būtu jāapspriežas ar attiecīgajām personām, it īpaši tad, ja šāda iepriekšēja apspriešanās būtu nenovēršami novilcinājusi to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir novērst

attiecīgo banku sabrukumu (spriedums, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./ *K. Chrysostomides & Co.* u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. punkts).

265 Turklāt ir jāuzskata, ka nepieciešamība rīkoties ātri, neinformējot vienības akcionārus un kreditorus par to skarošās noregulējuma procedūras neizbēgamību, ir vērsta uz to, lai novērstu šīs vienības situācijas pasliktināšanos, kas kaitētu noregulējuma darbības efektivitātei. Proti, ja bankas akcionāri vai obligāciju turētāji tiktu informēti par to, ka tā varētu tikt pakļauta noregulējuma procedūrai un ka tādējādi tā ir tikusi uzskatīta par tādu, kura atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tas varētu tos mudināt pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt masveida noguldījumu izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama tāda risinājuma pieņemšana, kas varētu kavēt tās likvidāciju.

266 Šajā ziņā, kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas var ietekmēt attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses.

267 Līdz ar to ir jāuzskata, ka konsultēšanās ar attiecīgās vienības akcionāriem un kreditoriem pirms noregulējuma darbības noteikšanas ieviešana Regulā Nr. 806/2014 izraisītu būtisku procedūras palēninášanu un apdraudētu gan darbības mērķu sasniegšanu, gan tās efektivitāti.

268 Turklāt, ņemot vērā noregulējuma darbības noteikšanas steidzamību, nebūtu iespējams iepriekš apspriesties ar akcionāriem, it īpaši grūtību, kas saistītas ar viņu identificēšanu, dēļ. Kā norāda Spānijas Karaliste un Padome, ņemot vērā, ka akcijas un obligācijas tiek nepārtraukti tirgotas tirgos, praktiski neesot iespējams uzzināt, ar kuriem individuālajiem un institucionālajiem ieguldītājiem būtu jāsazinās.

269 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Regulā Nr. 806/2014 varot tikt paredzēta akcionāru uzklausīšana pēc noregulējuma darbības noteikšanas, pietiek norādīt, tāpat kā to dara Parlaments, ka šāda uzklausīšana nevar grozīt šīs darbības saturu un ka tādējādi tā nevar izraisīt tās atcelšanu.

270 No visa iepriekš minētā izriet, ka vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāru un kreditoru uzklausīšana pirms šīs darbības noteikšanas apdraudētu finanšu tirgu stabilitātes un vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātības mērķus, kā arī noregulējuma procedūras ātruma un efektivitātes prasības.

271 Līdz ar to tādas tiesību normas neesamība, kurā būtu paredzēta attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru uzklausīšana Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras ietvaros, ir tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas ir pamatots un nepieciešams, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķi, tas atbilst samērīguma principam saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu un nepārkāpj nevienu no Hartas 17. pantā paredzētajām tiesību uz īpašumu procesuālajām garantijām.

272 Līdz ar to iebilde par Regulas Nr. 806/2014 18. panta prettiesiskumu ir jānoraida.

4. Par astoto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu

273 Prasītāja apgalvo, ka VNV, pieņemot noregulējuma shēmu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, savu rūpības pienākumu un LESD 296. pantu, ciktāl tā nav pierādījusi, ka būtu izpildīti noregulējuma nosacījumi. Savos apsvērumos par Spānijas Karalistes iestāšanās rakstu prasītāja precizē, ka ar šo pamatu tā nenorāda uz kļūdu vērtējumā, bet gan uz rūpības pienākuma un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta piemērošanu.

274 Prasītāja norāda, ka VNV noregulējuma shēmas pieņemšanas laikā nav rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus būtiskos situācijas apstākļus, lai piemērotu Regulas Nr. 806/2014 18. pantu atbilstoši rūpības pienākumam, un nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu. Ar pirmo iebildumu tā būtībā apgalvo, ka VNV nav pierādījusi, ka būtu izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru vienības maksātnespēja ir pierādīta vai paredzama. Tā norāda, pirmkārt, ka VNV nav ņēmusi vērā faktu, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga un ka tās maksātnespēja tātad nebija pierādīta, un, otrkārt, ka tā nav pamatojusi to, ka vienreizēja likviditātes problēma būtu nozīmējusi *Banco Popular* maksātnespēju. Ar otro iebildumu prasītāja pārmet VNV, ka tā nav pierādījusi, ka būtu izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru, ņemot vērā laika resursus un citus būtiskus apstākļus, nepastāv pamatotas izredzes, ka alternatīvi privātā sektora pasākumi vai prudenciāli pasākumi, kas īstenoti attiecībā uz vienību, pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju. VNV neesot izvērtējusi citu uzraudzības pasākumu esamību, kas būtu varējuši atrisināt *Banco Popular* likviditātes problēmas.

a) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu

275 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi savu rūpības pienākumu vai vismaz pienākumu norādīt pamatojumu, neņemot vērā noteiktu skaitu apstākļu, kas pierādot *Banco Popular* maksātspēju.

276 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu. Šajā vērtējumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgu noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka pazaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citu likviditāti, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, visticamāk, nevarēs samaksāt savus parādus vai izpildīt citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

277 Otrkārt, ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas iespējamā maksātnespējas situācijā.

278 2017. gada 6. jūnija vēstulē ECB *Banco Popular* atsaucas uz paziņojumu ECB saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 414. pantu par obligāto prasību likviditātes seguma jomā pārkāpumu un atsaucas uz pielikumā ietverto tās valdes veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* bija maksātnespējīga, kā arī uz informāciju un analīzēm, uz kurām pēdējā minētā ir balstījusies, lai nonāktu pie šāda secinājuma.

279 Šajā vēstulē ir norādīts:

"Saskaņā ar Likuma Nr. 11/2015 21.4. pantu un 45. un 46. pantu [Komisijas] Deleģētajā regulā (ES) 2016/1075 [(2016. gada 23. marts), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atveseļošanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērtē attiecībā uz atveseļošanas plāniem un grupas atveseļošanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.)], *Banco Popular* ar šo paziņo, ka tās valde ir novērtējusi, ka banka atrodas iespējamas maksātnespējas situācijā."

280 Šajā vēstulē *Banco Popular* valde atzina, ka bankai ir nopietnas likviditātes problēmas un ka tā atrodas paredzamā maksātnespējas situācijā. Jāuzskata, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šī vēstule nevar tikt noraidīta kā nenozīmīga.

281 Treškārt, noregulējuma shēmas 2. pantā VNV atgādināja ECB vērtējuma secinājumus un 2.2. pantā secināja, ka, pamatojoties uz ECB vērtējumu, Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts.

282 Tādējādi šajā lietā *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija tika konstatēta, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, saskaņā ar kuru šī paša panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja tā atrodas šādā situācijā:

"Vienība nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā."

283 Jānorāda, ka ne ECB, ne VNV nepamatojas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzēto situāciju, saskaņā ar kuru tiek uzskatīts, ka vienība kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja "vienības aktīvi ir mazāki par tās saistībām vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienības aktīvi tuvākajā laikā būs mazāki par tās saistībām".

284 Tādējādi vienības maksātnespēja nav nosacījums, lai konstatētu maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, un līdz ar to tā nav noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījums.

285 Šajā ziņā no Regulas Nr. 806/2014 57. apsvēruma izriet, ka:

"Lēmums par iestādes noregulējuma sākšanu būtu jāpieņem, pirms finanšu vienība [..] kļuvusi maksātnespējīga saskaņā ar bilanci un pirms pilnībā nav iztērēts viss kapitāls. Noregulējums būtu jāsāk pēc tam, kad ir konstatēts, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un ka pieņemamā laikposmā nekādi alternatīvi privātā sektora pasākumi nenovērstu šādu vienības kļūšanu par maksātnespējīgu. [..]"

286 Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, *Banco Popular* maksātnespēja nebija vienīgais gadījums, kad tā varētu tikt uzskatīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Tas,

ka vienība ir maksātspējīga, ņemot vērā tās bilanci, nenozīmē, ka tās rīcībā ir pietiekami naudas līdzekļi, proti, līdzekļi, kas ir pieejami, lai izpildītu parādus vai citas saistības, kuru samaksas termiņš ir beidzies.

287 Šajā ziņā it īpaši no izvilkuma no ECB Uzraudzības valdes priekšsēdētājas 2017. gada 25. jūlija vēstules, kas adresēta prasītājas minētajam Parlamenta loceklim, izriet, ka:

"ECB lēmums, saskaņā ar kuru banka atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tika pieņemts, pamatojoties uz likviditātes nepietiekamību. Šajā datumā nebija pietiekamu objektīvo apstākļu, lai ECB noteiktu, ka banka atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, pamatojoties uz tās kapitāla stāvokli. Protams, ECB cieši pārraudzīja ne tikai likviditātes pozīciju, bet arī bankas kapitāla pozīciju. Tās strukturālās problēmas (augstais ienākumus nenesošo aktīvu līmenis, zemais segums un zemā rentabilitāte) atspoguļojas atbilstošajās ECB noteiktajās pašu kapitāla prasībās."

288 Tā kā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētā situācija neprasa, lai attiecīgā vienība būtu maksātnespējīga, prasītājas izvirzītie apstākļi, kuru mērķis ir pierādīt *Banco Popular* maksātspēju, ir neiedarbīgi, un tā kļūdaini apgalvo, ka VNV, neņemot vērā šos apstākļus, ir pārkāpusi savu rūpības pienākumu vai pienākumu norādīt pamatojumu.

289 Otrām kārtām, prasītāja norāda, ka VNV secināja, ka *Banco Popular* bija maksātnespējīga likviditātes problēmu dēļ, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. pantu, lai gan likviditātes problēmas neietilpst nevienā no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā paredzētajām situācijām. Pakārtoti, VNV esot pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo neesot paskaidrots, kāda iemesla dēļ likviditātes problēma ietilptu Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā paredzētajos gadījumos.

290 Šajā ziņā jānorāda, ka noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV, atsaucoties uz ECB veikto novērtējumu, konstatēja, ka *Banco Popular* naudas līdzekļu stāvoklis kopš 2016. gada oktobra ir ievērojami pasliktinājies noguldījumu izņemšanas dēļ visos klientu segmentos. VNV no tā secināja, ka bankai nav pietiekamu iespēju atjaunot savu likviditātes pozīciju, lai pārliecinātos, ka tā noteiktajā termiņā atradīsies stabilā pozīcijā savu saistību samaksai.

291 Noregulējuma shēmā VNV uzskaitīja dažādus notikumus, kas kopš 2017. gada februāra izraisīja strauju *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanos. VNV it īpaši norāda uz 2017. gada februārī publicēto *Banco Popular* 2016. gada pārskatu, kurā paziņots par konsolidētiem zaudējumiem 3,485 miljardu euro apmērā, nepieciešamību veidot ārkārtas uzkrājumus 5,7 miljardu euro apmērā un iecelt jaunu prezidentu, kā arī uz 2017. gada maijā publicēto finanšu pārskatu par 2017. gada pirmo ceturksni, kurā paziņoti rezultāti, kas bija sliktāki, nekā tirgus gaidīja. VNV norādīja uz to, ka dažādas reitingu aģentūras 2017. gada februārī, aprīlī un jūnijā samazināja *Banco Popular* kredītreitingus. Tā arī norādīja, ka pastāvīgais negatīvais *Banco Popular* finanšu rezultātu un apgalvotā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos esot izraisījis noguldījumu izņemšanas pieaugumu.

292 Turklāt VNV norādīja, ka 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība bija nokritusi zem Regulas Nr. 575/2013 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās minimālās 80 % robežvērtības un ka *Banco Popular* līdz noregulējuma shēmas dienai nebija spējusi atjaunot atbilstību šai robežvērtībai.

293 Regulas Nr. 575/2013 412. panta 1. punktā likviditātes seguma prasība ir definēta šādi:

"Iestādes tur likvīdus aktīvus, kuru vērtību summa sedz likviditātes izejošajās naudas plūsmas mīnus ienākošās naudas plūsmas spriedzes apstākļos, lai nodrošinātu, ka iestādes uztur likviditātes rezervju līmeņus, kas ir pietiekami, lai risinātu jebkādu nelīdzsvarotību starp likviditātes ienākošajām un izejošajām naudas plūsmām ārkārtīgas spriedzes apstākļos trīsdesmit dienu laikposmā. Spriedzes apstākļos iestādes var izmantot savus likvīdos aktīvus, lai segtu neto likviditātes izejošajās naudas plūsmas."

294 Turklāt, kā norāda VNV, šie dažādie elementi ir ietverti Eiropas Banku iestādes (EBI) 2015. gada 6. augusta Pamatnostādnēs EBA/GL/2015/07 par apstākļu interpretāciju, kādos iestāde uzskatāma par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 6. punktu (turpmāk tekstā – "EBI pamatnostādnes").

295 Šo pamatnostādņu, kas ir piemērojamas no 2016. gada 1. janvāra, mērķis ir sniegt objektīvu elementu kopumu, kas ļauj noteikt, vai vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta a)–c) apakšpunktā paredzētajiem apstākļiem. Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcija ir identiska Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta redakcijai.

296 Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija dara visu iespējamo, lai ievērotu visas EBI pamatnostādnes un ieteikumus, kas attiecas uz šo struktūru veicamiem attiecīgiem uzdevumiem.

297 Saskaņā ar EBI pamatnostādnēm iestāde ir jāuzskata par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas Direktīvas 2014/59 32. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja tā pārkāpj normatīvas prasības likviditātes jomā, ja tā nevar samaksāt parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā vai ja pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka vienība tuvākajā laikā nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

298 Vērā ņemamo apstākļu vidū EBI pamatnostādnēs it īpaši ir norādīti: pirmkārt, svarīgs nelabvēlīgs notikums, kas ietekmē iestādes likviditātes stāvokļa attīstību un tās finansēšanas profila dzīvotspēju, kā arī tās iespējas ievērot Regulā Nr. 575/2013 paredzētās obligātās likviditātes prasības un saskaņā ar šīs regulas 105. pantu noteiktās papildu prasības vai jebkādas valsts obligātās likviditātes prasības; otrkārt, jebkādas būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas iestādes esošajās un turpmākajās saistībās, kuru novērtējumā vajadzības gadījumā ir jāņem vērā sagaidāmā un ārkārtas likviditātes aizplūde, tostarp, jebkuras pazīmes par to, ka no bankām var tikt veikta masīva līdzekļu izņemšana; treškārt, jebkurš pasākums, kas var būtiski kaitēt iestādes reputācijai, it īpaši jebkāda veida tās kredītreitinga būtiska pazemināšana, ko veic viena vai vairākas kredītaģentūras, izraisot būtisku kapitāla aizplūšanu vai nespēju atjaunot finansējumu vai iedarbināt līgumiskās procedūras, kas balstītas uz ārējiem reitingiem.

299 Dažādie faktori, ko ECB un VNV ņēma vērā saskaņā ar EBI pamatnostādnēm un kurus prasītāja turklāt nav apstrīdējusi, ļāva secināt, ka *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

300 Līdz ar to prasītāja kļūdaini apgalvo, ka VNV, pamatojoties uz apstākļiem, kas nepierādot likviditātes problēmu, esot balstījusies uz nepilnīgu ECB vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijas iespējamību analīzi.

301 Tāpat prasītāja kļūdaini norāda, ka likviditātes problēmas neietilpst Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētajās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijās. Visbeidzot, ciktāl noregulējuma shēmā ir tieša atsauce uz ECB vērtējumu, kurā konstatēta *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktu, prasītāja nevar norādīt, ka VNV būtu pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, nepaskaidrojot, kāda iemesla dēļ likviditātes problēma ietilptu šīs regulas 18. panta 4. punktā paredzētajos gadījumos.

302 Turklāt no šiem apstākļiem arī izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, *Banco Popular* likviditātes problēmas nevarēja tikt uzskatītas tikai par vienreizējām. To turklāt apstiprina fakts, ka banka pati informēja ECB, ka likviditātes problēmu dēļ tā atrodas maksātnespējas situācijā.

303 Visbeidzot prasītājas argumentam, saskaņā ar kuru *Banco Popular* likviditātes problēmu pamatā esot bijuši notikumi, kas izrietēja no VNV priekšsēdētājas paziņojumiem, un tātad tie neesot attiecināmi uz *Banco Popular*, nav nozīmes, novērtējot apstrīdēto lēmumu tiesiskumu. Proti, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu, VNV noregulējuma shēmas 2. pantā konstatēja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, pamatojoties uz ECB vērtējumu. Apstākļiem un iemesliem, kas lika ECB secināt *Banco Popular* maksātnespēju, nav nozīmes.

304 Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi, ka VNV nebūtu pierādījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais nosacījums ir izpildīts, un tādējādi pirmais iebildums ir jānoraida.

b) Par otro iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu

305 Prasītāja norāda, ka VNV nav izpildījusi savu rūpības pienākumu un ir pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, neizvērtējot citus pieejamos uzraudzības pasākumus, kas ļautu atrisināt *Banco Popular* likviditātes problēmas, un, pakārtoti, neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

306 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka apstākļu kopums pierāda, ka *Banco Popular* bija iespējams saņemt ārkārtas likviditātes palīdzību un ka no noregulējuma shēmas neizriet, ka VNV būtu pārbaudījusi šos apstākļus. Otrām kārtām, VNV neesot ņēmusi vērā, ka par kapitāla palielināšanu bija jāpaziņo un ka *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* esot garantējušas parakstīšanos uz kapitāla palielināšanu pilnā apmērā.

307 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka ārkārtas likviditātes palīdzība tika apstiprināta, jo *Banco Popular* bija piedāvājusi pietiekamas garantijas un ka, tā kā *Banco Popular* bija saņēmusi tikai daļu no šīs palīdzības summas, papildu palīdzība vēl bija pieejama. Šī summa esot tikusi uzskatīta par pietiekamu, lai pārvarētu *Banco Popular* likviditātes krīzi. Tā apgalvo, ka *Banco Popular* bija sniegusi pietiekamas garantijas un ka saskaņā ar norādīto presē šīs garantijas bija 40 miljardi euro, kas saskaņā ar normatīvajiem kritērijiem esot pietiekama summa.

308 Šajā ziņā ir jānorāda, ka savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* bija izstrādājusi dažādus papildu pasākumus papildu likviditātes radīšanai dažas nedēļas pirms vērtējuma un bija sākusi tos īstenot, īstenoto un vēl sagaidāmo ienākošo naudas plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai labotu *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas izsmelšanu šī vērtējuma dienā. Tā arī norādīja, ka, pat

izmantojot ECB Padomes 2017. gada 5. jūnijā apstiprināto ārkārtas likviditātes palīdzību, ar naudas līdzekļu situāciju novērtēšanas dienā nebija pietiekami, lai garantētu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

309 Noregulējuma shēmas 26. apsvēruma c) punktā VNV konstatēja, ka *Banco Popular* pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību saņēma 2017. gada 5. jūnijā pēc tam, kad ECB nebija izteikusi iebildumus, bet Spānijas Banka nespēja tai nodrošināt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

310 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2017. gada 5. jūnija vēstulē Spānijas Banka lūdza ECB piekrišanu piešķirt *Banco Popular* ārkārtas likviditātes palīdzību ar termiņu 2017. gada 14. jūnijā, lai risinātu smago likviditātes krīzi, no kuras ciešot *Banco Popular*. Tomēr tajā pašā dienā Spānijas Banka nosūtīja ECB jaunu vēstuli, kurā bija ietverts lūgums paplašināt ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* interesēs, jo tā to bija informējusi par ārkārtīgi nozīmīgu likviditātes kustību, ar termiņu 21. jūnijā. Šīs divas vēstules, kas tajā pašā dienā tika nosūtītas ECB, atklāj ātrumu, ar kādu pasliktinājās *Banco Popular* likviditātes situācija.

311 Tādējādi VNV noregulējuma shēmas 3.2. panta d) punktā konstatēja, ka ārkārtas likviditātes palīdzība nebūtu bijusi pietiekama, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes stāvokļa pasliktināšanās ātrumu.

312 Jānorāda, ka nākamajā dienā pēc šīs pirmās steidzamās likviditātes palīdzības, proti, 2017. gada 6. jūnijā, likvīdu izņemšanas apjoma un ātruma dēļ ECB un *Banco Popular* valde secināja, ka banka vairs nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, kuru termiņš ir 7. jūnijā. Tādējādi, tā kā tika konstatēta *Banco Popular* maksātnespēja, papildu ārkārtas likviditātes palīdzība vairs nebija iespējama.

313 Turklāt jāatgādina, ka VNV nav nekādas lomas ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanā, kas ir valstu centrālo banku kompetencē. Līdz ar to, kā apgalvo VNV, tai nav pienākuma sniegt pamatojumu saistībā ar ārkārtas likviditātes palīdzības nepieejamību vai to, ka papildu ārkārtas likviditātes palīdzība nebija pieejama noteiktajā termiņā.

314 Tādējādi noregulējuma shēmā VNV varēja vienīgi konstatēt, pirmkārt, ka ECB, novērtējot *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, bija uzskatījusi, ka tās apstiprinātā ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana nebūtu ļāvusi atrisināt *Banco Popular* likviditātes krīzi, un, otrkārt, ka Spānijas Banka nebija piešķīrusi *Banco Popular* papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

315 Līdz ar to prasītāja nevar pārmest VNV, ka tā noregulējuma shēmā nav pārbaudījusi, vai *Banco Popular* bija iespējams saņemt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

316 Otrkārt, prasītāja pārmet VNV, ka tā neesot ņēmusi vērā, ka par kapitāla palielināšanu bija jāpaziņo un ka *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* esot garantējušas palielinājuma parakstīšanu pilnā apmērā. Prasītāja uzskata, ka šis pasākums esot ļāvis atjaunot uzticības zudumu un papildus aizdevuma vai ārkārtas likviditātes palīdzības piešķiršana varēja atrisināt vienreizēju krīzi. Tā piebilst, ka daži *Banco Popular* akcionāri bija gatavi izmantot iespējamo kapitāla palielināšanu.

317 Attiecībā uz *Barclays Bank* un *Deutsche Bank* vēstulēm, kuru izvilkumi ir pievienoti replikai, tajās nav ietvertas nekādas šo banku stingras saistības piedalīties *Banco Popular* kapitāla palielināšanā, bet tās atspoguļo vienkāršas diskusijas par iespējamo kapitāla palielināšanu nākotnē. Šīs vēstules parāda, ka to nosūtīšanas dienā *Banco Popular* kapitāla palielināšanas projekts vēl bija tikai ļoti agrīnā izstrādes stadijā.

318 Tās 2017. gada 3. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Barclays Bank* atsaucas vienīgi uz nesenām diskusijām par kapitāla palielināšanu, kuru mērķis esot *Banco Popular* nodrošināt papildu rezerves vajadzības un sasniegt ievērojami augstākus kapitāla līmeņus, lai mazinātu izaicinājumus, kas izriet no īpaša riska nekustamo īpašumu jomā un citiem ienākumus nenesošiem aktīviem, ar kuriem tai bija jāsaskaras. Tādējādi šajā vēstulē, pirmkārt, nekas nenorāda uz to, ka *Barclays Bank* vēlējās piedalīties šajā kapitāla palielināšanā un, otrkārt, šī banka nepiemin likviditātes krīzi, ar kuru nācās saskarties *Banco Popular*, un nepiedāvā nekādu risinājumu tās atrisināšanai.

319 2017. gada 5. jūnija *Banco Popular* adresētajā vēstulē *Deutsche Bank* vienīgi norādīja uz savu interesi nodrošināt 50 % no iespējamās kapitāla palielināšanas 4 miljardu euro apmērā. *Deutsche Bank* tikai norāda, ka "acīmredzami pastāv zināmi nosacījumi, tomēr vēstule ir balstīta uz mūsu pārliecību, ka apstākļos, kurus mēs uzskatām par reālistiski izpildītiem, varētu tikt veikta [kapitāla] palielināšana, stabilizējot banku". Tādējādi šo vēstuli nevar interpretēt kā tādu, kas ietvertu *Deutsche Bank* saistošu cenas piedāvājumu, un tā neattiecas uz risinājumu *Banco Popular* likviditātes krīzes atrisināšanai.

320 Turklāt no atsevišķu *Banco Popular* akcionāru paziņojumiem, kas pievienoti apsvērumu par Spānijas Karalistes iestāšanās rakstu pielikumā, izriet, ka *Banco Popular* akcionāru veiktais kapitāla palielināšanas projekts noregulējuma pieņemšanas brīdī bija tikai sagatavošanas stadijā. Šajā ziņā ir jāmin izvilkums no *A. Del Valle Ruiz* paziņojuma, kurā viņš norāda, ka viņš un cits ieguldītājs 2017. gada 2. jūnijā esot apsprieduši tikšanos ar investīciju banku par to, kā labāk strukturēt kapitāla palielināšanu, un ka šī sanāksme bija paredzēta 2017. gada 5. jūnijā.

321 Jānorāda, ka prasītājas arguments balstās uz tīri teorētisku pieņēmumu, ka kapitāla palielināšana varēja notikt pietiekami īsā termiņā, lai novērstu *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju. Turklāt ir jānorāda, ka prasītāja nepaskaidro, kādā veidā kapitāla palielināšana būtu varējusi atrisināt likviditātes problēmas, ar kurām saskārās *Banco Popular*, un ka tā pati atzīst, ka šo pasākumu nevarēja paredzēt, to nepapildinot ar aizdevumu vai ārkārtas likviditātes palīdzību. Visbeidzot ir jākonstatē, ka, ja pati banka 2017. gada 6. jūnijā konstatēja, ka tā atrodas maksātnespējas situācijā, tas nozīmē, ka tā uzskatīja, ka šie pasākumi nebija iespējami.

322 Līdz ar to, kā norāda VNV, noregulējuma shēmā, lai tos noraidītu, nebija nepieciešams paredzēt darbības, kas neļāva nodrošināt *Banco Popular* nepieciešamos naudas līdzekļus, lai tā varētu tikt galā ar noguldījumu izņemšanu, un kurus nevarēja īstenot pietiekami savlaicīgi, lai novērstu tās maksātnespēju. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu VNV varēja pamatoti aprobežoties savā vērtējumā ar pasākumiem, kas varēja tikt faktiski īstenoti, ņemot vērā noteiktos termiņus un apstākļus.

323 Treškārt, prasītāja pārmet VNV, ka tā neesot pārbaudījusi citus Direktīvas 2013/36 86. pantā paredzētos uzraudzības pasākumus.

324 Jākonstatē, ka Direktīvas 2013/36 86. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir stabilas stratēģijas, politika, procesi un sistēmas, lai noteiktu, novērtētu, pārvaldītu un uzraudzītu likviditātes risku atbilstīgos periodos, arī vienas dienas laikā, tā, lai nodrošinātu, ka iestādes saglabā atbilstīgus likviditātes rezervju līmeņus". Saskaņā ar šī panta 3. punktu, uz kuru norāda prasītāja, "kompetentās iestādes nodrošina, ka iestāžu likviditātes riska profili, ņemot vērā to darbību veidu, mērogu, un sarežģītību, atbilst labi funkcionējošas un noturīgas sistēmas prasībām un nepārsniedz tās".

325 Pietiek konstatēt, tāpat kā to dara Komisija, ka šo tiesību normu nevar uzskatīt par ticamu risinājumu *Banco Popular* likviditātes problēmām. *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācija izrietēja tieši no tā, ka tā nespēja ievērot šīs prasības likviditātes jomā.

326 Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi, ka VNV nav izpildījusi savu rūpības pienākumu vai ir pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, nepārbaudot pārējos tās norādītos uzraudzības pasākumus, ne arī to, ka tā nav pierādījusi, ka būtu izpildīts Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums.

327 Līdz ar to otrais iebildums un astotais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

5. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu un tiesību uz aizstāvību, kas paredzētas LESD 15. un 296. pantā un Hartas 42. un 47. pantā, pārkāpumu

328 Prasītāja apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu un tiesības uz aizstāvību, kas ir paredzētas LESD 15. un 296. pantā un Hartas 42. un 47. pantā, ciktāl noregulējuma shēmas pamatojums ir nepietiekams un pretrunīgs un ciktāl tas nav padarīts pilnībā pieejams, jo tas tika atzīts par konfidenciālu.

329 Šis pamats būtībā ir iedalīts divos iebildumos, no kuriem pirmais attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un otrais – uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.

a) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

330 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot savu kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumus, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

331 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā

minētā judikatūra, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 162. punkts).

332 Prasītāja apgalvo, ka noregulējuma shēmas pamatojums ir nepietiekams un pretrunīgs.

333 Pirmkārt, tā apgalvo, ka pastāv pretruna starp noregulējuma shēmas 24. apsvērumu, kas attiecas uz *Banco Popular* likviditātes problēmām, un 26. apsvērumu, kas attiecas uz pasākumiem saistībā ar maksātspējas problēmu.

334 Šie divi apsvērumi attiecas uz *Banco Popular* situācijas aprakstu pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas. Noregulējuma shēmas 24. apsvērumā VNV uzskaita apstākļus, kas esot izraisījuši *Banco Popular* likviditātes krīzi. 26. apsvērums attiecas uz pasākumiem, kurus *Banco Popular* bija paredzējusi pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, lai mēģinātu atrisināt savas likviditātes problēmas. Tātad starp šiem diviem apsvērumiem nevar būt pretrunas.

335 Turklāt pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāja, 26. apsvērums neattiecas uz risinājumiem, kurus VNV esot piedāvājusi noregulējuma shēmā *Banco Popular* likviditātes problēmu atrisināšanai. Tam, ka prasītāja uzskata, ka *Banco Popular* plānotie pasākumi nedēļās pirms noregulējuma, kas minēti noregulējuma shēmas 26. apsvērumā, bija pasākumi, kas, šķiet, attiecas uz maksātspējas, nevis likviditātes problēmu, nav nozīmes.

336 Otrkārt, prasītāja norāda, ka VNV nav paskaidrojusi, kādēļ uzņēmuma pārdošanas instruments esot piemērots un samērīgs pasākums likviditātes problēmas atrisināšanai.

337 Šajā ziņā, kā norāda VNV, Regulas Nr. 806/2014 24. pantā definētais uzņēmuma pārdošanas instruments ir piemērojams visām situācijām, kurās vienība tiek uzskatīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Neviens apstāklis neļauj pieņemt, ka šis instruments nebūtu piemērots likviditātes krīzei.

338 Turklāt VNV noregulējuma shēmas 4. un 5. pantā izskaidroja uzņēmuma pārdošanas instrumenta nepieciešamību un samērīgumu, ņemot vērā noregulējuma mērķus, un norādīja, ka citi noregulējuma instrumenti, kas paredzēti Regulas Nr. 806/2014 22. pantā, neļauj sasniegt šos mērķus tādā pašā apmērā.

339 Konkrētāk, VNV noregulējuma shēmas 5.3. pantā uzskatīja, ka citi Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā paredzētie noregulējuma instrumenti neatbilstu noregulējuma mērķiem tādā pašā mērā. Attiecībā uz iekšējās rekapitalizācijas instrumentu VNV uzskatīja, ka pat kopā ar aktīvu sadalīšanas instrumentu nevar tikt garantēts, ka tas ļautu nekavējoties efektīvi labot *Banco Popular* likviditātes situāciju un tādējādi atjaunot tās finansiālo stabilitāti un ilgtermiņa dzīvotspēju. Attiecībā uz pagaidu iestādes instrumentu VNV uzskatīja, ka pat kopā ar aktīvu sadalīšanas instrumentu, ņemot vērā, ka pagaidu iestādes mērķis bija saglabāt piekļuvi kritiski svarīgām funkcijām un pārdot *Banco Popular* principā divu gadu laikā, ciktāl uzņēmuma pārdošanas instruments ļāva īsā laikā sasniegt to pašu rezultātu, šis pēdējais tika uzskatīts par tādu, kas ļauj sasniegt efektīvākus noregulējuma mērķus nekā pagaidu iestādes instruments.

340 Tādējādi VNV pamatoja iemeslus, kuru dēļ uzņēmuma pārdošanas instruments bija noregulējuma darbība, kas bija pielāgota *Banco Popular* maksātnespējas situācijai, proti, likviditātes krīzei.

341 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka 2. vērtējumā parādoties vēl kāda pretruna, proti, ka VNV esot uzskatījusi *Banco Popular* par maksātspējīgu, bet ka tai esot negatīva vērtība mīnus 8,2 miljardu euro apmērā.

342 Šajā ziņā ir jānorāda, ka 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējuma rezultāts ir diapazonā no 1,3 miljardiem euro līdz mīnus 8,2 miljardiem euro, un precīzākais novērtējums šajā diapazonā ir mīnus 2 miljardi euro.

343 Šis vērtējums attiecas uz *Banco Popular* atsavināšanas vērtību, kas atbilst tam, ko potenciālais pircējs būtu gatavs maksāt *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī pastāvošajos apstākļos. Tātad runa ir par *Banco Popular* ekonomisko vērtību, nevis tās grāmatvedības vērtību.

344 Tādējādi *Banco Popular* maksātspējas konstatējums grāmatvedības ziņā nav pretrunā tās atsavināšanas vērtības negatīvajam vērtējumam.

345 Ceturtkārt, prasītāja norāda, ka konfidenciālā informācija bija būtiska, lai saprastu norādīto argumentāciju, un ka tā nezina, kā izpaudās *Banco Popular* likviditātes krīze. Tā norāda, ka noregulējuma shēmas 25. apsvērumā ir vienīgi norādīts, ka "iepriekš minētie apstākļi ir izraisījuši nozīmīgu noguldījumu izņemšanu [..]".

346 Pietiek konstatēt, ka apstākļi, kas izraisīja *Banco Popular* likviditātes krīzi laikposmā no 2017. gada februāra līdz noregulējuma datumam, ir izskaidroti noregulējuma shēmas 24. apsvērumā.

347 Turklāt noregulējuma shēmas 23. apsvērumā VNV, atsaucoties uz ECB veikto vērtējumu, konstatēja, ka *Banco Popular* likviditātes situācija kopš 2016. gada oktobra ir būtiski pasliktinājusies noguldījumu izņemšanas dēļ visos klientu segmentos. Tā tādējādi secināja, ka bankai nebija pietiekamu iespēju atjaunot savu likviditātes pozīciju, lai pārliecinātos, ka tā atradīsies tik stabilā pozīcijā, lai varētu izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā.

348 Noregulējuma shēmas 26. apsvēruma c) punktā VNV arī konstatēja, ka *Banco Popular* saņēma pirmo ārkārtas likviditātes palīdzību 2017. gada 5. jūnijā pēc ECB piekrišanas saņemšanas, bet Spānijas Banka nespēja tai piešķirt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību.

349 Jāuzskata, ka šie apstākļi ir pietiekami, lai saprastu likviditātes krīzes smagumu, ar kādu saskārās *Banco Popular*.

350 ECB konstatējums par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju tās likviditātes situācijas pasliktināšanās dēļ ir pietiekams, lai saprastu VNV veikto darbību pamatojumu, un nav nepieciešams precīzi zināt noguldījumu izņemšanas summu.

351 Kā ir norādīts noregulējuma shēmas 25. apsvēruma pirmajā teikumā, tajā ir ietverti konfidenciāli dati par noguldījumu izņemšanas apmēru. Prasītāja nepaskaidro, kādēļ šī informācija būtu būtiska noregulējuma shēmā izmantotās argumentācijas izpratnei.

352 Šajā ziņā prasītāja atsaucas uz replikas C.7. pielikumu, kurā tiek paskaidroti trūkstošie dati. Tomēr šajā pielikumā ir ietverta tabula, kurā ir salīdzinātas trīs secīgi publicētas noregulējuma shēmas versijas, kas norāda vienīgi uz to, ka attiecībā uz 25. apsvērumu tā netika pabeigta.

353 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un ka pirmais iebildums ir jānoraida.

b) Par otro iebildumu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu

354 Prasītāja apgalvo, ka tai nav bijusi piekļuve visai noregulējuma shēmai, jo tās būtiskās daļas netika publicētas un tās piekļuves pieprasījumi tika noraidīti. Līdz ar to tā nezinot iemeslus, kuru dēļ VNV liedza tai tiesības uz īpašumu, kas esot tās tiesību uz aizstāvību un tās Hartas 47. pantā nostiprināto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums. Tā norāda, ka tai, lai īstenotu savas tiesības uz aizstāvību, esot nepieciešama pieeja pilnam noregulējuma shēmas tekstam un ka noregulējuma shēmas konfidencialitāte nav pamatota.

355 Jāatgādina, ka attiecībā uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā. No Tiesas judikatūras izriet, ka ar šajā tiesību normā garantēto pārbaudes tiesā efektivitāti tiek prasīts tostarp, lai ieinteresētā persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā ar prasību, kas celta pret kādu konkrētu subjektu (skat. spriedumu, 2021. gada 29. aprīlis, *Banco de Portugal* u.c., C-504/19, EU:C:2021:335, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).

356 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Hartas 47. pantā garantētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā prasa, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu, vai nu pati iepazīstoties ar šo lēmumu, vai arī tādējādi, ka pēc šīs personas pieprasījuma tai tiek darīts zināms šī lēmuma pamatojums, neskarot kompetentās tiesas tiesības pieprasīt attiecīgajai iestādei sniegt šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, būdama pilnībā informēta, izlemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā valsts [iestādes] lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumus, 2018. gada 26. aprīlis, *Donnellan*, C-34/17, EU:C:2018:282, 55. punkts un tajā minētā judikatūra; 2020. gada 24. novembris, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 un C-226/19, EU:C:2020:951, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. februāris, *Ramazani Shadary*/Padome, T-122/19, nav publicēts, EU:T:2021:61, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

357 Attiecībā uz noregulējuma shēmas paziņošanu ir jāatgādina, ka prasītāja nav tās adresāte, tā ir adresēta *FROB*. Prasītāja ir jāuzskata par trešo personu un tātad tai nav tiesību uz noregulējuma shēmas paziņošanu.

358 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja kļūdaini balstās uz judikatūru ierobežojošo pasākumu jomā, saskaņā ar kuru pienākuma paziņot lēmuma pamatojumu ievērošana ir nepieciešama, lai šādu pasākumu adresāti pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un lai tiktu ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

359 Atšķirībā no ierobežojošajiem pasākumiem, ar kuriem personai tiek noteikts individuāls ekonomisko un finanšu sankciju pasākums (līdzekļu iesaldēšana), noregulējuma shēma nav individuāls pasākums, kas veikts attiecībā uz *Banco Popular* akcionāriem un līdz ar to arī prasītāju. Tādējādi prasītājas minētā judikatūra, saskaņā ar kuru personai, uz kuru attiecas ierobežojošs pasākums, kā šāda lēmuma adresātei, ir jāpaziņo tā pamatojums, šajā lietā nav piemērojama.

360 Attiecībā uz noregulējuma shēmas publikāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktu VNV savā oficiālajā tīmekļvietnē publisko vai nu noregulējuma shēmas kopiju, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbību ietekme, jo īpaši – ietekme uz privātajiem klientiem.

361 Šajā lietā 2017. gada 7. jūnijā VNV savā tīmekļvietnē publicēja paziņojumu, kurā informēja par noregulējuma shēmas pieņemšanu, kopā ar dokumentu, kurā apkopotas noregulējuma sekas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 29. panta 5. punktam. VNV 2017. gada 11. jūlijā publicēja noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. VNV turklāt savā tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un vēlāk 2018. gada 31. oktobrī publicēja mazāk rediģētas nekonfidenciālas noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma versijas.

362 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā ir paredzēts:

"Pirms tiek izpausta jebkāda informācija, [VNV] nodrošina, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju, jo īpaši, novērtējot sekas, ko izpaušana varētu radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, kā arī pārbaužu, izmeklēšanu un revīziju mērķiem. Informācijas izpaušanas seku novērtēšanas procedūra ietver īpašu izvērtējumu par sekām, ko radītu 8. un 9. pantā minēto noregulējuma plānu, jebkādas saskaņā ar 10. pantu veiktas novērtēšanas rezultātu un 18. pantā minēto noregulējuma shēmu satura un detaļu izpaušana."

363 Šis noteikums tieši paredz VNV pienākumu pirms noregulējuma shēmas publicēšanas vai paziņošanas trešai personai nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju. Šis pienākums attiecas arī uz 2. vērtējumu, kas ir noregulējuma shēmas pielikums un kas ir tās neatņemama sastāvdaļa, piemērojot minētās shēmas 12.2. pantu.

364 Prasītāja apgalvo, ka noregulējuma shēmas konfidencialitāte nav pamatota ar Regulu Nr. 806/2014 un ir pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), kā arī pārskatāmības principam, kas nostiprināts LESD 15. pantā un Hartas 42. pantā.

365 Šajā ziņā ir jānorāda, tāpat kā to dara VNV, ka tai ir pienākums aizsargāt visu vienību konfidenciālos datus, tostarp komercnoslēpumus, saskaņā ar LESD 339. pantu, Hartas 41. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktu.

366 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma izriet, ka konfidencialitātes pienākums ir piemērojams tikai tik ilgi, kamēr noregulējuma lēmums nav publiskots.

367 Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā ir paredzēts:

"Par noregulējuma darbībām būtu pienācīgi jāziņo un, ievērojot nedaudzos šajā regulā paredzētos izņēmumus, tie būtu jādara zināmi atklātībai. Tomēr, tā kā informācija, ko [VNV], valstu noregulējuma iestādes un to profesionālie padomdevēji iegūst noregulējuma laikā var būt sensitīva, pirms noregulējuma lēmuma publiskošanas šai informācijai būtu jāpiemēro dienesta noslēpuma prasības. Ir jāņem vērā tas, ka informācijai par noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu, kā arī par šo plānu izvērtēšanas rezultātiem var būt tālejoša ietekme, jo īpaši uz attiecīgajiem uzņēmumiem. Jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai

darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses. Tomēr pat informācijai par to, ka [VNV] un valstu noregulējuma iestādes pārbauda konkrētu vienību, varētu būt negatīva ietekme uz attiecīgo vienību. Tādēļ ir jānodrošina tas, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, piemēram, noregulējuma plānu satura un detaļu un jebkādu šajā sakarībā veiktu izvērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai."

368 No vienas puses, no šī apsvēruma izriet, ka uz konkrētu VNV rīcībā esošu informāciju, kas ietverta noregulējuma shēmā, 2. vērtējumā, kā arī dokumentos, uz kuriem tas balstīts, attiecas dienesta noslēpums un tā ir konfidenciāla.

369 Šajā ziņā no Regulas Nr. 806/2014 34. panta 1. punkta izriet, ka, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar šo regulu, VNV var vai nu ar valsts noregulējuma iestāžu starpniecību, vai tieši, pēc tam, kad tās par to ir informētas, pilnībā izmantojot visu ECB vai valstu kompetento iestāžu rīcībā esošo informāciju, pieprasīt tostarp no vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma darbība, lai tās sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama šajā regulā paredzēto uzdevumu izpildei. Šī panta 2. punktā ir precizēts, ka prasības par dienesta noslēpumu neatbrīvo šīs vienības no pienākuma sniegt šo informāciju. Regulas Nr. 806/2014 34. panta 4. punktā ir paredzēts, ka VNV ir pieejama, tostarp pastāvīgi, jebkāda informācija, kas nepieciešama funkciju veikšanai saskaņā ar šo regulu, jo īpaši informācija par pašu kapitālu, likviditāti, aktīviem un saistībām, par jebkuru iestādi, uz kuru attiecas tās noregulējuma pilnvaras.

370 Tiesa attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK, un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV 2004, L 145, 1. lpp.), ir nospriedusi, ka, lai ieguldījumu sabiedrību darbības kontroles sistēma, kas balstīta uz dalībvalsts ietvaros īstenotu uzraudzību un informācijas apmaiņu starp vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, darbotos efektīvi, ir nepieciešams, lai gan uzraudzītās sabiedrības, gan kompetentās iestādes varētu būt drošas, ka principā tiks saglabāts sniegtās konfidenciālās informācijas konfidenciālais raksturs (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

371 Tiesa uzskatīja, ka šādas uzticēšanās neesamība varētu apdraudēt uzraudzības darbībai nepieciešamās konfidenciālās informācijas netraucētu nosūtīšanu. Tādējādi Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktā vispārīgi noteiktais pienākums glabāt dienesta noslēpumu ir paredzēts, lai aizsargātu ne tikai tieši skarto uzņēmumu īpašās intereses, bet arī vispārējās intereses saistībā ar Savienības finanšu instrumentu tirgu normālu darbību (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 32. un 33. punkts un tajos minētā judikatūra).

372 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā par VNV locekļu dienesta noslēpuma prasībām ir ietverta norma, kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktam.

373 No otras puses, neapšaubāmi Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērums attiecas uz VNV dienesta noslēpuma glabāšanas pienākumiem pirms noregulējuma lēmuma pieņemšanas. Tajā norādīts, ka, ciktāl VNV rīcībā esošā informācija ir sensitīva un ietilpst komercnoslēpuma jomā, to nedrīkst izpaust sabiedrībai pirms noregulējuma darbības veikšanas. Informācijas sniegšana par to, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka tā var būt

noregulējuma darbības priekšmets, varētu tostarp mudināt akcionārus pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt arī noguldījumu masveida izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un līdz ar to tiktu kaitēts VNV darbības efektivitātei, kā arī tirgus darbībai.

374 Tomēr šajā apsvērumā ir arī tieši norādīts, ka par noregulējuma darbībām "būtu pienācīgi jāziņo un, ievērojot nedaudzos šajā regulā paredzētos izņēmumus, tie būtu jādara zināmi atklātībai". Taču jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 88. panta 5. punktā, kas minēts šī sprieduma 362. punktā, ir tieši paredzēts VNV pienākums pirms noregulējuma shēmas izpaušanas nodrošināt, ka tā nesatur konfidenciālu informāciju.

375 No tā izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērums nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas nozīmētu, ka konfidencialitātes un dienesta noslēpuma noteikumi ir piemērojami vienīgi tik ilgi, kamēr noregulējuma lēmums nav publiskots.

376 Otrkārt, prasītāja atsaucas uz Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru "informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpuma prasības, izpauž citai publiskai vai privātai vienībai tikai tad, ja šāda informācijas izpaušana ir vajadzīga tiesvedības nolūkos".

377 Šis noteikums nevar nozīmēt, ka VNV ir pienākums pilnībā izpaust noregulējuma lēmumu no brīža, kad ir uzsākta tiesvedība. Šajā tiesību normā ir atsauce uz iespēju tiesai uzdot iesniegt dokumentus, tostarp tādus, kuros ir ietverta konfidenciāla informācija.

378 Šajā ziņā Vispārējai tiesai saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu un 92. panta 3. punktu, veicot procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu, ir tiesības uzdot VNV iesniegt visus dokumentus, kurus tā uzskata par būtiskiem strīda izšķiršanai. Tomēr saskaņā ar šī paša Reglamenta 103. panta 1. punktu Vispārējā tiesa var uzskatīt, ka noteiktai šajos dokumentos ietvertajai informācijai ir konfidenciāls raksturs, un tādējādi nolemt, ka tā netiks paziņota citiem lietas dalībniekiem, it īpaši prasītājiem.

379 No tā izriet, ka Vispārējās tiesas lēmums uzdot iesniegt dokumentus negarantē prasītājiem piekļuvi visiem šiem dokumentiem, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka tie ietver konfidenciālus datus.

380 Jānorāda, ka šīs tiesvedības ietvaros Vispārējā tiesa 2021. gada 12. maijā ar rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumu pieprasīja VNV iesniegt konkrētus dokumentus, tostarp noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma un ECB vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju konfidenciālās versijas. Saskaņā ar Reglamenta 103. pantu Vispārējā tiesa, pārbaudījusi šo dokumentu saturu, uzskatīja, ka šo dokumentu redakcijās, kas publicētas VNV un ECB tīmekļvietnēs, palikušie slēptie elementi nav būtiski šā strīda izšķiršanai. Tādējādi ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa no lietas materiāliem izņēma šo dokumentu konfidenciālās versijas.

381 Treškārt, prasītāja vienīgi apgalvo, ka noregulējuma shēmas konfidencialitāte ir pretrunā pārskatāmības principam un Regulas Nr. 1049/2001 normām par publisku piekļuvi dokumentiem, neizvirzot nevienu konkrētu argumentu.

382 Pietiek konstatēt, ka, no vienas puses, Regulai Nr. 1049/2001 nav nozīmes, lai noskaidrotu, vai VNV bija pienākums publiskot visu noregulējuma shēmu un ka, no otras puses, ar to tiek izveidota publiskas piekļuves sistēma dokumentiem, kuros ir ietverti izņēmumi noteiktu datu konfidencialitātes nodrošināšanai.

383 Šajā ziņā Tiesa attiecībā uz Direktīvas 2004/39 54. pantu, kurā ir noteikts vispārējs princips par kompetento iestāžu rīcībā esošās konfidenciālās informācijas izpaušanas aizliegumu un kurā ir izsmeļoši izklāstīti īpašie gadījumi, kuros šis vispārīgais aizliegums izņēmuma kārtā nerada šķēršļus tās nodošanai vai izmantošanai, ir nospriedusi, ka tā mērķis tātad nav piešķirt tiesības sabiedrībai piekļūt kompetento iestāžu rīcībā esošai informācijai vai vajadzības gadījumā ar valsts tiesību palīdzību sīki noregulēt šādu atzītu piekļuves tiesību izmantošanu (spriedums, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 38. un 39. punkts).

384 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 88. pantā ir paredzētas prasības dienesta noslēpuma jomā un tāpat kā Direktīvas 2004/39 54. pantā ir noteikts vispārējs princips par aizliegumu izpaust konfidenciālo informāciju, kas ir VNV rīcībā, kā arī ir paredzēti gadījumi, kuros šis vispārīgais aizliegums izņēmuma kārtā nerada šķērsli tās nodošanai.

385 Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2004/39 54. pantam ir cits mērķis, nevis tas, kam kalpo Regula Nr. 1049/2001. Proti, pēdējā minētajā ir paredzēts piešķirt sabiedrībai iespējami plašu piekļuvi Savienības iestāžu dokumentiem (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 40. un 41. punkts un tajos minētā judikatūra).

386 Tiesa uzskata, ka tieši šī mērķa gaismā ar Regulu Nr. 1049/2001 principā Savienības iestādei, kura plāno atteikt piekļuvi dokumentam, ir uzlikts pienākums paskaidrot, kā tieši piekļuve šim dokumentam var apdraudēt intereses, kas tiek aizsargātas ar vienu no aplūkotajās piekļuves tiesībās paredzētajiem izņēmumiem, neskarot šīs iestādes iespēju šai sakarā balstīties uz vispārīgu konfidencialitātes pieņēmumu, kas tiek piemērots noteiktai dokumentu kategorijai, ja līdzīgi vispārīgi apsvērumi var tikt piemēroti lūgumiem par piekļuvi tāda paša veida dokumentiem (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

387 Tā secināja, ka, savukārt, ja, izskatīdamas privātpersonas lūgumu piekļūt informācijai saistībā ar uzraudzīto uzņēmumu, kompetentās iestādes uzskata, ka lūgtā informācija ir konfidenciāla Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punkta izpratnē, tās šādu lūgumu var apmierināt tikai šajā 54. pantā galīgi uzskaitītajos gadījumos (spriedums, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 43. punkts).

388 Jāuzskata, ka šī judikatūra pēc analoģijas ir piemērojama konfidenciālajai informācijai, kas ir VNV rīcībā Regulas Nr. 806/2014 88. panta izpratnē.

389 Ceturtkārt, replikā prasītāja norāda uz VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra un 2018. gada 19. jūnija lēmumiem, atbildot uz to pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 90. panta 1. punktu un Regulu Nr. 1049/2001, pēc kuriem VNV 2018. gada februārī un oktobrī savā tīmekļvietnē publicēja mazāk izrediģētas noregulējuma shēmas nekonfidenciālās versijas, kā arī 1. un 2. vērtējumu. Tā norāda, ka šie VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumi ir apstiprinājuši to, ka piekļuve būtiskai noregulējuma shēmas daļai ir tikusi nepamatoti atteikta un ka 2018. gada februārī publicētajā tās redakcijā bija ietverta pārmērīga konfidencialitāte.

390 Jānorāda, ka Tiesa ir nospriedusi, ka, lai neapdraudētu mērķus, kam kalpo Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punkts, kompetentajām iestādēm principā ir jāievēro dienesta noslēpuma pienākums, kas tām ir uzlikts saskaņā ar šo tiesību normu, – visa tā perioda laikā, kurā saskaņā ar šo direktīvu to rīcībā esošā informācija ir uzskatāma par konfidenciālu. To ņemot vērā, laika notecējums ir apstāklis, kas parasti var ietekmēt analīzi par to, vai konkrētajā brīdī ir

iestājušies apstākļi, no kuriem ir atkarīga aplūkotās informācijas konfidencialitāte (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 48. un 49. punkts un tajos minētā judikatūra).

391 Ciktāl, kā jau tika norādīts, Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā ir ietverta tiesību norma, kas ir līdzvērtīga Direktīvas 2004/39 54. panta 1. punktam, šī judikatūra šajā lietā ir piemērojama pēc analoģijas.

392 Abi Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumi tika pieņemti attiecīgi vairāk nekā sešus mēnešus un vienu gadu pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas. Tādējādi vairāku mēnešu notecējums kopš noregulējuma shēmas pieņemšanas varēja ietekmēt atsevišķu noregulējuma shēmā un 1. un 2. vērtējumā ietvertu datu konfidencialitātes analīzi. No tā izriet, ka Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra un 2018. gada 19. jūnija lēmumos ietvertais vērtējums par noteiktu datu konfidencialitātes pārmērīgumu neliek apšaubīt faktu, ka tūlīt pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas šī konfidencialitāte bija pamatota. Turklāt Pārsūdzību izskatīšanas grupas nenoteica pienākumu publicēt visu noregulējuma shēmu vai 2. vērtējumu, atsevišķiem datiem saglabājot konfidencialitāti.

393 No tā izriet, ka prasītāja kļūdaini norāda, ka atsevišķu noregulējuma shēmas datu konfidencialitāte nav pamatota.

394 Turklāt jāatgādina, ka VNV 2017. gada 11. jūlijā savā tīmekļvietnē publicēja noregulējuma shēmas nekonfidenciālo versiju. Tā kā prasītājai bija piekļuve šai redakcijai, tā varēja to apstrīdēt Vispārējā tiesā ar šo prasību, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, kas pierāda tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību esamību.

395 Turklāt pēc šīs prasības celšanas un pēc tam, kad bija pieņemti šī sprieduma 389. punktā minētie VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumi, VNV 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, proti, pirms replikas iesniegšanas, publicēja noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma mazāk izredigētās redakcijas. Tādējādi prasītāja varēja iesniegt argumentus par šīm redakcijām.

396 Prasītāja apgalvo, ka, lai gan tai bija piekļuve plašākai informācijai pēc noregulējuma shēmas un 1. un 2. vērtējuma mazāk izredigēto redakciju publikācijas 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī, tas nevarot novērst pamatojuma trūkumu pēc procedūras uzsākšanas.

397 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka secīgas publikācijas VNV tīmekļvietnē attiecās uz noregulējuma shēmu un 1. un 2. vērtējumu to oriģinālajās redakcijās. Šo publikāciju mērķis bija sniegt sabiedrībai piekļuvi šo dokumentu daļām, kuras sākotnēji tika uzskatītas par konfidenciālām. VNV nebija pienākuma publicēt informāciju, kas sākotnēji nebija ietverta noregulējuma shēmā vai 1. un 2. vērtējumā un kuras mērķis būtu papildināt to pamatojumu.

398 Visbeidzot ir jānorāda, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Komisijas lēmums, ar kuru tiek konstatēta sūdzības iesniedzēja norādītā valsts atbalsta neesamība, ņemot vērā pienākumu ievērot komercnoslēpumu, var būt pietiekami pamatots, neietverot visus skaitliskos datus, uz kuriem ir balstīta šīs iestādes argumentācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108.–111. punkts). Līdz ar to šāda lēmuma nekonfidenciālā versija, ja tajā skaidri un nepārprotami ir norādīta minētās iestādes argumentācija, kā arī tās izmantotā metodoloģija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt šos pamatojumus un Vispārējā tiesa varētu veikt savu kontroli attiecībā uz to, ir pietiekama, lai

izpildītu šai pašai iestādei noteikto pienākumu norādīt pamatojumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 21. decembris, *Club Hotel Loutraki* u.c./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55. punkts).

399 Turklāt attiecībā uz ekonomikas elementiem, kurus *Deloitte* izmantoja 2. vērtējumā un kurus VNV ņēma vērā noregulējuma shēmā, nevar apstrīdēt, ka tie ir sarežģīti tehniski novērtējumi. Tā kā no noregulējuma shēmas ir iespējams skaidri izsecināt VNV argumentāciju, kas ļauj vēlāk apstrīdēt tās pamatotību kompetentā tiesā, būtu pārmērīgi prasīt īpašu pamatojumu katrai no tajā sniegtajām tehniskajām izvēlēm vai katram skaitliskajam elementam, uz kuriem ir balstīta šī argumentācija (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Chronopost* un *La Poste*/*UFEX* u.c., C-341/06 P un C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

400 Pirmkārt, no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma redakcijas, kas publicētas VNV tīmekļvietnē un kurām tai bija piekļuve, nebija pietiekami pamatotas. Otrkārt, prasītāja nav precizējusi, kādā mērā ekonomikas dati, kuri joprojām ir aizklāti noregulējuma shēmas un 2. vērtējuma nekonfidenciālajā versijā, bija nepieciešami, lai saprastu noregulējuma shēmu un izmantotu savas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

401 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāja nevar apgalvot, ka tās tiesību uz aizstāvību vai tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību īstenošanai bija nepieciešamas tiesības piekļūt visai noregulējuma shēmai.

402 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrais iebildums un tātad pirmais pamats kopumā ir jānoraida.

6. Par otro pamatu, kas attiecas uz principa "nemo auditur propriam turpitudinem allegans" un Regulas Nr. 806/2014 88. panta pārkāpumu

403 Prasītāja apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* principu un Regulas Nr. 806/2014 88. pantā un LESD 339. pantā paredzēto dienesta noslēpuma pienākumu, pieņemot *Banco Popular* un tās akcionāriem nelabvēlīgu aktu krīzes dēļ, kuru tā pati ir izraisījusi.

404 Tā norāda, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maijā *Bloomberg TV* sniegtajā intervijā un 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicētajā rakstā minētie paziņojumi esot Regulas Nr. 806/2014 88. panta, kurā VNV personālam un locekļiem ir paredzētas dienesta noslēpuma prasības, pārkāpums. Prasītāja apgalvo, ka šie paziņojumi ir izraisījuši sabiedrības paniku, kas masveidā izņēma līdzekļus no *Banco Popular*, izraisot noguldījumu aizplūšanu. Prasītāja atsaucas uz dažādiem apstākļiem, kas pierāda cēloņsakarību starp šiem paziņojumiem un *Banco Popular* krīzi. Informācija, kas ietverta šajos VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. un 31. maija paziņojumos, esot iemesls *Banco Popular* likviditātes krīzei, kas esot *Banco Popular* noregulējuma iemesls.

405 Turklāt prasītāja norāda, ka saskaņā ar principu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* iestāde nevarot pamatoties uz savām kļūdām, lai pieņemtu indivīdam nelabvēlīgu aktu.

406 Komisija uzskata, ka prasībā par noregulējuma shēmas tiesiskumu apstākļiem, kas varēja radīt vienībai grūtības, nav nozīmes un ka vienīgais atbilstošais jautājums ir par to, vai ir izpildīti juridiskie nosacījumi šīs shēmas pieņemšanai. VNV arī norāda, ka noregulējuma shēmas spēkā esamība prasa, lai vienība atrastos maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un lai tās pieņemšanas brīdī būtu izpildīti Regulā Nr. 806/2014 paredzētie nosacījumi neatkarīgi no iemesliem, kuru dēļ šāda situācija ir radusies.

407 Vispirms attiecībā uz prasītājas atsaukšanos uz principu *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, saskaņā ar kuru neviens nevar atsaukties uz savu prettiesisko rīcību pret citiem, lai gūtu labumu, ir jānorāda, tāpat kā to dara Komisija un VNV, ka šis princips šajā lietā nav piemērojams.

408 Kā norāda VNV, šis princips ir piemērojams, kad puse cenšas gūt nepamatotu labumu no savas prettiesiskās rīcības. Prasītāja nenorāda, kādu labumu VNV būtu guvusi no noregulējuma shēmas pieņemšanas.

409 Turklāt neviens no prasītājas minētajiem judikatūras piemēriem neļauj pierādīt šī principa atbilstību, lai pamatotu prasību atcelt Savienības iestādes vai struktūras pieņemtu aktu. Tādējādi 1996. gada 11. decembra sprieduma *Barraux* u.c./Komisija (T-177/95, EU:T:1996:187) 55. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka argumentam, saskaņā ar kuru šis princips liedzot Padomei pieņemt regulu ar atpakaļejošu spēku, nav nozīmes. 2003. gada 10. jūlija sprieduma Komisija/*Fresh Marine* (C-472/00 P, EU:C:2003:399) 63. punktā Tiesa tikai atgādināja Vispārējās tiesas konstatējumu, saskaņā ar kuru *Fresh Marine* esot veicinājusi kaitējumu savas pašas nolaidības dēļ. 1984. gada 9. februāra sprieduma *Kohler*/Revīzijas palāta (316/82, EU:C:1984:49) 13. punktā Tiesa norādīja, ka Eiropas Savienības Revīzijas palātas argumentācija par apstrīdētā akta rakstveida formas neesamību, kas izvirzīta prasības nepieņemamības pamatošanai, nav pamatota neatkarīgi no tā, ka šī argumentācija tai ļautu atsaukties uz pārkāpumu, ko tā pati ir pieļāvusi, lai atņemtu prasītājai tiesības.

410 Līdz ar to šis pamats ir jāizvērtē, ciktāl prasītāja apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi savu pienākumu glabāt dienesta noslēpumu, kas paredzēts LESD 339. pantā un Regulas Nr. 806/2014 88. pantā.

411 Jānorāda, ka, pat pieņemot, ka prasītāja būtu pierādījusi, ka VNV ir izpaudusi konfidenciālu informāciju presei, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāda veida pārkāpums attiecīgā lēmuma atcelšanu var izraisīt tad, ja ir konstatēts, ka, nepastāvot šādam pārkāpumam, minētā lēmuma saturs būtu bijis atšķirīgs (skat. spriedumu, 2000. gada 6. jūlijs, *Volkswagen*/Komisija, T-62/98, EU:T:2000:180, 283. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa* /Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 416. punkts; skat. arī spriedumu, 2011. gada 3. marts, *Siemens*/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 402. punkts un tajā minētā judikatūra).

412 Šajā ziņā, kā norāda Komisija un VNV, noregulējuma shēma ir likumīgi pieņemta, ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi, neatkarīgi no iemesliem, kas ir izraisījuši attiecīgās vienības maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

413 Jāatgādina, ka prasītājas argumenti par Regulas Nr. 806/2014 18. panta pārkāpumu tika noraidīti, veicot astotā pamata analīzi.

414 Tādējādi ir jānorāda, ka VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, pieņēma *Banco Popular* noregulējuma shēmu, un Komisija, uzskatot, ka noregulējuma shēma atbilst Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem, to apstiprināja. Apstākļiem, kuru rezultātā *Banco Popular* izpildīja noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumus, jo īpaši nosacījumu, ka tai ir jāatrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, nav nozīmes.

415 Līdz ar to apgalvotajai cēloņsakarībai starp 2017. gada 23. un 31. maija paziņojumiem un *Banco Popular* likviditātes krīzi, uz ko atsaucas prasītāja, nav nozīmes un tā nevar izraisīt apstrīdēto lēmumu atcelšanu.

416 Tātad prasītājas arguments, saskaņā ar kuru VNV nevarēja likumīgi pieņemt noregulējuma shēmu, ņemot vērā, ka tās priekšsēdētājas paziņojumi, kas tika veikti, pārkāpjot tās konfidencialitātes pienākumu un labas pārvaldības principu, esot *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā, ir jānoraida kā neiedarbīgs attiecībā uz noregulējuma shēmas tiesiskuma vērtējumu.

417 Turklāt prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka 2017. gada 23. un 31. maija informācijas izpaušana izraisīja *Banco Popular* smago likviditātes krīzi. Prasītājas argumenti balstās uz *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā esošo faktu un iemeslu, kas izraisījuši tās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, daļēju un kļūdainu atspoguļošanu.

418 Tādējādi ir jāatgādina, ka savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju, kas minēta šī sprieduma 53.–61. punktā, ECB minēja dažādus notikumus, kas izraisījuši *Banco Popular* likviditātes situācijas pasliktināšanos.

419 Noregulējuma shēmas 24. apsvērumā VNV minēja citus apstākļus, kuru rezultātā ātri pasliktinājās *Banco Popular* likviditātes situācija, proti:

– 2017. gada februārī *Banco Popular* paziņoja, ka tai ir nepieciešamas ārkārtas rezerves 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, un iecēla jaunu prezidentu;

– 2017. gada 10. februārī *DBRS* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par iekšējo revīziju rezultātiem, kas potenciāli būtiski ietekmē tās finanšu pārskatus, un apstiprināja tās ģenerāldirektora nomaiņu nepilnu gadu pēc stāšanās amatā;

– 2017. gada 7. aprīlī *Standard & Poor's* un 21. aprīlī *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* pārkāpa likviditātes seguma prasību 80 % apmērā un kopš tā laika nav spējusi atjaunot atbilstību normatīvajam ierobežojumam;

– ilgstošais negatīvais plašsaziņu līdzekļu *Banco Popular* finanšu rezultātu un iespējamā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums izraisīja noguldījumu izņemšanas pieaugumu;

– 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

420 VNV norādīja, ka visi šie apstākļi izraisīja ievērojamu noguldījumu izņemšanu.

421 No šiem faktiem, kurus prasītāja nav apstrīdējusi, izriet, ka *Banco Popular* situācija pasliktinājās jau labu laiku pirms 2017. gada 23. maija un ka *Banco Popular* likviditātes krīzi izraisīja vairāki faktori, kuru pamatā bija 2017. gada februārī un aprīlī paziņotie sliktie bankas rezultāti. It īpaši *Banco Popular* likviditātes seguma prasība kopš 2017. gada 12. maija neatbilda tiesību aktos noteiktajām prasībām.

422 Jānorāda, ka prasītāja nevar ignorēt visus objektīvos apstākļus, kas izraisīja *Banco Popular* likviditātes problēmas, it īpaši kopš 2017. gada aprīļa. Tā nevar pamatoti apgalvot, ka 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija raksts, pat pieņemot, ka to pamatā bija VNV pieļauts konfidencialitātes pārkāpums, bija *Banco Popular* likviditātes krīzes cēlonis.

423 Šo secinājumu neatspēko pārējie prasītājas argumenti.

424 Prasītāja apgalvo, ka ECB savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju norādīja, ka noguldījumu zaudējumi kopš 2017. gada 31. maija bija īpaši lieli pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļi atklāja, ka banka varētu saskarties ar likvidāciju, ja uzsāktā privātā pārdošanas procedūra nebeigsies ļoti īsā termiņā.

425 No tās vērtējuma izriet, ka ECB uzskata, ka paziņojums par privātās pārdošanas procedūras neveiksmi un uzņēmuma likvidācijas risku pastiprināja *Banco Popular* noguldījumu zaudējumus. Tomēr runa ir tikai par vienu no daudziem citiem ECB minētajiem elementiem, kas ir šīs noguldījumu aizplūšanas pamatā. Prasītāja nevar apgalvot, ka ECB būtu atzinusi, ka 2017. gada 31. maija *Reuters* raksts bija *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā.

426 ECB norādīja uz būtisko negatīvo plašsaziņas līdzekļu veikto *Banco Popular* atspoguļojumu šajā laikā un kā piemērus pat minēja 2017. gada 11. un 15. maijā publicētos rakstus, kas ir minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā. Prasītāja nevar no visiem šiem rakstiem presē nošķirt vienu rakstu, kurā ir minēts Savienības ierēdnis, lai apgalvotu, ka *Banco Popular* likviditātes aizplūšanas cēlonis bija tikai un vienīgi šis raksts.

427 Prasītāja arī norāda, ka 2017. gada 23. un 31. maija paziņojumi ietekmēja *Banco Popular* akciju cenas samazināšanos, kā arī dažādu finanšu instrumentu kotēšanu.

428 Jānorāda, ka *Banco Popular* akciju cenas attīstība liecina par pastāvīgu kritumu laikā no 2016. gada jūnija līdz 2017. gada jūnijam. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šī attīstība neatklāj nekādu saikni starp 2017. gada 23. maija paziņojumu un 31. maija rakstu, no vienas puses, un *Banco Popular* akciju kursu, no otras puses. *Banco Popular* akciju kursa kritums ir izskaidrojams ar bankas slikto finansiālo stāvokli, un tas ir jāsaista ar šī sprieduma 32., 38. un 46. punktā minēto kredītreitinga aģentūru veikto secīgo *Banco Popular* kredītreitingu pazemināšanu.

429 Turklāt prasītāja tiesas sēdē atzina, ka 2017. gada 15. maijā *Banco Popular* tika izņemta no *MSCI* (*Morgan Stanley Capital International*) indeksa. Šī izņemšana lika nozīmīgiem investīciju fondiem pārdot savas *Banco Popular* akcijas un tas veicināja *Banco Popular* akciju krišanos.

430 Turklāt attiecībā uz *Banco Popular* opciju obligāciju (*Cocos*) attīstību pietiek norādīt, ka žurnālists, kurš 2017. gada 23. maijā iztaujāja VNV priekšsēdētāju, norādīja uz to sabrukumu nesamaksāšanas riska dēļ. Līdz ar to prasītāja nevar apgalvot, ka *Cocos* kritums bija šīs intervijas rezultāts.

431 Katrā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja neizvirza nevienu argumentu, kas varētu pierādīt, kādi 2017. gada 23. un 31. maija deklarācijās ietverti elementi būtu uzskatāmi par VNV priekšsēdētājas pieļautu dienesta noslēpuma prasību pārkāpumu, un tā nav pierādījusi, ka pastāv konfidencialitātes pienākuma vai dienesta noslēpuma prasību pārkāpums, kurā būtu vainojama VNV priekšsēdētāja.

432 Pirmām kārtām, attiecībā uz VNV priekšsēdētājas interviju televīzijas kanālam *Bloomberg* 2017. gada 23. maijā žurnālists jautāja:

"Vai mēs varam doties uz Spāniju? Es vēlētos mūsu skatītājiem parādīt kaut ko, kas pašlaik pie mums šeit, *Bloomberg*, atrodas mūsu radara ekrānos, un tas attiecas uz *Banco Popular* un opciju obligācijām, kas šobrīd ir nedaudz pakļautas spiedienam. Šai iestādei *CET* 1 ir nedaudz augstāks par 7 %. Vai tā atrodas arī jūsu radara ekrānos?" ("*Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well*?")

433 VNV priekšsēdētāja atbildēja:

"Es nekad nerunāju par konkrētām bankām. Mūsu radara ekrānos atrodas vairāk nekā viena banka un, protams, *Banco Popular* gadījumu mēs novērojam, tomēr tas nav vienīgais gadījums, kuru mēs novērojam." ("*Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching*").

434 Pirmkārt, kā norāda VNV, jākonstatē, ka šie izteikumi ir vispārīgi, jo iestāžu uzraudzība ir viens no tās uzdevumiem sadarbībā ar ECB. Informācija, saskaņā ar kuru *Banco Popular* kā kredītiestāde, uz kuru attiecas vienotais uzraudzības mehānisms, tiek "uzraudzīta", nav konfidenciāla.

435 Turklāt no šī sprieduma 41. punktā minētā 2017. gada 15. maija raksta, kas publicēts *elconfidencial.com*, izriet, ka informācija par to, ka *Banco Popular* bija pakļauta ECB pārbaudei, jau bija publiskota.

436 Otrkārt, šīs intervijas laikā VNV priekšsēdētāja nepiemin *Banco Popular* noregulējuma iespējamību. No šiem izteikumiem nevar izdarīt nekādus secinājumus par gaidāmo *Banco Popular* noregulējuma īstenošanu un vēl jo mazāk par noregulējuma instrumentu, ko varētu īstenot VNV.

437 Turklāt, tā kā šos izteikumus nevar interpretēt kā tādus, kas nozīmētu, ka *Banco Popular* būs noregulējuma procedūras priekšmets, uz tiem neattiecas Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā paredzētie gadījumi saistībā ar jebkādas informācijas paziņošanu par noregulējuma lēmumu pirms tā pieņemšanas.

438 Tāpēc jāuzskata, ka VNV priekšsēdētājas izteikumi 2017. gada 23. maija intervijā nesatur konfidenciālu informāciju un nav uzskatāmi ne par konfidencialitātes principa pārkāpumu, ne dienesta noslēpuma ievērošanas pienākuma, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 88. pantā un LESD 339. pantā, pārkāpumu.

439 Otrām kārtām, attiecībā uz 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicēto rakstu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular*") ir jānorāda, ka šajā rakstā ir minēts, ka saskaņā ar kāda Savienības augsta ranga ierēdņa, kurš vēlas palikt anonīms, sacīto, kāds no Eiropas vadošajiem banku uzraugiem bija brīdinājis Savienības ierēdņus par to, ka *Banco Popular* var nākties veikt noregulējumu, ja tai neizdosies atrast pircēju, un ka VNV priekšsēdētāja nesen esot izteikusi "agrīnu brīdinājumu".

Saskaņā ar šo rakstu šis augsta ranga ierēdnis arī esot norādījis, ka VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi sekojot līdzi (*Banco Popular*) procedūrai, lai, iespējams, iejauktos, un piebilda, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu nebūt veiksmīgs.

440 Šajā *Reuters* rakstā arī ir norādīts, ka saskaņā ar citu avotu, kas arī ir anonīms, notiekot vispārēji sagatavošanās darbi, lai gan vēl nav veikti nekādi konkrēti pasākumi. Saskaņā ar šo rakstu *Banco Popular* oficiālais pārstāvis esot paziņojis, ka banka strādā pie vairākiem plāniem, neizslēdzot apvienošanos, kapitāla palielināšanu un aktīvu pārdošanu.

441 Jānorāda arī, ka šis raksts atsaucas uz VNV tās pašas dienas paziņojumu presei, kurā VNV paziņoja, ka tā nekomentē ar kādu banku saistītas konkrētas grūtības, ka tā nevar apstiprināt tās priekšsēdētājas iespējamu citātu interpretācijas un ka tā nekad neizsaka brīdinājumus par bankām.

442 Jānorāda, ka prasītāja neprecizē, kura šajā rakstā iekļautā informācija ir konfidenciāla, ne arī to, cik lielā mērā tās izpaušana būtu uzskatāma par VNV dienesta noslēpuma prasību pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka VNV priekšsēdētāja esot šajā rakstā sniegto paziņojumu autore un ka nedz VNV, nedz Komisija neesot iesniegušas pierādījumus, kas to varētu noliegt. Jānorāda, ka šajā rakstā minētie Savienības ierēdņa izteikumi neattiecas uz konfidenciālu informāciju, kas varēja būt zināma tikai VNV locekļiem, vēl jo mazāk vienīgi tās priekšsēdētājai.

443 Tādējādi, pirmkārt, ierēdnis esot atsaucies uz VNV priekšsēdētājas izteikto "agrīno brīdinājumu". Jānorāda, ka šis apgalvojums neatbilst VNV kompetencei, par ko VNV turklāt atgādināja savā 2017. gada 31. maija paziņojumā presei.

444 Otrkārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka "VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi sekojot līdzi (*Banco Popular*) procedūrai, lai, iespējams, iejauktos", pietiek konstatēt, ka šie izteikumi būtībā atkārto to, ko VNV priekšsēdētāja bija publiski paziņojusi savā 2017. gada 23. maija sniegtajā intervijā televīzijas kanālam *Bloomberg*, proti, to, ka *Banco Popular* tiek "uzraudzīta". Turklāt VNV savā paziņojumā presei noliedza šo izteikumu plašo interpretāciju.

445 Treškārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu būt neveiksmīgs, no šī paša raksta izriet, ka *Banco Popular* pati bija norādījusi, ka tai bija jāpārliek sākotnēji noteiktais datums – 2017. gada 10. jūnijs – piedāvājumu iesniegšanai privātās pārdošanas procedūrā.

446 Ceturtkārt, attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru, pēc Savienības augsta ranga ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, domām, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā esot brīdinājis Savienības amatpersonas par to, ka *Banco Popular* varētu būt nepieciešams noregulējums, ja tā nespēs atrast pircēju, jānorāda, ka jau maijā vairākos rakstos presē tika norādīts, ka *Banco Popular* ir nonākusi grūtībās un ir uzsākusi privātas pārdošanas procedūru.

447 Tādējādi no šī sprieduma 40. punktā minētā 2017. gada 11. maija raksta, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com*, izriet, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par bankas steidzamu pārdošanu maksātnespējas riska dēļ. 2017. gada 31. maija *Reuters* rakstā ietvertā atsauce uz to, ka Savienības ierēdņus esot informējis "kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā", šķiet, atbilst šajā 2017. gada 11. maija rakstā sniegtajai informācijai, saskaņā ar kuru, ņemot vērā nopietnu maksātnespējas risku, kas it īpaši bija saistīts ar nepārtrauktu noguldījumu aizplūšanu, *Banco Popular* prezidentam bija jāīsteno pārdošanas procedūra, lai izpildītu ECB prasības. Turklāt šī

sprieduma 41. punktā minētajā 2017. gada 15. maija tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā bija norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plānu tās prezidents īstenojis pēc ECB pārbaudes.

448 Tādējādi tas, ka *Banco Popular* draudēja maksātnespējas risks, ja tā neatrastu pircēju tās uzsāktās pārdošanas procedūras rezultātā, bija publiska informācija kopš 2017. gada maija vidus.

449 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šajā pantā minētie Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, paziņojumi nesatur konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz noregulējuma procedūras īstenošanu attiecībā uz *Banco Popular*, tādu kā tā, kas tas ir minēta Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā.

450 Turklāt prasītāja kļūdaini apgalvo, ka VNV vai Komisijai ir jāpierāda, ka VNV priekšsēdētāja nebija šajā rakstā norādīto paziņojumu autore.

451 Kā norāda VNV, šādus izteikumus varēja paust daudzas citas personas, kas nav VNV locekļi vai Komisijas ierēdņi, jo īpaši ņemot vērā informācijas apmaiņas iespējas, kas tostarp paredzētas Regulas Nr. 806/2014 88. panta 6. punktā.

452 Pieņemot, ka šajā rakstā minētie izteikumi izriet no Savienības ierēdņa veiktas informācijas noplūdes, ciktāl nav konstatēts, ka VNV priekšsēdētāja bija atbildīga par informācijas noplūdi, par kuru liecina prasītājas norādītie raksti presē, no judikatūras izriet, ka šādu informācijas noplūdes avotu nevar prezumēt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. marts, *BASF* /Komisija, T-15/02, EU:T:2006:74, 605. punkts).

453 Turklāt jānorāda, ka, pat ja būtu iespējams, ka VNV varētu būt šādas informācijas noplūdes avots, ar šo iespējamību vien nepietiek, lai, kā to apgalvo prasītāja, tai uzliktu pienākumu pierādīt pretējo (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa*/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 412. punkts).

454 Tādējādi ar to, ka šajā rakstā ir norādīts uz VNV priekšsēdētājas it kā teikto, nepietiek, lai pierādītu teiktā autentiskumu, vēl jo vairāk tādēļ, ka persona, kura it kā ir atstāstījusi teikto, pat nav identificēta. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, VNV 2017. gada 31. maija paziņojums presei, kura saturs ir atgādināts šī sprieduma 441. punktā, ietver šajā rakstā ietvertās informācijas atspēkojumu.

455 Turklāt prasītāja nevar pamatoties uz faktu, ka iespējamie VNV priekšsēdētājas paziņojumi esot pārņemti 2017. gada 1. jūnija rakstos presē, kas ir ietverti prasības pieteikuma pielikumā. Šajos rakstos nav norādīts, ka 2017. gada 31. maija paziņojumus būtu veikusi VNV priekšsēdētāja. Pietiek konstatēt, ka prasītājas minētajā izvilkumā no 2017. gada 1. jūnija raksta *bolsamania.com* ir vienīgi pārņemts intervijas, kuru VNV priekšsēdētāja sniedza televīzijas kanālam *Bloomberg* 23. maijā, saturs un ka izvilkumā no 2017. gada 1. jūnija raksta *Financial Times* tika atkārtots 2017. gada 31. maija *Reuters* raksta saturs.

456 Nepastāvot prezumpcijai, saskaņā ar kuru VNV priekšsēdētāja būtu veikusi 2017. gada 31. maija paziņojumu, ne Komisijai, ne VNV nav jāpierāda, ka tā nav to autore.

457 Turklāt ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 2. oktobrī, prasītāja iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu, pamatojoties uz Reglamenta 85. panta 3. punktu. Šis pierādījumu piedāvājums attiecas uz divām VNV 2017. gada 10. un 18. augusta iekšējām

elektroniskā pasta vēstulēm attiecībā uz VNV veiktajām darbībām, lai izmeklētu informācijas noplūdi presē saistībā ar *Banco Popular* noregulējumu. Prasītāja pamato kavēšanos šo dokumentu iesniegšanā, norādot, ka tā saņēma piekļuvi šiem dokumentiem pēc VNV 2020. gada 24. augusta lēmuma publiskot šos dokumentus, kas tika pieņemts saskaņā ar VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2020. gada 15. aprīļa lēmumu par trešās personas iesniegtu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem. Tā precizē, ka saņēma piekļuvi šiem dokumentiem 2020. gada septembrī. Prasītāja norāda, ka šo jauno pierādījumu mērķis ir pamatot tās otrajā pamatā izvirzīto argumentāciju un ka šie dokumenti pierādot, ka netika veikta izmeklēšana par 2017. gada 23. maija informācijas noplūdi presē.

458 Komisija, VNV, Spānijas Karaliste un Padome norāda, ka šiem dokumentiem nav nozīmes, izvērtējot apstrīdēto lēmumu tiesiskumu.

459 Pietiek konstatēt, ka no VNV iekšējās izmeklēšanas par tās priekšsēdētājas 2017. gada 23. maija paziņojumu vai paziņojumu, kas bija 2017. gada 31. maija raksta pamatā, neesamības nekādā gadījumā nevar secināt, ka VNV nav ievērojusi savu konfidencialitātes pienākumu. Tādējādi ir jāuzskata, ka faktam, ka VNV nav veikusi iekšēju izmeklēšanu par šiem paziņojumiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas, nav nozīmes saistībā ar apstrīdēto lēmumu tiesiskuma vērtējumu.

460 Līdz ar to šajā jaunajā pierādījumu piedāvājumā iesniegtie dokumenti ir jānoraida kā tādi, kuriem nav nozīmes strīda atrisināšanā.

461 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

7. Par sesto pamatu, kas attiecas uz Hartas 17. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu pārkāpumu un LES 5. panta 4. punkta pārkāpumu

462 Prasītāja kā *Banco Popular* agrākā akcionāre apgalvo, ka VNV lēmums noregulējuma shēmā norakstīt un konvertēt *Banco Popular* akcijas un to pārdot *Banco Santander* ir tās tiesību uz īpašumu, kas ir nostiprinātas Hartas 17. pantā, ierobežojums, kurā nav ievērots Hartas 52. panta 1. punktā un LES 5. panta 4. punktā paredzētais samērīguma nosacījums.

463 Jāatgādina, ka, piemērojot Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 158. punktā, un šī sprieduma 159. punktā atgādināto judikatūru, tiesības uz īpašumu var tikt ierobežotas ar nosacījumu, ka ierobežojumi ir paredzēti piemērojamos tiesību aktos, ka tie ir paredzēti, lai sasniegtu vispārējo interešu mērķi un ir samērīgi ar šo mērķi.

464 Ar sesto pamatu prasītāja neapstrīd faktu, ka tās tiesību uz īpašumu ierobežojums, kas izriet no *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas un tās pārdošanas *Banco Santander*, par ko tika lemts noregulējuma shēmā, bija paredzēts piemērojamajos tiesību aktos un bija nepieciešams vispārējo interešu mērķa sasniegšanai. Tā vienīgi apstrīd šo pasākumu samērīgumu, ņemot vērā faktu, ka *Banco Popular* bija saskārusies ar likviditātes problēmu, un pārmet VNV, ka tā nav meklējusi citus, mazāk ierobežojošus risinājumus attiecībā uz akcionāru tiesībām uz īpašumu.

465 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, kas jau tika minēta šī sprieduma 176. punktā, samērīguma princips, kas ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem, nozīmē, ka Savienības iestāžu tiesību akti nedrīkst pārsniegt to, kas ir atbilstošs un nepieciešams, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā noteiktos leģitīmos mērķus, ar to saprotot, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp

vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtinošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem (skat. spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 55. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 6. maijs, *Bayer CropScience* un *Bayer*/Komisija, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. punkts un tajā minētā judikatūra).

466 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras izriet no šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā principa, saskaņā ar kuru iestādes, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, akcionāri ir pirmie, kas sedz zaudējumus. *Banco Popular* pārdošana *Banco Santander* ir uzņēmuma pārdošanas instrumenta, kas paredzēts Regulas Nr. 806/2014 22. pantā, piemērošanas rezultāts.

467 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no ceturtā pamata analīzes izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pants nav uzskatāmi par pārmērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas apdraud vienības, uz kuru attiecas noregulējuma pasākums, akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību, bet tie ir jāuzskata par tādiem, ar kuriem tiek radīts pamatots un samērīgs viņu tiesību uz īpašumu ierobežojums saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punkta un 52. panta 1. punkta noteikumiem.

468 Turklāt Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka pasākums, kas izpaužas kā Kipras bankas akciju nominālvērtības samazināšana, ir samērīgs ar šī pasākuma mērķi. Vispirms tā norādīja, ka šī pasākuma mērķis ir veicināt bankas rekapitalizāciju un ka tas ir piemērots, lai veicinātu Kipras un eurozonas finanšu sistēmas stabilitāti kopumā. Turpinājumā tā konstatēja, ka šis pasākums nepārsniedz to, kas ir piemērots un nepieciešams šī mērķa sasniegšanai, ņemot vērā, ka mazāk ierobežojošas alternatīvas nebija īstenojamas vai nebūtu ļāvušas sasniegt gaidītos rezultātus. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka, ņemot vērā arī sasniedzamā mērķa svarīgumu, pasākums nerada pārmērīgus apgrūtinājumus. Šajā ziņā tā atgādināja, ka banku akcionāri pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 330. punkts).

469 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa secināja, ka nevar tikt uzskatīts, ka šīs bankas akciju nominālvērtības samazināšana būtu pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraud akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 331. punkts).

470 Šajā lietā ir jāatgādina, ka noregulējuma shēmā VNV konstatēja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, proti, pirmkārt, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nebija citu pamatotu izredžu, ka alternatīvi privātā sektora vai prudenciāli pasākumi pieņemamā termiņā novērstu tās maksātnespēju, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* uzņēmuma pārdošanas instrumenta veidā bija nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums bija nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošināt bankas kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti. Lēmumā 2017/1246 Komisija norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmai un it īpaši iemesliem, kurus VNV bija izvirzījusi, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs.

471 Tā kā prasītāja nav pierādījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi šajā lietā nebija izpildīti, un tā kā tai kā *Banco Popular* akcionārei bija pilnībā jāuzņemas savu ieguldījumu risks, ir jāsecina, ka lēmums norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla

instrumentus noregulējuma shēmā ir uzskatāms nevis par nesamērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas apdraud pašu tās tiesību uz īpašumu būtību, bet gan par pamatotu un samērīgu tās tiesību uz īpašumu ierobežojumu atbilstoši Hartas 17. panta 1. punkta un 52. panta 1. punkta noteikumiem.

472 Prasītājas argumenti nevar atspēkot šo secinājumu.

473 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka *Banco Popular* akciju norakstīšana un pārdošana bija nesamērīga, ņemot vērā, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga, un tas nebija piemērots risinājums likviditātes problēmas atrisināšanai. Tā apstrīd to, ka noregulējuma alternatīvais risinājums bija maksātnespējas procedūra, jo *Banco Popular* bija maksātspējīga.

474 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka no astotā pamata pirmā iebilduma analīzes izriet, ka *Banco Popular* maksātnespēja nebija noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījums. Situācija, kādā vienība nevar samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, kas it īpaši atbilst likviditātes krīzei, ir viens no gadījumiem, kad šī vienība tiks uzskatīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, kas paredzēta Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunktā.

475 Tādējādi argumenti par to, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga, ir neiedarbīgi, ciktāl ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 4. punkta c) apakšpunktu tās likviditātes situācijas pasliktināšanās dēļ.

476 Otrkārt, ir jāatgādina, ka fakts, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nepastāvēja citi pasākumi, kas varētu novērst šo maksātnespēju saprātīgā termiņā, bija tās noregulējuma nosacījumi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta izpratnē. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, maksātnespējas procedūra bija vienīgā noregulējuma alternatīva.

477 Treškārt, noregulējuma shēmas 5. pantā VNV pamatoja uzņēmuma pārdošanas instrumenta kā noregulējuma instrumenta izvēli. VNV norādīja, ka šis instruments ir nepieciešams un samērīgs ar mērķiem, kas paredzēti Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā, un tā mērķis galvenokārt bija kritiski svarīgo funkciju aizsardzība patiesās ekonomikas funkcionēšanai un finanšu stabilitātes saglabāšanai.

478 It īpaši no šī sprieduma 339. punktā minētā noregulējuma shēmas 5. panta 3. punkta izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, VNV ir norādījusi iemeslus, kuru dēļ uzņēmuma pārdošanas instruments ir vispiemērotākais *Banco Popular* likviditātes problēmu atrisināšanai.

479 Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, ar kuru varētu tikt atspēkoti šie VNV vērtējumi, un vienīgi apgalvo, ka, tās ieskatā, aktīvu nošķiršana un pagaidu iestādes instruments ir piemēroti pasākumi, lai atrisinātu likviditātes problēmas un atjaunotu tirgus uzticību.

480 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka risinājums likviditātes problēmas atrisināšanai bija piešķirt vairāk likvīdu. Tā atsaucas uz prasības pieteikuma un replikas pielikumā ietvertajiem ekspertu ziņojumiem, saskaņā ar kuriem, lai atrisinātu *Banco Popular* likviditātes problēmu, bija iespējams veikt uzraudzības pasākumus, sniegt ārkārtas likviditātes palīdzību vai piešķirt aizdevumus, vai

sniegt cita veida likviditātes palīdzību. Tā norāda, ka saskaņā ar šiem ziņojumiem pastāvēja citi akcionāriem mazāk ierobežojoši pasākumi, kas tai būtu ļāvis saglabāt visu vai daļu no saviem ieguldījumiem, un atsaucas uz argumentiem, kas izvirzīti astotā pamata atbalstam.

481 Pirmkārt, jāatgādina, ka no astotā pamata analīzes izriet, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī nebija iespējams sniegt ārkārtas likviditātes palīdzību un ka, tā kā VNV nebija nekādas lomas ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanā, kas ir valstu centrālo banku kompetencē, tai nebija jāņem vērā šāds pieņēmums. Turklāt prasītāja nepaskaidro, uz kādiem uzraudzības pasākumiem un citiem aizdevumu vai likviditātes palīdzības veidiem tā atsaucas. No astotā pamata analīzes arī izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tās piedāvātie alternatīvie risinājumi bija iespējami.

482 Otrkārt, attiecībā uz 2017. gada 16. septembra ekspertīzes atzinuma "Tiesiskais un ekonomiskais novērtējums", kas ir ietverts prasības pieteikuma pielikumā, lappusēm, uz kurām atsaucas prasītāja, pietiek konstatēt, ka tajās ir tikai tīri teorētiska to pasākumu analīze, kurus, kā uzskata šis eksperts, VNV būtu varējusi izmantot, lai izvairītos no *Banco Popular* krīzes, piemēram, sadarbība ar citām kompetentajām iestādēm vai uzraudzības iestāžu brīdināšana. Šis eksperts tostarp balstās uz kļūdainu apsvērumu, saskaņā ar kuru VNV varēja likt Spānijas Bankai sniegt ārkārtas likviditātes palīdzību.

483 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas vispārīgo atsauci uz 2018. gada 2. decembra ekspertīzes ziņojumu "Tiesiskais un ekonomiskais novērtējums attiecībā uz VNV vērtējuma ziņojumiem un aizstāvību", kas ietverts replikas pielikumā, pietiek norādīt, ka saskaņā ar judikatūru Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pierādījumu sniegšanai un tehniskos nolūkos (skat. spriedumus, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. punkts un tajā minētā judikatūra; 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 24. septembris, Nīderlande u.c./Komisija, T-760/15 un T-636/16, EU:T:2019:669, 114. punkts un tajā minētā judikatūra).

484 Trešām kārtām, prasītāja norāda, ka noregulējuma shēmā neesot rasts līdzsvars starp sabiedrības interesēm un tās tiesībām uz īpašumu un tajā neesot noteikts, vai pastāv sabiedrības intereses atņemt prasītājai tās īpašumu, vai arī pastāv mazāk ierobežojoši pasākumi attiecībā uz tiesībām uz īpašumu.

485 Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu:

"Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, uzskatāms, ka noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus [14]. pantā minētos noregulējuma mērķus un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā."

486 No tā izriet, ka prasītājas argumenti ir balstīti uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētā nosacījuma par sabiedrības interesēm kļūdainu interpretāciju. Proti, pretēji tam, ko norāda prasītāja, VNV nebija jāpārbauda, vai pastāv "sabiedrības intereses atņemt tai tās īpašumu". Turklāt VNV nebija jāizsver sabiedrības intereses un akcionāru privātās intereses.

487 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar šī sprieduma 164. punktā minēto judikatūru, lai gan pastāv skaidras sabiedrības intereses visā Savienībā nodrošināt ieguldītāju stingru un konsekventu aizsardzību, nevar tikt uzskatīts, ka šīs intereses visos gadījumos gūtu virsroku pār sabiedrības interesēm nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti.

488 Replikā prasītāja piebilst, ka VNV nebija sagatavojusies atbilstoši labas pārvaldības principam un rūpības pienākumam, kas tai esot traucējis analizēt citus pastāvošos risinājumus un izvēlēties vispiemērotāko un lētāko risinājumu. Prasītāja uzskata, ka VNV izstrādātajā 2016. gada noregulējuma plānā netika pārbaudīts, vai paredzētā noregulējuma stratēģija ir perspektīva, tajā trūka informācijas un sagatavošanās, kas nepieciešama citu risinājumu pārbaudei, un tas esot bijis jānoraida.

489 Pietiek konstatēt, ka ar šiem argumentiem prasītāja pārmet VNV, ka tā nav sagatavojusi noregulējuma pasākumu, tādējādi pārkāpjot labas pārvaldības principu un savu rūpības pienākumu.

490 Kā norāda Komisija, šie argumenti, kas pirmo reizi ir izvirzīti replikā, ir jāuzskata par nepieņemamiem saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu.

491 Jebkurā gadījumā šie argumenti ir neiedarbīgi, nosakot, vai VNV veiktā noregulējuma darbība, tiklīdz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, izraisīja nesamērīgu prasītājas tiesību uz īpašumu aizskārumu.

492 Tādēļ sestais pamats ir jānoraida.

8. Par septīto pamatu, kas attiecas uz Hartas 17. un 41. pantā nostiprināto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu

493 Prasītāja apgalvo, ka VNV ir pārkāpusi Hartas 17. un 41. pantu, ciktāl tā ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, kuras rezultātā tika pārkāptas tās īpašumtiesības uz *Banco Popular* akcijām, to neuzklausot nedz pirms, nedz pēc šīs pieņemšanas. Uzklausīšana būtu ļāvusi pārbaudīt, vai pastāv alternatīvi privāti pasākumi, piemēram, kapitāla palielināšana. Tā piebilst, ka šis ierobežojums neesot paredzēts likumā un neesot samērīgs, jo steidzamība neattaisnojot neuzklausīšanu.

494 Vispirms no piektā pamata analīzes izriet – tas, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā nav paredzēta tās vienības akcionāru uzklausīšana, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, ir tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kurš, pirmkārt, ir pamatots ar vispārējo interešu mērķi, proti, mērķi nodrošināt Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzēto finanšu tirgu stabilitāti, kurā ietilpst arī mērķis nodrošināt vienības kritiski svarīgo funkciju turpinātību, kā arī ar nepieciešamību ātri pieņemt lēmumu, tiklīdz ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, un, otrkārt, kurš atbilst samērīguma principam saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

495 Tomēr no šī sprieduma 225. un 226. punktā minētās judikatūras izriet, ka tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro jebkurā procedūrā, kuras beigās ir iespējama nelabvēlīga akta izdošana, pat ja piemērojamie tiesību akti tieši neparedz šādu formalitāti.

496 Vispirms ir jāatgādina, ka noregulējuma shēmas, ko VNV pieņēma Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras beigās, priekšmets ir *Banco Popular* noregulējums. Noregulējuma shēmas vienīgais adresāts ir *FROB*, un *Banco Popular* ir jāuzskata par personu, attiecībā uz kuru ir veikts individuāls pasākums un kurai Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir garantētas tiesības tikt uzklausītai.

497 Tādējādi ir jāņem vērā tas, ka prasītāja kā *Banco Popular* akcionāre nav nedz noregulējuma shēmas adresāte, kas nav attiecībā uz prasītāju pieņemts individuāls lēmums, nedz Lēmuma 2017/1246, ar ko apstiprina šo noregulējuma shēmu, adresāte.

498 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV īstenoja tiesības norakstīt vai konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus.

499 Tāpēc procedūra, ko VNV veica, pieņemot noregulējuma shēmu, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret prasītāju, var izraisīt tāda pasākuma noteikšanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās kā *Banco Popular* akcionāres intereses.

500 Šī sprieduma 225. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts.

501 Tomēr ir arī jāatgādina, ka, piemērojot Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 158. punktā, un šī sprieduma 235. punktā minēto judikatūru gadījumā, ja prasītāja varētu atsaukties uz Hartā paredzētajām tiesībām tikt uzklausītai *Banco Popular* noregulējuma procedūras ietvaros, šīm tiesībām var tikt piemēroti ierobežojumi. Konkrētāk, prasītājas kā *Banco Popular* akcionāres neuzklausīšana noregulējuma procedūrā neatkarīgi no tā, vai to veica VNV vai Komisija, varēja būt pamatota.

502 Šajā lietā noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka *Banco Popular* noregulējums ir nepieciešams un samērīgs divu Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā paredzēto mērķu sasniegšanai, proti, lai novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz finansiālo stabilitāti un lai nodrošinātu *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību.

503 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā VNV paskaidroja, ka, pamatojoties uz dažādiem elementiem, tā ir secinājusi, ka *Banco Popular* situācija rada pieaugošu risku, ka var tikt ievērojami negatīvi ietekmēta finanšu stabilitāte Spānijā. Šo elementu vidū ir, pirmkārt, *Banco Popular*, kas ir sestās lielākās Spānijas banku grupas mātesuzņēmums ar kopējo aktīvu summu 147 miljardu euro apmērā un kuru 2017. gadā Spānijas Banka ir norādījusi kā sistēmiski nozīmīgu iestādi, lielums un nozīmīgums. VNV tostarp norādīja, ka *Banco Popular* bija viens no galvenajiem tirgus dalībniekiem Spānijā, kam bija ievērojama tirgus daļa mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentā, kā arī salīdzinoši liela noguldījumu tirgus daļa (gandrīz 6 %) un liels privātpersonu klientu skaits (aptuveni 1,4 miljoni) visā Spānijā. Otrkārt, VNV ņēma vērā *Banco Popular* darbības būtību, kas balstījās uz komercbanku darbību un galvenokārt bija vērsta uz finansējuma, uzkrājumu pārvaldības un pakalpojumu nodrošināšanu privātpersonām, ģimenēm un uzņēmumiem (īpaši MVU). VNV uzskata, ka *Banco Popular* uzņēmējdarbības modeļa līdzība ar citu Spānijas komercbanku uzņēmējdarbības modeļiem varēja veicināt netiešas ietekmes potenciālu uz šīm bankām, kuru gadījumā varētu tikt uzskatīts, ka tās sastopas ar tādām pašām grūtībām.

504 Noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV noteica trīs *Banco Popular* kritiski svarīgas funkcijas Deleģētās regulas 2016/778 6. panta izpratnē, proti, noguldījumu iekasēšanu no mājsaimniecībām un nefinanšu uzņēmumiem, aizdevumu izsniegšanu MVU un skaidras naudas maksājumu pakalpojumus.

505 Jānorāda, ka prasītāja neapstrīd, ka noregulējuma shēma bija nepieciešama sabiedrības interesēs Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, proti, ka *Banco Popular* noregulējums bija nepieciešams, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus no šīs regulas 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem, lai gan vienības likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru nebūtu to atļāvusi tādā pašā mērā. No tā izriet, ka prasītāja neapstrīd, ka noregulējuma shēma bija nepieciešama un samērīga, lai izvairītos no būtiskām *Banco Popular* maksātnespējas negatīvām sekām uz Savienības finanšu stabilitāti un lai nodrošinātu tās kritiski svarīgo funkciju turpinātību.

506 Tādējādi noregulējuma shēma, ciktāl tā bija vērsta uz *Banco Popular* finansiālā stāvokļa saglabāšanu un bija alternatīva tās likvidācijai, faktiski atbilda vispārējo interešu mērķim, proti, garantēt finanšu tirgu stabilitāti, kas atbilstoši analīzei, kura veikta attiecībā uz piekto pamatu, var attaisnot prasītājas tiesību tikt uzklausītai ierobežojumu.

507 Turklāt no piektā pamata analīzes arī izriet, ka, ja kāda vienība atbilst nosacījumiem, kuri ir nepieciešami noregulējuma darbības veikšanai, Regulas Nr. 806/2014 18. pantā ir paredzēts, ka lēmums ir jāpieņem ļoti īsā termiņā.

508 Tādējādi šajā lietā, sākot no brīža, kad ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un kad VNV uzskatīja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, noregulējuma shēma bija jāpieņem pēc iespējas ātrāk.

509 Šāda ātra lēmuma pieņemšana bija pamatota ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst tās situācijas būtisko negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, it īpaši novēršot negatīvas ietekmes paplašināšanās riskus. Tā kā šajā lietā *Banco Popular* maksātnespēja iestājās darbadienā, procedūra bija jāpabeidz un lēmums bija jāpieņem pirms tirgus atvēršanas 2017. gada 7. jūnija rītā.

510 Kā uzsvēris ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*] savu secinājumu apvienotajās lietās *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80. punktā, steidzamība, ar kādu šīm Savienības iestādēm un aģentūrām ir jāpieņem lēmumi, ir vajadzīga, lai novērstu bankas iestādes noregulējuma negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, un šīs steidzamības dēļ to lēmumam ir *de facto* jābūt "sagatavotam" jau pirms procedūras uzsākšanas, izmantojot izdevību, ka vērtspapīru tirgi ir slēgti.

511 Jānorāda, ka prasītāja neapstrīd, ka noregulējuma shēma bija jāpieņem steidzami.

512 Turklāt ir jānorāda, ka prasītājas un citu *Banco Popular* akcionāru iepriekšēja uzklausīšana, tos informējot par tūlītēju noregulējuma pasākumu, būtu radījusi risku, ka tie rīkosies tirgū veidā, kas pasliktinās *Banco Popular* finansiālo situāciju. Šāda uzklausīšana tādējādi būtu varējusi kaitēt paredzētās noregulējuma darbības efektivitātei.

513 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītājas uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas vai pirms Lēmuma 2017/1246 pieņemšanas būtu izraisījusi būtisku procedūras palēninášanos un līdz ar to būtu apdraudējusi gan pasākuma mērķu sasniegšanu, gan tā efektivitāti.

514 Šajā lietā no astotā pamata analīzes izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka VNV būtu pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu. No tā it īpaši izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā varēja piedāvāt alternatīvus pasākumus, kas varētu novērst *Banco Popular* likviditātes problēmas un tādējādi novērst *Banco Popular* noregulējumu. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka tika konstatēts, ka kapitāla palielināšana, uz kuru atsaucas prasītāja, nebija alternatīvs pasākums, kas varētu kavēt *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespēju saprātīgā termiņā.

515 Līdz ar to prasītāja nevar apgalvot, ka, ja tai būtu bijusi iespēja iesniegt apsvērumus par alternatīvu privāta rakstura pasākumu esamību procesa laikā, noregulējuma shēma netiktu pieņemta.

516 Turklāt ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru uzklausīšana varētu notikt pat pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas. Šāda uzklausīšana nevarētu grozīt noregulējuma shēmas saturu, kas, kā ir jāpieņem, jau būtu stājusies spēkā.

517 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas neuzklausīšana procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemti apstrīdētie lēmumi, bija tiesību tikt uzklausītam ierobežojums, kas bija pamatots un nepieciešams, lai izpildītu vispārējo interešu mērķi, un ar to tika ievērots samērīguma princips atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam.

518 Tātad septītais pamats ir jānoraida.

9. Par devīto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. un 20. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu

519 Prasītāja apgalvo, ka VNV noregulējuma shēmā esot pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 14. un 20. pantu, rūpības pienākumu un LESD 296. pantu, ciktāl, pirmkārt, pārdošanas process ir noticis, neiegūstot augstāko iespējamo pārdošanas cenu, un, otrkārt, 2. vērtējums netika noteikts atbilstoši tirgus kritērijiem. Šim pamatam ir divas daļas.

a) Par pirmo daļu, kas attiecas uz pārdošanas procesu

520 Prasītāja apgalvo, ka *Banco Popular* pārdošanas procedūra neļāva iegūt visaugstāko iespējamo pārdošanas cenu, pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 14. pantu. Tā norāda, pirmkārt, ka process nebija balstīts uz konkurenci un, otrkārt, ka procedūrā tika pieļauti pārkāpumi.

521 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja apgalvo: tas, ka pārdošanas procedūra nav izraisījusi pārdošanas cenas palielināšanos, ir Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas pārkāpums, saskaņā ar kuru:

> "Tiecoties panākt pirmajā daļā minētos mērķus, [VNV], Padome, Komisija un, attiecīgā gadījumā, valstu noregulējuma iestādes cenšas maksimāli samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams noregulējuma mērķu sasniegšanai."

522 Jākonstatē, tāpat kā to dara Komisija un *Banco Santander*, ka mērķis "maksimāli palielināt pārdošanas cenu" nav viens no Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrajā daļā paredzētajiem mērķiem. Tātad runa nav par atbilstošo tiesību normu, lai pamatotu prasītājas argumentus par maksimālas pārdošanas cenas panākšanu.

523 Tomēr ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 2. punkta d) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu noregulējuma shēmā paredz:

"mehānismus, saskaņā ar kuriem valsts noregulējuma iestāde veic šo instrumentu, aktīvu, tiesību un saistību tirgošanu saskaņā ar Direktīvas [2014/59] 39. panta 1. un 2. punktu".

524 Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts, ka, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, noregulējuma iestādes mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, aktīviem, tiesībām vai saistībām.

525 Līdz ar to ir jāizvērtē prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem procedūra netika īstenota ar visām nepieciešamajām garantijām, kas ļautu panākt maksimālu *Banco Popular* pārdošanas cenu.

526 Vispirms ir jānorāda, ka lēmumā par pārdošanu, kas pieņemts 2017. gada 3. jūnijā, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes situācijas ātro pasliktināšanos, būtisku tās akciju vērtības samazināšanos, kā arī negatīvās sekas, kādas bankas maksātnespēja varētu atstāt uz finanšu stabilitāti, VNV uzskatīja, ka tai bija jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai vajadzības gadījumā varētu veikt noregulējuma darbību, un ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāte ir jānodrošina ar mērķi nodrošināt noregulējuma objektivitāti. Tādējādi VNV apstiprināja to, ka *FROB* nekavējoties uzsāk *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja tai prasības attiecībā uz pārdošanu atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam.

527 Lēmuma par pārdošanu 2. panta b) punktā VNV norādīja, ka pārdošanas procedūras mērķim ir jābūt maksimālas pārdošanas cenas panākšanai, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību ātri veikt noregulējumu. Tā arī precizēja, ka galvenais piedāvājumu vērtēšanas kritērijs bija piedāvātā cena.

528 Pēc tam *Banco Popular* pārdošanas procedūru veica *FROB* saskaņā ar Direktīvas 2014/59 un Likuma Nr. 11/2015 normām. Šajā ziņā *FROB* 2017. gada 6. jūnija vēstulē saistībā ar *Banco Popular* iespējamo noregulējumu aicināja potenciālos pircējus piedalīties pārdošanas procedūrā un iesniegt tai piedāvājumu par *Banco Popular* kapitāla iegādi pilnā apmērā atbilstoši šajā vēstulē aprakstītajiem noteikumiem un nosacījumiem. Procesuālajā vēstulē *FROB* norādīja, ka piedāvājumos piedāvātajai cenai ir jābūt vienādai vai lielākai par 1 EUR.

529 Visbeidzot, noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV uzskatīja, ka *FROB* veiktie pārdošanas pasākumi attiecībā uz *Banco Popular* pirms šīs shēmas pieņemšanas atbilda Regulas Nr. 806/2014 24. pantā, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, noteiktajām prasībām.

530 VNV norādīja, ka laikposmā tieši pirms noregulējuma *Banco Popular* veica privātās pārdošanas procedūru un ka 2017. gada 29. maija nedēļā kļuva skaidrs, ka šī procedūra būs neveiksmīga. Tā norādīja, ka lēmums ierobežot tās pārdošanas pasākumus ar bankām, kuras jau bija paudušas vispārēju interesi par *Banco Popular* iegādi privātas pārdošanas procedūras ietvaros, atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta prasībām.

531 VNV arī norādīja, ka pēc tam, kad *FROB* īstenoja pārdošanas procedūru, galu galā divas bankas tika aicinātas piedalīties pārdošanā. Tā norādīja, ka visi potenciālie pircēji tika uzrunāti vienā un tajā pašā datumā, ka tiem bija piekļuve vienai un tai pašai virtuālajai datu zālei un ka to piedāvājumi bija pakļauti vieniem un tiem pašiem nosacījumiem un termiņam.

532 Visbeidzot VNV konstatēja, ka no diviem potenciālajiem pircējiem tika saņemts viens derīgs piedāvājums un ka, ņemot vērā to, ka šis pircējs bija vienīgais, kas iesniedza piedāvājumu, bija saprātīgi pieņemt tā nosacījumus un tādējādi novērst nekontrolētu *Banco Popular* maksātnespēju, kas tostarp varētu ietekmēt tās kritiski svarīgās funkcijas.

533 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka procedūra nav norisinājusies pietiekami ilgā laikposmā un ka tā nebija konkurences procedūra, jo tā tika īstenota bez izsludināšanas un pārskatāmības un bez pietiekama potenciālo pircēju skaita. Privātā pārdošanas procedūra esot tikusi "pārstrādāta", to nepaskaidrojot noregulējuma shēmā. Citu dalībvalstu bankas esot tikušas noraidītas un diskriminētas.

534 Vispirms ir jānorāda, ka prasības attiecībā uz pārdošanu un it īpaši lēmumu ierobežot pārdošanas procedūras dalībnieku skaitu nav ietvertas noregulējuma shēmā, bet gan lēmumā par pārdošanu, ko VNV iepriekš pieņēmusi 2017. gada 3. jūnijā.

535 Šajā ziņā saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru starppasākumi, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu, principā nav uzskatāmi par tiesību aktiem, par kuriem var celt prasību tos atcelt (skat. spriedumus, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 39. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 3. jūnijs, Ungārija/Parlaments, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

536 No judikatūras arī izriet, ka par starppasākumu nevar celt prasību arī tad, ja uz nelikumību, kas saistīta ar šo pasākumu, var atsaukties, atbalstot prasību pret galīgo lēmumu, kuram tas ir sagatavošanās posms. Šādos apstākļos prasība, kas celta par lēmumu, ar kuru procedūra tiek izbeigta, nodrošinātu pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu, 2017. gada 15. marts, *Stichting Woonpunt* u.c./Komisija, C-415/15 P, EU:C:2017:216, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

537 Šajā gadījumā noregulējuma shēmā VNV uzskatīja, ka *FROB* īstenotā pārdošanas procedūra atbilst Direktīvas 2014/59 39. panta prasībām. Jānorāda, ka *FROB* ir ņēmusi vērā prasības, kuras VNV bija noteikusi lēmumā par pārdošanu. No tā izriet, ka VNV noregulējuma shēmā netieši apstiprināja prasības attiecībā uz pārdošanu, kuras tā pati bija noteikusi lēmumā par pārdošanu.

538 Turklāt ir jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 13. panta, kas attiecas uz agrīno intervenci, 3. punktā ir paredzēts:

"[VNV] ir pilnvaras pieprasīt iestādei vai mātesuzņēmumam sazināties ar potenciālajiem pircējiem, lai sagatavotos iestādes noregulējumam, ievērojot [Direktīvas 2014/59] 39. panta 2. punktā paredzētos kritērijus un šīs regulas 88. pantā noteiktās dienesta noslēpuma ievērošanas prasības.

[..]"

539 Līdz ar to ir jāuzskata, ka lēmums par pārdošanu ir VNV veikts starppasākums saistībā ar *Banco Popular* iespējamo noregulējumu un ka prasītājai nevar liegt atsaukties uz šajā lēmumā ietvertā vērtējuma prettiesiskumu, lai pamatotu savu prasību par noregulējuma shēmu.

540 Attiecībā uz *Banco Popular* pārdošanas procedūras pārskatāmību ir jānorāda, ka lēmuma par pārdošanu 4. apsvērumā VNV norādīja, ka jebkāda bankas pārdošanas publiska izpaušana ir jāatliek, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti.

541 Šāda iespēja ir tieši paredzēta Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta pēdējā daļā, kurā ir paredzēts, ka ikviens publisks paziņojums par iestādes tirgošanu, kas parasti tiek prasīts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas
Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV 2014, L 173, 1. lpp.) 17. panta 1. punktu, var tikt atlikts saskaņā ar minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu.

542 Direktīvas 2014/59 64. apsvērumā šajā ziņā ir norādīts:

"Informācijai par maksātnespējīgu kļūstošas iestādes pārdošanu un pārrunām ar potenciālajiem pircējiem pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas, iespējams, būs sistēmiska nozīme. Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, ir svarīgi, lai šādas informācijas nodošanu atklātībai, kā noteikts [Regulā Nr. 596/2014], būtu atļauts novilcināt uz laiku, kas nepieciešams iestādes noregulējuma plānošanai un strukturēšanai atbilstoši kavējumiem, kas atļauti saskaņā ar tirgus ļaunprātīgas izmantošanas režīmu."

543 No tā izriet, ka Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā pārskatāmības prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas uz pārdošanas procedūras norisi, nevis uz iespējamiem publicēšanas pasākumiem, ar kuriem tiek paziņota šī procedūra.

544 Attiecībā uz pārdošanas procedūras attiecināšanu vienīgi uz iestādēm, kuras bija piedalījušās šī sprieduma 33. punktā minētajā *Banco Popular* uzsāktajā privātās pārdošanas procedūrā, VNV lēmuma par tirdzniecību 2. panta a) punkta i) apakšpunktā norāda vairākus iemeslus, kas pamato tās lēmumu uzaicināt *FROB* sazināties vienīgi ar šiem pieciem dalībniekiem.

545 Šajā ziņā VNV norādīja:

"Attiecībā uz konkrētu uzaicināto pircēju atlasi *FROB* vienmēr sazinās ar pietiekamu pircēju skaitu pēc tam, kad ir atrastas tirgus intereses, lai ieguldītu bankas darbībā. Ņemot vērā nepieciešamību pabeigt pārdošanas procedūru ārkārtīgi īsā termiņā, privātās pārdošanas procedūrā izrādītā interese sniedz informāciju par tirgus interešu analīzi. Privātas pārdošanas procedūras laikā tika uzrunāti vairāki potenciālie pretendenti, kas darbojās Spānijas un starptautiskajos tirgos. Tikai pieci dalībnieki pauda savu sākotnējo interesi un tādējādi tika uzaicināti iesniegt nesaistošus piedāvājumus privātās pārdošanas procedūrā.

FROB sazināsies ar pieciem dalībniekiem, kuri tika aicināti iesniegt piedāvājumus privātās pārdošanas procedūrā.

Šo piecu dalībnieku uzrunāšanu pamato finanšu stabilitātes apsvērumi un būtiskais risks, ka, veicot tirdzniecību plašākā potenciālo pircēju lokā, riska un vērtējumu atklāšana vai bankas kritiski svarīgo funkciju un funkciju, kuras nav kritiski svarīgas, identifikācija izraisīs papildu nenoteiktību un uzticības zaudēšanu tirgū. Turklāt plašāka pircēju skaita uzrunāšana varētu palielināt aizplūšanas iespējamību un līdz ar to risku, ka banka varētu kļūt par noregulējuma priekšmetu ļoti īsā termiņā.

Arī steidzamības un ļoti ierobežotā laika dēļ, kam būtu jābūt pieejamam tirdzniecības procesam, lielāka dalībnieku skaita uzaicināšana palielinātu procedūras sarežģītību. Papildus tam, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta no Bankas, ir apšaubāms, ka pretendenti, kuri vēl nav izrādījuši interesi par privātas pārdošanas procedūru, iesniegtu piedāvājumus.

Saskaņā ar Regulas 24. panta 3. punktu VNV centīsies rast līdzsvaru starp tirdzniecības prasībām un nepieciešamību sasniegt noregulējuma mērķus. It īpaši VNV daļēji atkāpsies no tirdzniecības prasībām apstākļu steidzamības dēļ un it īpaši materiālā apdraudējuma finanšu stabilitātei, kas izrietētu no bankas maksātnespējas, dēļ, kā arī dēļ fakta, ka nepieciešamības uzrunāt plašāku pircēju loku ievērošana apdraudētu arī uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti."

546 Jānorāda, ka Direktīvas 2014/59 39. panta 2. punkta otrajā daļā ir norādīts, ka, neskarot to, ka netiek piemērota nepamatoti labvēlīga vai diskriminējoša attieksme pret iespējamiem pircējiem, šajā pašā punktā noteiktie principi nekavē noregulējuma iestādi izteikt piedāvājumus iespējamiem pircējiem.

547 Līdz ar to VNV lēmums lūgt *FROB* sazināties tikai ar piecām iestādēm, kas piedalījās privātas pārdošanas procedūrā, atbilst šai tiesību normai.

548 Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai pierādītu, ka potenciālo pircēju skaita attiecināšana tikai uz pieciem privātas pārdošanas procedūras dalībniekiem neesot ļāvusi pastāvēt reālai cenu konkurencei to starpā.

549 Šajā ziņā VNV nevar pārmest procedūras laikā radušos apstākļus, proti, ka četri no pieciem dalībniekiem atteicās iesniegt saistošu piedāvājumu un ka vienīgais iesniegtais saistošais piedāvājums piedāvāja pirkuma cenu 1 EUR apmērā.

550 Turklāt šis lēmums bija balstīts uz objektīvu kritēriju, proti, interesi, ko šie uzņēmumi jau bija pauduši par *Banco Popular* iegādi, un to attaisnoja ļoti īsais termiņš, kurā bija jāpabeidz pārdošanas procedūra. Kā uzsvēra VNV, tas, ka procedūra tiek paplašināta līdz lielākam dalībnieku skaitam, varētu palēnināt procedūru, bet palielinātu arī līdzekļu aizplūšanas riskus attiecībā uz *Banco Popular* situāciju un līdz ar to riskus finanšu stabilitātei.

551 Tādējādi prasītāja kļūdaini norāda, ka šī procedūra bija diskriminējoša. Lēmums vērsties vienīgi iestādēs, kuras bija izrādījušas interesi par *Banco Popular* iegādi privātās pārdošanas procedūras ietvaros, principā neizslēdza citu dalībvalstu uzņēmumus.

552 Šajā ziņā ir jānorāda, ka privāta pārdošanas procedūra bija pieejama ikvienam Spānijas vai starptautiskam tirgus dalībniekam. Prasītāja nepaskaidro, kāda iemesla dēļ citas Spānijas iestādes vai ārvalstu iestādes, kas nebija izrādījušas interesi par *Banco Popular* iegādi privātās pārdošanas procedūras laikā, dažas nedēļas vēlāk būtu ieinteresētas, *FROB* uzsākot procedūru. Turklāt, tā kā ir izslēgta jebkāda publiska informācija par pārdošanas procedūras īstenošanu, prasītāja nepaskaidro, uz kādu nediskriminējošu kritēriju pamata varētu tikt uzrunāti citi tirgus dalībnieki.

553 No tā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pārdošanas procedūra nebija balstīta uz konkurenci.

554 Otrām kārtām, prasītāja norāda, ka procesā ir pieļauti pārkāpumi, kas izkropļoja pārdošanas cenu. *FROB* esot parakstījusi konfidencialitātes līgumus ar potenciālajiem pircējiem, pirms *Banco Popular* tika atzīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, un noregulējuma procedūra tātad esot sākusies, pirms bija izpildīti nosacījumi. Tā norāda, ka *Banco Santander* savu piedāvājumu iesniedza 2017. gada 7. jūnijā plkst. 3.12, lai gan konkurences procedūra bija beigusies.

555 Attiecībā uz procedūras norisi ir jāatgādina, ka no pieciem potenciālajiem pircējiem, ar kuriem *FROB* sazinājās, divi bija nolēmuši nepiedalīties pārdošanas procedūrā un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ. 2017. gada 4. jūnijā abi potenciālie pircēji, kuri bija izlēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *BBVA* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai. 2017. gada 6. jūnijā *FROB* tiem nosūtīja procesuālo vēstuli, kā arī pirkuma un pārdošanas līgumu (*Sale and Purchase Agreement*). Ar 2017. gada 6. jūnija vēstuli *BBVA* informēja *FROB*, ka tā ir nolēmusi neiesniegt piedāvājumu.

556 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV par pārdošanas procedūras rezultātiem un norādīja, ka *Banco Santander* ir iesniegusi piedāvājumu 7. jūnijā plkst. 3.12 un ka *Banco Santander* piedāvātā cena *Banco Popular* akciju pārdošanai bija 1 EUR. *FROB* ierosināja noregulējuma shēmā par *Banco Popular* ieguvēju norādīt *Banco Santander* kā izraudzīto pretendentu *Banco Popular* konkurencei atbilstošā pārdošanas procedūrā.

557 Noregulējuma shēmā VNV uzskatīja, ka *FROB* īstenotā pārdošanas procedūra attiecībā uz *Banco Popular* atbilda Regulas Nr. 806/2014 24. pantā noteiktajām prasībām, to lasot kopsakarā ar Direktīvas 2014/59 39. pantu, un piekrita *FROB* priekšlikumam *Banco Santander* norādīt kā *Banco Popular* ieguvēju.

558 Turklāt procesuālajā vēstulē *FROB* bija noteikusi *Banco Popular* pārdošanas procedūras norises grafiku. Šajā grafikā bija paredzēts, ka saistošie cenas piedāvājumi ir jāiesniedz ne vēlāk kā 2017. gada 6. jūnija pusnaktī. Šajā grafikā arī bija norādīts, ka līdz 2017. gada 7. jūnija plkst. 1.00 notiks saziņa ar pretendentiem, lai pabeigtu procedūru un izvēlētos piedāvājumu; pēc tam plkst. 5.30 (vajadzības gadījumā) VNV bija jāsagatavo noregulējuma shēma un jāizpilda pirkuma un pārdošanas līgums, plkst. 6.30 – *FROB* jāsagatavo izpildes akts un plkst.7.00 darījums bija jānoslēdz un jāpaziņo.

559 Jānorāda, ka prasītāja nepaskaidro, kāda tiesību norma esot pārkāpta ar to, ka *FROB* uzsāka pārdošanas procedūru, pirms *Banco Popular* tika atzīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ne arī to, kā tā ietekmēja pārdošanas cenu.

560 Turklāt, ja *FROB*, lai uzsāktu pārdošanas procedūru, būtu bijis jāsagaida, kamēr *Banco Popular* tiek atzīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nevarētu tikt pabeigta pietiekami savlaicīgi, lai aizkavētu *Banco Popular* likvidāciju, un tā nebūtu ļāvusi sasniegt noregulējuma mērķus.

561 Kā norāda *Banco Santander*, procesuālajā vēstulē noteiktā pārdošanas procesa grafika mērķis bija ļaut pabeigt visas formalitātes 2017. gada 7. jūnija plkst. 7.00, lai *Banco Popular* varētu normāli funkcionēt pēc tirgu atvēršanas, lai tostarp izvairītos no kritiski svarīgo funkcijas pārtraukšanas.

562 Tā kā *Banco Santander* bija vienīgā, kas piedalījās procedūrā, un iesniedza saistošu cenas piedāvājumu, un, tā kā pēc *BBVA* paziņojuma bija skaidrs, ka neviena no citām iestādēm, kas tika uzaicinātas piedalīties pārdošanas procedūrā, piedāvājumu neiesniegs, *FROB* piekrita šim piedāvājumam, kaut arī tas tika iesniegts pēc procesuālajā vēstulē noteiktā termiņa beigām.

563 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 24. panta 3. punkta izriet, ka:

"[VNV] var piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, neievērojot 2. punkta e) apakšpunktā izklāstītās tirgošanas prasības, ja tā konstatē, ka šo prasību ievērošana varētu apdraudēt viena vai vairāku noregulējuma mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tā uzskata, ka noregulējamās iestādes maksātnespēja vai iespējamā maksātnespēja rada vai palielina būtiskus draudus finanšu stabilitātei, un

b) tā uzskata, ka prasību ievērošana varētu mazināt uzņēmuma pārdošanas instrumenta efektivitāti šo draudu pārvarēšanā vai 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā noregulējuma mērķa sasniegšanā."

564 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 533. punktā, ka noregulējuma shēmas 6.6. pantā VNV norādīja, ka, ņemot vērā, ka pircējs bija vienīgais, kurš iesniedza piedāvājumu, bija saprātīgi pieņemt tā nosacījumus un tādējādi novērst *Banco Popular* nekontrolētu maksātnespēju, kas tostarp varētu apdraudēt tās kritiski svarīgās funkcijas.

565 Proti, gadījumā, ja VNV nebūtu piekritusi *FROB* priekšlikumam noteikt *Banco Santander* par *Banco Popular* ieguvēju, pēdējā minētā tiktu likvidēta. Taču, kā tika konstatēts piektā pamata analīzē, atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktam *Banco Popular* likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru nebūtu ļāvusi sasniegt šīs pašas regulas 14. pantā paredzētos mērķus tādā pašā apmērā kā noregulējums. It īpaši tika konstatēts, ka noregulējums bija nepieciešams, lai sasniegtu mērķus nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgās funkcijas turpinātību un novērstu būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

566 *FROB* nosūtīja VNV *Banco Popular* pārdošanas procedūras rezultātus pietiekamā termiņā, lai tā varētu pieņemt noregulējuma shēmu un to nosūtīt Komisijai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13. Tādējādi Komisija savu lēmumu, kas ļāva stāties spēkā noregulējuma shēmai plkst. 6.30, pieņēma tajā pašā dienā. Līdz ar to procedūras norise ļāva *FROB* pabeigt visas formalitātes un noslēgt pārdošanu pirms procesuālajā vēstulē noteiktā termiņa beigām, proti, pirms 2017. gada 7. jūnija plkst. 7.00.

567 Visbeidzot, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru *Banco Santander*, zinot, ka tā bija vienīgā, kas iesniedza piedāvājumu, esot piedāvājusi minimālo cenu, pietiek konstatēt, ka šis arguments ir balstīts uz nepamatotu apgalvojumu, ka *Banco Santander* esot tikusi informēta par to, ka tā bija vienīgais pretendents pirms *FROB* organizētas pārdošanas procedūras beigām.

568 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka pārdošanas procedūrā ir pieļauti pārkāpumi, un tā nevar apgalvot, ka procesa norise nav izraisījusi pārdošanas cenas maksimālu pieaugumu.

569 Tādēļ pirmā daļa ir jānoraida.

b) Par otro daļu, kas attiecas uz 2. vērtējumu

570 Prasītāja būtībā apgalvo, ka 2. vērtējums ir kļūdains un ka VNV esot pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 20. pantu un pienākumu norādīt pamatojumu.

571 Otrā daļa būtībā ir iedalīta piecos iebildumos. Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka VNV nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo 2. vērtējums neesot pievienots noregulējuma shēmai. Otrkārt, tā arī norāda, ka VNV ir pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu, jo 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks". Šajā ziņā tā norāda, ka 2. vērtējums nebija ticams, jo *Deloitte* atzina, ka tas ir balstīts uz nepietiekamu informāciju. Tā norāda, ka 2. vērtējums var būt ticams vienīgi tad, ja to papildina galīgais vērtējums. Treškārt, tā apstrīd 2. vērtējumā izmantoto metodi. Ceturtkārt, tā apgalvo, ka 2. vērtējums bija pretrunā 1. vērtējumam un tam, ka *Banco Popular* tika uzskatīta par maksātspējīgu, ka tajā netika ņemta vērā *Banco Popular* tirgus vērtība un bez pamata tika iekļauti rezerves zaudējumi. Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar eksperta 2018. gada 2. decembra ziņojumu par 2. vērtējumu, kas pievienots replikas pielikumā (turpmāk tekstā – "eksperta ziņojums"), 2. vērtējums ietver acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

572 Šajā lietā ir jāatgādina, ka *Banco Popular* vērtējums, kas veikts pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, ietver divus ziņojumus, kas ir pievienoti noregulējuma shēmai.

573 1. vērtējumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, sagatavoja VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai.

574 2017. gada 6. jūnija 2. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu sagatavoja *Deloitte* kā neatkarīgs eksperts.

575 Noregulējuma shēmā ir norādīts, ka, ņemot vērā steidzamību, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10.punktu veiktā 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

576 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā balstās uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un EBI 2017. gada 23. maija galīgā projekta attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 un Nr. 2017/06 par vērtējumu noregulējuma mērķiem un par vērtējumu, lai noteiktu atšķirīgu attieksmi pēc noregulējuma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59 (turpmāk tekstā – "EBI tehniskie standarti"), 3. nodaļu.

577 Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktā EBI ir atļauts izstrādāt tādus regulatīvos tehnisko standartu projektus, kuru mērķis ir precizēt kritērijus, pamatojoties uz kuriem ir jāveic novērtējuma procedūrā veiktie vērtējumi.

578 EBI tehnisko standartu 3. nodaļa attiecas uz regulatīvo tehnisko standartu projektu Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem (turpmāk tekstā – "regulatīvie tehniskie standarti"), un tajā saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktu tostarp ir ietverts Komisijas deleģētas regulas projekts, ar kuru Direktīvu 2014/59 papildina ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti metodes, kas izmantojamas iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai, kritēriji.

579 Turklāt jānorāda, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā šie regulatīvie tehniskie standarti nebija saistoši, jo Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija ievēro saistošus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kurus izstrādājusi EBI un pieņēmusi Komisija. Šie regulatīvie tehniskie standarti tika iekļauti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Direktīvu 2014/59 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.).

580 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā VNV norādīja, ka, pieņemot lēmumu par *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, tā balstījās uz 2. vērtējumu, ko papildināja un apstiprināja *FROB* veiktās pārdošanas procedūras rezultāti.

581 Ciktāl 2. vērtējums ietver sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus, jāatzīst, ka VNV ir plaša rīcības brīvība uzskatīt 2. vērtējumu par derīgu pamatu, lai lemtu par noregulējuma darbībām.

582 Tāpēc, piemērojot šī sprieduma 114.–119. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota pārbaude, ar kuru vienīgi tiek pārbaudīts, vai VNV nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka 2. vērtējums atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta prasībām. Prasītājai ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, lai atspēkotu 2. vērtējuma ticamību.

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

583 Prasītāja norāda, ka VNV nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, ciktāl 2. vērtējums nav pievienots noregulējuma shēmai un ciktāl piekļuve, kas sniegta pēc šīs vērtējuma rediģētās redakcijas, nav izbeigusi šo pārkāpumu. Tā uzskata, ka pamatojuma trūkumu nevar novērst pēc prasības celšanas.

584 Jāatgādina, ka 2. vērtējums tika publicēts VNV tīmekļvietnē 2018. gada 2. februārī un 31. oktobrī arvien mazāk rediģētās redakcijās.

585 Šajā ziņā jānorāda, ka replikā pēc šīm publikācijām prasītāja neizvirza nevienu argumentu par 2. vērtējuma pamatojuma nepietiekamību. Tā vienīgi apstiprina, ka piekļuve 2. vērtējuma nekonfidenciālajai versijai neizraisīja pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpuma izzušanu.

586 Turklāt ir jākonstatē, ka secīgas publikācijas VNV tīmekļvietnē attiecas uz noregulējuma shēmu un 1. un 2. vērtējumu to oriģinālajās redakcijās. Šo publikāciju mērķis bija sniegt sabiedrībai piekļuvi šo dokumentu daļām, kuras sākotnēji tika uzskatītas par konfidenciālām.

587 Runa nav par to, ka VNV publicē informāciju, kas sākotnēji nebija iekļauta noregulējuma shēmā vai 1. un 2. vērtējumā un kuras mērķis bija papildināt to pamatojumu. Prasītāja ar šo argumentu jauc lēmuma publicēšanu, proti, tā pamatojuma publiskošanu, un pamatojuma papildināšanu ar papildu elementiem, kas tajā nebija norādīti tā pieņemšanas brīdī.

588 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz 2. vērtējuma ticamību

589 Prasītāja norāda, ka 2. vērtējums nebija ticams, jo *Deloitte* atzina, ka tā balstījās uz nepietiekamu informāciju.

590 Šajā ziņā jānorāda, ka vēstulē, kas pievienota paziņojumam par 2. vērtējumu VNV, *Deloitte* norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* sarežģīto likviditātes stāvokli, tai tika lūgts veikt vērtējumu ārkārtīgi īsā laikā. Pamata darbs tika ierobežots ar divpadsmit dienām, sākot no dienas, kad tai bija piekļuve dokumentācijai, lai gan šādam projektam parasti būtu jāaizņem sešas nedēļas. *Deloitte* norādīja, ka pieejamajā informācijā ir vairāki trūkumi un neatbilstības. *Deloitte* norādīja, ka vērtēšana ir jāuzskata par ļoti neskaidru un provizorisku saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. pantu un ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktam, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam, vērtējumā tika iekļautas papildu zaudējumu rezerves.

591 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad, ņemot vērā situācijas steidzamību, nav iespējams ievērot šī panta 7. un 9. punktā noteiktās prasības, proti, it īpaši gadījums, kad nav iespējams papildināt vērtējumu ar noteiktu grāmatvedībā un reģistros ietvertu informāciju. Turklāt šajā tiesību normā ir atzīts, ka pastāv nenoteiktība, kas saistīta ar jebkādu provizorisku vērtējumu, tās otrajā daļā paredzot, ka tas ietver papildu zaudējumu rezerves.

592 Tādējādi saskaņā ar šo tiesību normu *Deloitte* vienīgi norādīja, ka, ņemot vērā īso laiku, kas ir pieejams vērtējuma veikšanai, tai bija jāpamatojas uz nepilnīgu informāciju. Tā precizēja, ka tās veiktais vērtējums ir jāuzskata par provizorisku vērtējumu Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punkta izpratnē.

593 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punkta izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, ko prasītāja neapstrīd.

594 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā laika ierobežojumus un pieejamo informāciju, nelielas neskaidrības un tuvinātās vērtības ir raksturīgas jebkuram provizoriskam vērtējumam, kas veikts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, un ka *Deloitte* izteiktās atrunas nevar nozīmēt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

595 Turklāt prasītāja norāda, ka 2. vērtējums var būt uzticams vienīgi tad, ja to papildina galīgs novērtējums. VNV esot apstiprinājusi, ka netiks veikts galīgais *ex post* vērtējums.

596 Šajā ziņā 2018. gada 30. jūlijā, atbildot uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, VNV norādīja, ka pēc 2. vērtējuma netiks veikts galīgais *ex post* vērtējums. Tā uzskatīja, ka, ņemot vērā šī gadījuma īpatnības, tika secināts, ka galīgais *ex post* vērtējums nekalpotu nekādam praktiskam mērķim saistībā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu, ne arī izraisītu šīs pašas regulas 20. panta 12. punktā paredzēto lēmumu par kompensāciju.

597 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktā paredzētais galīgais *ex post* vērtējums pēc definīcijas notiek pēc noregulējuma shēmas un Komisijas lēmuma pieņemšanas.

598 Turklāt, kā tika norādīts šī sprieduma 594. punktā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punktu, tāds pagaidu vērtējums kā 2. vērtējums ir derīgs pamats noregulējuma shēmas pieņemšanai.

599 Pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta likumība tiek novērtēta, ņemot vērā tiesiskos un faktiskos apstākļus, kas pastāvēja datumā, kurā šis tiesību akts tika pieņemts (skat. spriedumu, 2015. gada 3. septembris, *Inuit Tapiriit Kanatami* u.c./Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, novērtējot šī tiesību akta likumību, nav pieļaujama tādu apstākļu ņemšana vērā, kas ir radušies vēlāk par datumu, kurā ir ticis pieņemts Savienības tiesību akts (skat. spriedumu, 2014. gada 17. decembris, *Si.mobil*/Komisija, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).

600 No tā izriet, ka tas, vai tiek veikts galīgais *ex post* vērtējums, kas acīmredzami tiek veikts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, nevar ietekmēt apstrīdēto lēmumu spēkā esamību.

601 Tādējādi otrais iebildums ir jānoraida.

3) Par trešo iebildumu, kas attiecas uz 2. vērtējumā izmantoto metodi

602 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka *Deloitte* 2. vērtējumā esot vadījusies no principa, ka *Banco Popular* vērtējums bija jāveic likvidācijas scenārija ietvaros, kas nozīmē, ka ir jāpiemēro Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. un 17. punktā paredzētie kritēriji, un tā ir acīmredzama kļūda un esot pretrunā šīs regulas 20. panta 8. punktam. Tā uzskata, ka 2. vērtējumā nevarēja piemērot bankas likvidācijas vērtības kritēriju, kas ir atbilstošais 3. vērtējuma, kurš atšķiras no 2. vērtējuma, kritērijs.

603 Jānorāda, ka šī argumenta pamatā ir kļūdaina 2. vērtējumā izmantotās metodoloģijas izpratne. 2. vērtējumam ir divas daļas, pirmajā ir *Banco Popular* provizoriskais vērtējums un otrajā – likvidācijas iespējas simulācija. Pirmās daļas mērķis ir noteikt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Otrās daļas mērķis ir noteikt, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra atbilstoši Spānijas tiesību aktiem.

604 VNV pieņēma noregulējuma shēmu, ņemot vērā 2. vērtējuma pirmo daļu, kurā ietverts pašas *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtējums. Turpretī, tā kā *Deloitte* precizēja, ka tās rīcībā nav ne visas nepieciešamās informācijas, ne arī pietiekama laika, lai šajā posmā veiktu vairāk kā tikai orientējošu aplēsi, 2. vērtējuma otrā daļa atbilst sākotnējai simulācijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 9. punktu. 3. vērtējums, kas ir galīgais vērtējums, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, tika veikts pēc noregulējuma.

605 Likvidācijas vērtība, attiecībā uz kuru prasītāja apstrīd to, ka *Deloitte* to ir izmantojusi, atbilst 2. vērtējuma otrajai daļai. Pirmajā daļā *Deloitte* ņēma vērā *Banco Popular* atsavināšanas vērtību.

606 Attiecībā uz izmantoto metodoloģiju *Deloitte* 2. vērtējumā norādīja, ka scenārijs, kas izmantots, lai noteiktu ekonomisko vērtību, ir bankas pārdošana atbilstoši uzņēmuma pārdošanas instrumentam. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktu vērtējuma

mērķis bija sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem, kā arī sniegt informāciju, kas VNV ļautu noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi šīs pašas regulas 24. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

607 *Deloitte* paskaidroja, ka "[tās] ekonomiskais vērtējums [bija] vērsts uz to, lai sniegtu vērtības aprēķinu, ko iespējamais pircējs varētu piedāvāt bankai kopumā pēc atklātas, taisnīgas un uz konkurenci balstītas izsoles procedūras ("atsavināšanas vērtība" regulatīvo tehnisko standartu 11. panta izpratnē [..])".

608 No regulatīvo tehnisko standartu 6. apsvēruma izriet, ka vispiemērotākās vērtēšanas bāzes (turēšanas vērtība vai atsavināšanas vērtība) izvēle būtu jāveic, ņemot vērā īpašas noregulējuma darbības, kuras ir paredzējusi noregulējuma iestāde.

609 Attiecībā uz novērtējuma pamata izvēli regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 11. panta 4. punktā, ir norādīts:

"Ja 10. panta 1. punktā minētās noregulējuma darbības paredz, ka aktīvus un saistības patur vienība, kas joprojām ir darbību turpinoša iestāde, vērtētājs kā atbilstošo novērtēšanas principu izmanto turēšanas vērtību. Ja turēšanas vērtība tiek uzskatīta par taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku, ar to var prognozēt tirgus apstākļu normalizāciju.

Turēšanas vērtību kā novērtēšanas principu neizmanto, ja aktīvi tiek nodoti aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 42. pantu vai pagaidu iestādei saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu, vai ja tiek izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 38. pantu."

610 Saskaņā ar regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 4. punktu, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 4. punktā, "ja vienības stāvoklis liedz tai turēt kādus aktīvus vai turpināt uzņēmuma darbību vai ja noregulējuma iestāde pārdošanu uzskata par citādi nepieciešamu, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, sagaidāmās naudas plūsmas pielīdzina atsavināšanas vērtībām, kas sagaidāmas konkrētā atsavināšanas laikposmā".

611 Faktori, kas jāņem vērā, lai noteiktu atsavināšanas vērtību uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem, ir definēti regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5.–7. punktā, kas ir pārņemti Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5.–7. punktā.

612 No tā izriet, ka prasītāja nevar norādīt, ka atsavināšanas vērtība nebija pareizā metodoloģija, lai novērtētu *Banco Popular* vērtību 2. vērtējuma ietvaros.

613 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka 2. vērtējumā nav ņemta vērā *Banco Popular* tirgus vērtība pirms noregulējuma.

614 Jānorāda, ka *Banco Popular* akciju vērtība tirgū pirms noregulējuma lēmuma pieņemšanas nevar būt *Banco Popular* atsavināšanas vērtības novērtēšanas kritērijs, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

615 Regulatīvo tehnisko standartu 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Veicot vērtēšanu, vērtētājs ņem vērā apstākļus, kuri ietekmē sagaidāmās naudas plūsmas saistībā ar vienības aktīviem un saistībām un tiem piemērojamās diskonta likmes, un ievēro mērķi patiesi atspoguļot vienības finanšu stāvokli tai aktuālo iespēju un risku kontekstā."

616 Konkrētāk, attiecībā uz atsavināšanas vērtību regulatīvo tehnisko noteikumu 12. panta 5. punktā ir paredzēts:

"Vērtētājs atsavināšanas vērtību konstatē, balstoties uz naudas plūsmām, no kurām atskaitītas atsavināšanas izmaksas un sniegto galvojumu sagaidāmā vērtība, kuras vienība var pamatoti sagaidīt pašreizējos tirgus apstākļos, veicot aktīvu vai saistību pienācīgu pārdošanu vai nodošanu. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā pasākumus, kas veicami noregulējuma shēmas ietvaros, vērtētājs var konstatēt atsavināšanas vērtību, šajā pārdošanā vai nodošanā novērotajai tirgus vērtībai piemērojot samazinājumu par potenciālu paātrinātas pārdošanas diskontu. Lai konstatētu tādu aktīvu atsavināšanas vērtību, kuriem nav likvīda tirgus, vērtētājs apsver tādos tirgos novērojamās cenas, kuros tiek tirgoti līdzīgi aktīvi, vai paraugaprēķinus, izmantojot novērojamos tirgus parametrus, diskontējot tos par nelikviditāti (ar atbilstošu atspoguļojumu)."

617 2. vērtējuma mērķis bija noskaidrot, ko potenciālais ieguvējs būtu gatavs maksāt *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī pastāvošajos apstākļos. Šajā ziņā attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju *Deloitte* norādīja, ka tā ir izmantojusi pieeju, ņemot vērā katru kategoriju, pielāgojot katras aktīvu un saistību klases grāmatvedības vērtības, lai aprēķinātu zaudējumus un peļņu, un citas korekcijas, ko jebkurš pircējs piemērotu vērtībai. Tā iesniedza vērtējuma diapazonu katrai aktīvu un saistību kategorijai.

618 Pirmkārt, jākonstatē, ka *Banco Popular* tirgus vērtība, pirms tā tiek atzīta par tādu, kas atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, nevar būt bankas atsavināšanas vērtības noteikšanas kritērijs. Šajā ziņā, kā norāda Komisija, tirgi nezināja par *Banco Popular* nenovēršamo noregulējumu, paredzēto pasākumu tvērumu un to, ka, ja noregulējums nebūtu noticis, pret *Banco Popular* būtu uzsākta maksātnespējas procedūra, līdz ar to šīs iestādes akcijas cena pirms noregulējuma ne vienmēr atbilda tās reālajai ekonomiskajai vērtībai.

619 Otrkārt, *Banco Popular* akciju vērtība tirgū nevar būt pietiekama informācija, kas ļautu noteikt novērtējumu kategorijās vai aktīvu grupās.

620 Šo iemeslu dēļ pretēji eksperta atzinumā norādītajam *Banco Popular* tirgus vērtību nevar uzskatīt par tās vērtības rādītāju 2. vērtējuma mērķiem.

621 Turklāt 2. vērtējumā *Deloitte* izskaidroja, kādēļ *Banco Popular* tirgus vērtība nebija piemērota metodoloģija, lai novērtētu tās atsavināšanas vērtību. *Deloitte* it īpaši norādīja, ka, ņemot vērā apstākļus, kādos atradās banka, akciju cena ir piedzīvojusi lielas svārstības.

622 Šajā ziņā eksperta atzinumā ir norādīts, ka "spēkā esošā akciju cena ir tiešs pierādījums cenai, ko pircējs ir gatavs maksāt par nelielu akciju paketi neatkarīgi no tās svārstīguma". Pietiek atgādināt, ka atsavināšanas vērtība, kas bija jānovērtē *Deloitte*, attiecās uz visu *Banco Popular* iegādi, nevis tikai uz dažām akcijām.

623 Trešām kārtām, prasītāja norāda, ka 2. vērtējumā bez pamatojuma ir iekļautas rezerves zaudējumiem, kas esot pretrunā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam.

624 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punkta otrajā daļā ir norādīts, ka pirmajā daļā paredzētajā pagaidu vērtējumā tiek iekļautas rezerves papildu zaudējumu segšanai, pievienojot pamatojumu.

625 Regulatīvo tehnisko standartu 13. pantā ir definēta metode, ko izmanto, lai pagaidu vērtējuma ietvaros aprēķinātu un iekļautu rezerves papildu zaudējumu segšanai, un tajā ir paredzēts:

"1. Lai ņemtu vērā to provizorisko vērtējumu nenoteiktību, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 36. panta 4. punkta b)–g) apakšpunktu, vērtētājs vērtējumā iekļauj rezervi, kura atspoguļo faktus un apstākļus, kas liecina par papildu zaudējumiem ar nenoteiktu apmēru vai norises laiku. Lai novērstu nenoteiktības divkāršu uzskaitīšanu, vērtētājs pienācīgi izskaidro un pamato pieņēmumus, uz kuriem balstīts rezerves aprēķins.

2. Lai konstatētu rezerves lielumu, vērtētājs apzina faktorus, kas līdz ar noregulējuma darbībām, kuras, visticamāk, tiks apstiprinātas, varētu ietekmēt sagaidāmās naudas plūsmas."

626 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka *Deloitte* vēstulē par 2. vērtējuma tvērumu ir tieši norādījusi, ka saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktu šajā vērtējumā ir iekļautas rezerves papildu zaudējumu segšanai un ka tajā ir piemēroti regulatīvie tehniskie standarti, kuros ir paredzēts, ka vērtējumā ir jāiekļauj rezerves papildu zaudējumu segšanai. *Deloitte* norādīja, ka rezerves papildu zaudējumu segšanai ir neatņemama 2. vērtējuma daļa un ka detalizēta informācija ir ietverta ziņojumā par 2. vērtējumu un tā pielikumā.

627 Tādējādi attiecībā uz šīs rezerves pamatojumu ir jānorāda, ka 2. vērtējumā attiecībā uz katru aktīvu kategoriju *Deloitte* ir sniegusi skaidrojumus par dažādiem apstākļiem, kas var izraisīt papildu zaudējumus, un norādīja uz neskaidrībām saistībā ar to novērtējumu. Tādējādi *Deloitte* pamatoja rezervju papildu zaudējumu segšanai iekļaušanu atbilstoši regulatīvo tehnisko standartu prasībām.

628 Jānorāda, ka prasītāja neizvirza nevienu argumentu, kas varētu likt apstrīdēt šos 2. vērtējumā ietvertos skaidrojumus. Eksperta atzinumā eksperts vienīgi apstiprina, ka *Deloitte* nav aprēķinājusi, izskaidrojusi vai pamatojusi rezerves papildu zaudējumu aprēķināšanai.

629 Tādēļ trešais iebildums ir jānoraida.

4) Par ceturto iebildumu, kas attiecas uz pretrunām ar 1. vērtējumu

630 Prasītāja apgalvo, ka 2. vērtējums ir pretrunā faktam, ka *Banco Popular* tika uzskatīta par maksātspējīgu 1. vērtējumā, ECB vērtējumam par *Banco Popular* atrašanos maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un to, ka Spānijas Banka 2017. gada 5. jūnijā paziņoja *Banco Popular* maksātspēju.

631 Jāatgādina, ka 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma 1. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai nosacījumi, kas piemērojami pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanai vai konvertācijai, ir izpildīti. It īpaši VNV norādīja, ka 1. vērtējuma mērķis bija palīdzēt noteikt, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

632 EVI 2017. gada 23. maijā pieņemtie tehniskie standarti, protams, nebija saistoši, tomēr bija pieejami 2. vērtējuma dienā. 2. vērtējumā *Deloitte* tieši norādīja, ka tā ievēro EBI tehnisko standartu prasības.

633 EBI tehnisko standartu ievada kopsavilkumā ir konkretizēta nepieciešamība nošķirt divu veidu vērtējumus pirms noregulējuma – 1. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta a) apakšpunktu, kas ir ekvivalents Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktam, un 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 4. punkta b)–g) apakšpunktu, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b)-g) apakšpunktam.

634 Regulatīvo tehnisko standartu 1. apsvērumā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 1. apsvērumā, ir atgādināts šis nošķirums starp sākotnējo vērtējumu, kas ļauj noteikt, vai ir izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas nosacījumi, no vienas puses, un vēlāku vērtējumu, kas ir lēmuma piemērot vienu vai vairākus noregulējuma instrumentus pamatā, no otras puses. Regulatīvajos tehniskajos standartos ir paredzēti atšķirīgi kritēriji 1. un 2. vērtējuma veikšanai.

635 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu šī nosacījuma vērtēšanu veic ECB vai VNV.

636 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru 1. un 2. vērtējuma secinājumi ir pretrunīgi, pietiek konstatēt, ka tas ir neiedarbīgs.

637 Proti, 1. vērtējums, kas tika pieņemts 2017. gada 5. jūnijā, lai noteiktu, vai *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ar nolūku konstatēt, vai bija izpildīti noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi vai pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas nosacījumi, kļuva nevajadzīgs pēc tam, kad ECB 2017. gada 6. jūnijā veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju.

638 Protams, 1. vērtējumā VNV norādīja, ka tās vērtējuma atsauces datumā, proti, 2017. gada 31. martā, *Banco Popular* bija maksātspējīga. Tomēr ir jāatgādina, pirmkārt, ka ECB pamatojās uz būtisku *Banco Popular* noguldījumu izņemšanu, sākot no 2017. gada aprīļa un maija, un uz tās nespēju radīt jaunus likvīdus, lai secinātu, ka 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popul*ar atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā. Otrkārt, ECB secinājums balstījās uz faktu, ka *Banco Popular* nevarēja samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē, nevis uz faktu, ka *Banco Popular* bilancē bija maksātnespējīga. Tādējādi 1. vērtējuma secinājumiem noregulējuma brīdī vairs nebija nozīmes.

639 Turklāt ir jānorāda, ka atšķirības secinājumos starp 1. un 2. vērtējumu ir izskaidrojamas ar to, ka, tā kā tiem ir atšķirīgi mērķi, tie ir balstīti uz dažādiem EBI tehniskajos standartos definētiem vērtēšanas kritērijiem. Tādējādi saskaņā ar EBI tehniskajiem standartiem 1. vērtējuma mērķis galvenokārt ir noteikt, vai vienības aktīvu kopējā vērtība pārsniedz tās saistību kopējo vērtību, citiem vārdiem sakot, vai iestāde bilancē ir maksātspējīga, savukārt 2. vērtējums ir jābalsta uz vienības ekonomisko vērtību, nevis uz grāmatvedības vērtību.

640 Visbeidzot, tā kā 2. vērtējumā ir jāņem vērā *Banco Popular* ekonomiskā vērtība, nevis grāmatvedības vērtība, prasītāja nevar apgalvot, ka pastāv pretruna starp konstatējumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* bija maksātspējīga, kas veikts 1. vērtējumā – ECB vai Spānijas Bankas novērtējumā, un 2. vērtējuma secinājumiem.

641 Tādēļ ceturtais iebildums ir jānoraida.

5) Par piekto iebildumu attiecībā uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā

642 Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar eksperta ziņojumu 2. vērtējumā ir acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

643 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar eksperta ziņojumu 2. vērtējums ietver pazeminātu vērtējumu, ciktāl tajā nav ņemti vērā tirgus dati un revidentu dati, kuru rīcībā bija laiks *Banco Popular* novērtēšanai.

644 Šajā ziņā attiecībā uz tirgus vērtību ir jānorāda uz analīzi, kas izklāstīta šī sprieduma 615.–622. punktā. Attiecībā uz revidentu datiem ir jānorāda, ka vērtība, ko šie revidenti ir piešķīruši *Banco Popular* aktīviem, atbilst to grāmatvedības vērtībai. Tādējādi šos datus nevar salīdzināt ar datiem par aktīvu ekonomisko vērtību, kas *Deloitte* bija jāņem vērā, lai noteiktu *Banco Popular* atsavināšanas vērtību.

645 Pirmkārt, attiecībā uz aizdevumiem un prasījumiem prasītāja, pamatojoties uz eksperta ziņojumu, apgalvo, ka to vērtība nav reālistiska, jo tā esot pretrunā pārrauga apstiprinātajam uzkrājumu rādītājam, kā arī 1. vērtējumam, kurā aizdevuma portfeļa grāmatvedības vērtība nav tikusi samazināta.

646 Pietiek atgādināt, ka no šī sprieduma 644. punkta un ceturtā iebilduma analīzes izriet, ka uzraudzītāja dati un 1. vērtējums, ciktāl tajos ir ņemta vērā tikai *Banco Popular* aktīvu grāmatvedības vērtība, nav būtiski, veicot salīdzinājumu ar 2. vērtējumu.

647 Turklāt ir jānorāda, ka aizdevumi un prasījumi ir daļa no informācijas, attiecībā uz kuru pastāv būtiska neskaidrība un kurai vērtētājs pievērš īpašu uzmanību atbilstoši regulatīvo tehnisko standartu 8. panta a) punktam, kurā ir paredzēts:

> "Aizdevumi vai aizdevumu portfeļi, ar kuriem saistītās sagaidāmās naudas plūsmas ir atkarīgas no darījuma partnera spējas, vēlmes vai stimula izpildīt savu pienākumu, ja šīs prognozes ietekmē pieņēmumi attiecībā uz pārkāpumu rādītājiem, saistību neizpildes varbūtību, zaudējumiem saistību neizpildes gadījumā vai instrumenta raksturiezīmēm, it īpaši tad, ja par to liecina ar aizdevumu portfeli saistīto zaudējumu struktūra".

648 Turklāt 2. vērtējuma pielikuma 4.–11. lappusē *Deloitte* izskaidroja pielāgojumus, kas tai bija jāveic saistībā ar aizdevumu un prasījumu vērtēšanu, it īpaši attiecībā uz saistību neizpildes risku. Prasītāja neizvirza nevienu argumentu šo korekciju apstrīdēšanai.

649 Otrkārt, attiecībā uz nekustamā īpašuma aktīvu novērtēšanu prasītāja, pamatojoties uz eksperta ziņojumu, apgalvo, ka 2. vērtējumā ir nepamatoti samazināta to vērtība, neņemot vērā Spānijas Bankas pilnvaroto ekspertu veiktos šo aktīvu vērtējumus. 2. vērtējumā neesot ņemta vērā vērtība, kādu šiem aktīviem piešķīruši *Banco Popular* revidenti, kā arī Spānijas Bankas ieteikumi tās novērtēšanai.

650 Šis arguments ir jānoraida, jo tas ir balstīts uz salīdzinājumu ar revidentu veiktajiem vērtējumiem, kuriem nav nozīmes.

651 Turklāt ir jānorāda, ka šis arguments nav pietiekami skaidrs, lai saprastu tā tvērumu. It īpaši prasītāja neprecizē, kuri ir Spānijas Bankas pilnvaroti eksperti, ne arī Spānijas Bankas ieteikumus, kurus *Deloitte* neesot ņēmusi vērā.

652 Katrā ziņā no eksperta ziņojuma interpretācijas izriet, ka "Spānijas Bankas ieteikumos" ir atsauce uz tās Apkārtrakstu 4/2016. Eksperts norāda, ka attiecībā uz konfiscēto nekustamo īpašumu novērtēšanu korekciju veikšanai *Deloitte* izmantoja 2003. gada 27. marta *Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras* (Noteikumi ECO/805/2003 par nekustamā īpašuma un noteiktu tiesību vērtēšanu atsevišķiem finanšu mērķiem; 2003. gada 9. aprīļa *BOE* Nr. 85, 13678. lpp.), kas izraisīja zemāku vērtību par to, kāda tā būtu bijusi atbilstoši Apkārtrakstam 4/2016. Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka eksperts neapstrīd ECO 805/2003 noteikuma piemērojamību.

653 Turklāt ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* uzskatīja, ka, lai pareizi novērtētu konfiscētos nekustamos īpašumus, ir jāveic korekcija no 42 līdz 47 %, salīdzinot ar *Banco Popular* veiktajiem vērtējumiem. 2. vērtējuma pielikumā *Deloitte* norādīja, ka lielākā daļa minētās nekonsekvences ir radusies tādēļ, ka netika pietiekami ņemts vērā ECO/805/2003 noteikums, kas paredz obligātos noteikumus nekustamā īpašuma novērtēšanai Spānijas banku sektorā. *Deloitte* it īpaši norāda, ka šīs pretrunas tostarp attiecas uz pilsētbūvniecības jomā pastāvošo prognožu novērtējumu un būvdarbu īstenošanas stadiju.

654 Eksperta ziņojumā eksperts neizvirza nevienu argumentu, lai apstrīdētu šo *Deloitte* veikto novērtējumu 2. vērtējumā. Tas vienīgi norāda, ka Spānijas Bankas pilnvarotie eksperti bija kvalificēti arī veikt *Banco Popular* nekustamā īpašuma aktīvu vērtējumu.

655 No tā izriet, ka *Deloitte* ir paskaidrojusi metodi, kas tika izmantota 2. vērtējumā, lai novērtētu *Banco Popular* nekustamos īpašumus, un pamatoja iemeslus, kādēļ tās konfiscēto nekustamo īpašumu vērtība atšķiras no *Banco Popular* piedāvātās nekustamā īpašuma vērtības.

656 Treškārt, attiecībā uz atliktajiem nodokļa aktīviem prasītāja norāda, ka *Deloitte* ir veikusi to vērtēšanu bez nepieciešamajiem dokumentiem un ka šī vērtēšana ir pretrunā 1. vērtējumam.

657 Pietiek atgādināt, ka no ceturtā iebilduma analīzes izriet, ka prasītājas arguments par pretrunu 1. vērtējumam ir neiedarbīgs.

658 Attiecībā uz atšķirīgo nodokļu aktīvu vērtēšanu *Deloitte* 2. vērtējuma pielikumā norādīja uz sava vērtējuma neskaidrībām, kas saistītas ar laiku un pieejamo informāciju un kas ir raksturīgas pašu šo aktīvu dabai. Šajā ziņā *Deloitte* sniedza paskaidrojumus par metodi, kas tika izmantota atlikto nodokļa aktīvu novērtēšanai, un par pieņēmumiem, kurus tā bija ņēmusi vērā.

659 Piemēram, ziņojumā par 2. vērtējumu *Deloitte* norādīja, ka neaizsargāto atlikto nodokļa aktīvu vērtēšana esot atkarīga no ieguvēja ar nodokli apliekamās peļņas (darbības plāns) un esošajiem nodokļa atlaižu līmeņiem. Tā tostarp 2. vērtējuma pielikumā izskaidroja, ka neaizsargāto atlikto nodokļa aktīvu vērtība ir atkarīga no pircēja, it īpaši no tā, vai runa ir par Spānijas vai ārvalsts vienību, un ka gadījumā, ja pircējs būtu Spānijas banka, to atlīdzināmais raksturs un to iegrāmatošana bilancē būtu atkarīga no *Banco Popular* un pircēja darbības plāniem. Ziņojumā par vērtējumu ir norādīts, ka *Deloitte* veiktajā vērtējumā tiek ņemti vērā šie dažādie gadījumi.

660 Visbeidzot ir jāatgādina, ka nenoteiktības esamība ir raksturīga jebkuram pagaidu novērtējumam, kas veikts, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

661 Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai apšaubītu *Deloitte* izmantoto atlikto nodokļa aktīvu novērtēšanas metodi, kas izskaidrota 2. vērtējuma pielikuma 27.–33. lappusē.

662 Ceturtkārt, attiecībā uz uzkrājumiem saistībā ar juridiskiem riskiem prasītāja atsaucas uz eksperta ziņojumu, saskaņā ar kuru 2. vērtējums nepamatoti palielināja šos uzkrājumus.

663 Pietiek konstatēt, ka eksperta ziņojumā ir vienīgi salīdzināts *Deloitte* veikto juridisko risku novērtēšanas rezultāts ar *Banco Popular* revīzijas ziņojumā izmantoto rezultātu.

664 Šie vērtējumi nevar likt apšaubīt *Deloitte* veiktās korekcijas, pamatojoties uz tās pašas pieredzi un tendencēm nozarē, kas izraisīja dažādus pieņēmumus, kuri izskaidroti 2. vērtējuma pielikuma 34.–38. lappusē.

665 Turklāt prasītāja uzskata, ka, veicot 2. vērtējumu, nav ņemtas vērā būtiskās sinerģijas, kuras *Banco Popular* radīja *Banco Santander*, kuras apliecina nozīmīgais *Banco Santander* kotēšanas biržā pieaugums 2017. gada 7. jūnijā un nākamajās divās dienās.

666 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* atsavināšanas vērtību jebkuram potenciālam pircējam. Līdz ar to *Deloitte* 2.vērtējumā nevarēja ņemt vērā sinerģijas attiecībā uz pircēju, kura identitāti tā nezināja. Tādējādi nav nozīmes īpašajai vērtībai, kas piešķirta *Banco Popular* aktīviem un saistībām *Banco Santander* grāmatvedībā pēc tās iekļaušanas.

667 Tādēļ prasītāja nav pierādījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā esamību 2. vērtējumā, un piektais iebildums ir jānoraida.

668 No visa iepriekš minētā izriet, ka otrā daļa, kā arī devītais pamats kopumā ir jānoraida.

10. Par desmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu

669 Prasītāja apgalvo, ka VNV noregulējuma shēmā esot pārkāpusi Regulas Nr. 806/2014 14. pantu, savu rūpības pienākumu un LESD 296. pantu, jo tā esot norakstījusi akcijas un pārdevusi uzņēmumu, nepārbaudot, vai pastāv citi pasākumi, kas akcionāriem radītu mazāku vērtības zaudējumu.

670 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka noregulējuma shēmas pamatojumā nekas neliecina par to, ka VNV būtu izvērtējusi citus, mazāk ierobežojošus risinājumus akcionāriem pirms *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un uzņēmuma pārdošanas. Tā neesot pamatojusi, vai citi risinājumi būtu ļāvuši izvairīties no akcionāru vērtības iznīcināšanas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 14. pantam.

671 Jānorāda, ka prasītājas argumentu pamatā ir kļūdaina Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas, kas minēta šā sprieduma 521. punktā, interpretācija.

672 No šīs tiesību normas izriet, ka Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā minētie noregulējuma mērķi iespēju robežās ir jāsasniedz ar noregulējuma instrumentu, kas izraisa mazāku vērtības zudumu. Tomēr, kā precizēts šajā tiesību normā, ja ar izvēlēto noregulējuma instrumentu izraisītā vērtības iznīcināšana ir nepieciešama šo mērķu sasniegšanai un tātad sabiedrības interesēs, noregulējums nevar tikt uzskatīts par nesamērīgu.

673 Turklāt, kā uzsver Komisija, vērtības iznīcināšana Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē attiecas ne tikai uz akcionāru un vienības pašu kapitāla instrumentu turētāju mantiskām interesēm, bet arī uz tās noguldītāju, darbinieku un citu kreditoru mantiskām interesēm.

674 Pretēji tam, ko norāda prasītāja, šī tiesību norma nenozīmē, ka ir jāizvērtē noregulējuma pasākuma samērīgums, ņemot vērā akcionāru tiesību uz īpašumu aizskārumu.

675 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 5.2. pantā VNV norādīja, ka uzņēmuma pārdošanas instruments ir piemērots, nepieciešams un samērīgs līdzeklis, lai sasniegtu Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā ietvertos noregulējuma mērķus, proti, galvenokārt nodrošināt kritiski svarīgo funkciju turpinātību un saglabāt finansiālo stabilitāti. Šī sprieduma 339. punktā minētajā noregulējuma shēmas 5.3. pantā VNV paskaidroja iemeslus, kuru dēļ pārējie Regulā Nr. 806/2014 paredzētie noregulējuma instrumenti nav atbilstoši un neļauj sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā apmērā.

676 Tādējādi VNV norādīja iemeslus, kuru dēļ citi noregulējuma instrumenti, tādi kā aktīvu nodalīšana, kas – prasītājas ieskatā – būtu novedusi pie akcionāru vērtības iznīcināšanas novēršanas, nebūtu ļāvuši sasniegt Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzētos mērķus.

677 Pretēji tam, ko norāda prasītāja, ciktāl VNV ir pamatojusi, ka uzņēmuma pārdošanas instruments bija nepieciešams šo mērķu sasniegšanai, tai nebija jānorāda, vai citi risinājumi būtu ļāvuši izvairīties no vērtības iznīcināšanas Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē.

678 Turklāt ir jānorāda, ka noregulējuma shēmas 4.5. pantā VNV secināja, ka noregulējuma rezultātā tika samazināta arī vērtības iznīcināšana, ņemot vērā faktu, ka *Banco Popular* likvidācija kreditoriem radītu lielākus zaudējumus nekā noregulējums. VNV noregulējuma shēmas 4.6. pantā arī uzskatīja, ka neērtības un izmaksas, kas saistītas ar noregulējuma darbības veikšanu, galvenokārt akcionāru un pakārtoto kreditoru zaudējumi, esot atsvērtas ar priekšrocībām, kas no tās izriet, proti, kritiski svarīgo funkciju saglabāšanu, negatīvās ietekmes uz ekonomiku un finansiālo stabilitāti ierobežošanu, kā arī izvairīšanos no zaudējumiem, ko varētu ciest citi kreditori.

679 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, VNV noregulējuma shēmā ņēma vērā vērtības zudumu, ko uzņēmuma pārdošanas instruments varēja radīt *Banco Popular* akcionāriem.

680 Otrām kārtām, prasītāja norāda, ka VNV nav pārbaudījusi, vai aktīvu nodalīšanas instruments apvienojumā ar VNF aizdevumu būtu bijis piemērots likviditātes problēmu risināšanai un tirgus uzticības atjaunošanai, un tādējādi esot pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas. Prasītāja norāda, ka saskaņā ar šī sprieduma 483. punktā minēto ekspertīzes ziņojumu, kas ietverts prasības pieteikuma pielikumā, aktīvu nodalīšana kopā ar citiem likviditātes nodrošināšanas pasākumiem principā bija īstenojama un būtu ļāvusi novērst vērtības zudumu akcionāriem, kas ir pretēji Regulas Nr. 806/2014 14. pantam.

681 Vispirms ir jāatgādina, ka šī sprieduma 339. punktā minētajā noregulējuma shēmas 5.3. pantā VNV uzskatīja, ka aktīvu nošķiršanas instruments neatkarīgi no tā, vai tas ir apvienots ar iekšējās rekapitalizācijas instrumentu vai ar pagaidu iestādes instrumentu, neļāva sasniegt noregulējuma mērķus tādā pašā mērā kā uzņēmuma pārdošanas instruments.

682 Turklāt prasītāja neizvirza nevienu argumentu, kas varētu pierādīt, ka tās norādītais risinājums, proti, aktīvu sadale kopā ar likviditātes iemaksām, patiešām bija iespējams, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes situāciju un steidzamību, kādā noregulējuma shēma bija jāpieņem, ne arī to, ka šis risinājums būtu varējis ļaut atjaunot *Banco Popular* dzīvotspēju ilgtermiņā.

683 Tādējādi prasības pieteikumā prasītāja tikai atsaucas uz tam pievienoto ekspertīzes ziņojuma daļu "Lēmumā nav pietiekami ņemti vērā alternatīvie noregulējuma instrumenti". Pietiek konstatēt, ka šajā ziņojumā, kas tika sagatavots 2017. gada 16. septembrī, pamatojoties uz 2017. gada jūlijā publicēto noregulējuma shēmas redakciju, eksperti atzīst daudzus trūkumus savā analīzē, kas ir saistīts ar to, ka viņu rīcībā esošā noregulējuma shēmas redakcija bija aizklāta un ka viņi nezināja *Banco Popular* likviditātes problēmu apmēru. Viņi norāda, ka *Banco Popular* bija maksātspējīga, un pamatojas uz vairākiem tīri teorētiskiem pieņēmumiem saistībā ar noteiktu aktīvu pārdošanu. Turpretī šajā ziņojumā nav ietverta nekāda analīze, kuras mērķis būtu pierādīt, ka uzņēmuma pārdošanas instrumentam praksē bija iespējams alternatīvs risinājums, ņemot vērā *Banco Popular* likviditātes situācijas pasliktināšanos un steidzamību. Šajā ziņojumā nav pierādīta šīs aktīvu pārdošanas konkrētā iespējamība noregulējuma datumā piemērojamajos apstākļos.

684 Kā norāda VNV, prasītāja pietiekami neizskaidro, kādēļ alternatīvais risinājums būtu bijis tikpat efektīvs, juridiski īstenojams un lētāks nekā aktīvu pārdošana, izmantojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Šajā ziņā ir jānorāda, ka eksperti, kas sagatavoja 2017. gada 16. septembra ekspertīzes ziņojumu, arī sagatavoja šī sprieduma 483. punktā minēto replikas pielikumā ietverto ekspertīzes ziņojumu, kurā tie atzina, ka, tā kā nebija pieejama informācija, viņi savā pirmajā ziņojumā nevarēja sīkāk paskaidrot, kā šis alternatīvais risinājums varētu funkcionēt.

685 Turklāt prasības pieteikumam pievienotajā ekspertīzes ziņojumā nav ņemti vērā noregulējuma mērķi, kas paredzēti Regulas Nr. 806/2014 14. pantā, un tādējādi nav pierādīts, ka cita noregulējuma instrumenta, piemēram, aktīvu sadalīšanas, piemērošana būtu ļāvusi šos mērķus sasniegt tikpat efektīvi kā uzņēmuma pārdošanas instruments.

686 Visbeidzot, kā uzsver Komisija un VNV, aktīvu sadalīšanas instrumenta īstenošanai ir nepieciešams termiņš, kas nebija pieejams noregulējuma datumā.

687 Šajā ziņā replikā prasītāja norāda, ka VNV esot varējusi veikt aktīvu sadalīšanu steidzamības kārtā. Šajā ziņā tā atsaucas uz replikas pielikumā ietvertā ekspertīzes ziņojuma 8. sadaļu. Pietiek norādīt, ka šajā replikai pievienotajā ekspertīzes ziņojumā ir vienīgi norādīts, ka šādas darbības būtiskās daļas var tikt veiktas laikposmā, kas ir būtiski īsāks nekā Komisijas minētie 6–9 mēneši. Šī informācija nepierāda, ka aktīvu sadalīšanas instruments bija praktiski īstenojams ārkārtas situācijā, kādā atradās *Banco Popular*.

688 Prasītāja arī apgalvo, ka aktīvu sadalīšanu varētu piemērot steidzamības kārtā, ja 2016. gada noregulējuma plāns būtu pareizi sagatavots.

689 Jāuzskata, kā to dara Komisija, ka šim argumentam nav nozīmes, jo 2016. gada noregulējuma plānā nevarēja paredzēt likviditātes krīzi, ar kuru *Banco Popular* bija jāsaskaras no 2017. gada aprīļa.

690 Šajā ziņā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 23. panta trešo daļu, "pieņemot noregulējuma shēmu, [VNV], Padome un Komisija ņem vērā un izpilda noregulējuma plānu, kā minēts 8. pantā, ja vien [VNV], ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav noteiktas noregulējuma plānā".

691 Šajā lietā VNV noregulējuma shēmas 44.–46. apsvērumā paskaidroja, kādu iemeslu dēļ 2016. gada noregulējuma plānā paredzētais noregulējuma instruments nebija piemērots noregulējuma datumā pastāvošajiem apstākļiem. Tādējādi tā norādīja, ka 2016. gada noregulējuma plāns bija balstīts uz pieņēmumu, ka *Banco Popular* maksātnespēja ir saistīta ar tās kapitāla situācijas pasliktināšanos. Tā kā *Banco Popular* maksātnespēja izrietēja no tās likviditātes situācijas pasliktināšanās, VNV norādīja, ka netika garantēts, ka šajā plānā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments būtu ļāvis nekavējoties un efektīvi novērst *Banco Popular* likviditātes krīzi.

692 No tā izriet, ka 2016. gada noregulējuma plāna iespējamās nepilnības nevar izraisīt apstrīdēto lēmumu atcelšanu un ka prasītājas argumenti šajā ziņā ir neiedarbīgi. Konkrētāk, nav nozīmes Revīzijas palātas īpašajam ziņojumam Nr. 23/2017 "[VNV]: ir sākts darbs pie sarežģītā banku savienības uzdevuma, tomēr vēl ļoti daudz jāpaveic", uz kuru atsaucas prasītāja.

693 Trešām kārtām, prasītāja norāda, ka VNV esot pārkāpusi savu rūpības un labas pārvaldības pienākumu, neizvērtējot iespējamos risinājumus, kas piedāvāti Regulas Nr. 806/2014 76. pantā, proti, VNF aizdevumu, lai atrisinātu *Banco Popular* likviditātes problēmas.

694 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu noregulējuma shēmā, piemērojot noregulējuma instrumentus, VNV var izmantot VNF tikai tādā apmērā, kas nepieciešams, lai nodrošinātu noregulējuma instrumentu efektīvu izmantošanu tostarp aizdevumu došanai noregulējamajai iestādei. No tā skaidri izriet, ka šī iespēja var tikt paredzēta tikai noregulējuma darbības ietvaros un tā nekādā gadījumā nav tai alternatīvs pasākums. Kā norāda VNV, VNF izmantošana nevar tikt veikta izolēti, lai atrisinātu iestādes likviditātes problēmas.

695 Ceturtām kārtām, pakārtoti, prasītāja norāda, ka VNV esot varējusi izmantot citus Direktīvā 2014/59 paredzētus pasākumus. VNV esot pārkāpusi savu rūpības pienākumu un pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas, neizvērtējot iespēju izstrādāt *ad hoc* noregulējuma instrumentu, ņemot vērā, ka Regula Nr. 806/2014 neesot izstrādāta likviditātes problēmu atrisināšanai.

696 Pietiek norādīt, tāpat kā to dara VNV, ka tā var izmantot tikai Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā paredzētos noregulējuma instrumentus.

697 Tādēļ desmitais pamats ir jānoraida.

11. Par vienpadsmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 14. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 11. un 15. punktu, kā arī būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu

698 Ar šo jauno pamatu, kas izvirzīts replikā, prasītāja norāda, ka savā 2018. gada 30. jūlija atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu VNV norādīja, ka tā neveikšot galīgo *ex post* vērtējumu, un norāda, ka noregulējuma shēma pārkāpj Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11., 14. un 15. punktu. Noregulējuma shēma esot tikusi pieņemta, nepastāvot noteikumiem un mehānismiem, kas vajadzīgi, lai Regulas Nr. 806/2014 20. pantā paredzētā vērtēšana tiktu balstīta uz pēc iespējas pilnīgāku un aktuālu informāciju par *Banco Popular* aktīviem un saistībām.

699 Prasītāja norāda, ka šis jaunais pamats saskaņā ar Reglamenta 84. pantu ir pieņemams, jo tas ir balstīts uz jaunu apstākli, kas noticis tiesvedības laikā, proti, informāciju, kuru VNV paziņoja savā 2018. gada 30. jūlija atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu, saskaņā ar kuru netiks veikts galīgais *ex post* vērtējums.

700 Komisija apgalvo, ka šis jaunais pamats nav pieņemams un katrā ziņā ir nepamatots, jo prasītāja balstās uz apstākli, kas ir vēlāks par noregulējuma shēmas pieņemšanu un nevar ietekmēt tā tiesiskumu. VNV un *Banco Santander* arī norāda, ka šis pamats attiecas uz VNV lēmumu, kas pieņemts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, un ka tas nevarot ietekmēt noregulējuma shēmas tiesiskumu.

701 Pietiek norādīt, ka to pašu iemeslu dēļ, kas minēti šī sprieduma 597.–600. punktā, tas, vai ir veikts galīgais *ex post* vērtējums, kas acīmredzami tiek veikts pēc noregulējuma shēmas pieņemšanas, nevar ietekmēt apstrīdēto lēmumu spēkā esamību.

702 Turklāt savos apsvērumos par *Banco Santander* iestāšanās rakstu prasītāja paskaidro, ka šis jaunais pamats nav balstīts uz galīgā *ex post* vērtējuma neesamību, bet gan ar to tiek apgalvots, ka noregulējuma shēma bija kļūdaina kopš tās pieņemšanas, jo Regulas Nr. 806/2014 20. panta 14. punktā paredzētās garantijas nepastāvēja.

703 Pietiek konstatēt, ka ar šo paskaidrojumu prasītāja apstrīd motīvus, kurus tā bija izvirzījusi, lai pamatotu šī jaunā pamata norādīšanu replikas stadijā.

704 Tādēļ vienpadsmitais pamats ir jānoraida.

12. Par divpadsmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 3. un 5. punktu, pārkāpumu

705 Ar šo jauno pamatu, kas ir izvirzīts replikā, prasītāja pēc piekļuves 2018. gada februārī un oktobrī publicētajām 2. vērtējuma redakcijām apgalvo, ka noregulējuma shēma, kuras neatņemama sastāvdaļa ir 2. vērtējums, pārkāpj Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. un 5. punktu.

706 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka 2. vērtējumā ir paredzēts tikai viens noregulējuma instruments, proti, uzņēmuma pārdošana, kas esot pretrunā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktam, saskaņā ar kuru pagaidu vērtējums ir jāveic, pirms tiek lemts par noregulējuma darbību. Esot pretēji šai tiesību normai izstrādāt pagaidu vērtējumu pēc tam, kad ir izvēlēta īstenojamā noregulējuma darbība. Otrkārt, noregulējuma shēma pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktu, jo 2. vērtējumu neesot veikusi neatkarīga persona. Prasītāja norāda, ka *Deloitte* strādāja saskaņā ar VNV norādījumiem, ka tā nevarēja attīstīt savu viedokli, jo VNV tai bija uzdevusi koncentrēties uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu un ka daļu no pagaidu vērtējuma, proti, 1. vērtējumu, veica pati VNV. Treškārt, tā kā noregulējuma instruments tika izraudzīts iepriekš, ar 2. vērtējumu neesot bijis iespējams izpildīt Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā paredzēto mērķi sniegt VNV informāciju par izmantojamo noregulējuma instrumentu veidu.

707 Komisija apgalvo, ka šis jaunais pamats nav pieņemams.

708 Saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.

709 Jākonstatē, ka visi argumenti, ko prasītāja izvirzījusi šajā jaunajā pamatā, būtībā balstās uz faktu, ka 2. vērtējums tika veikts, paredzot tikai vienu noregulējuma instrumentu, proti, uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

710 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 42. apsvērumā prasības pieteikuma pielikumā ietvertajā redakcijā ir norādīts, ka:

"Ņemot vērā lietas apstākļu steidzamību, *Deloitte* veica provizorisku vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. Šis pagaidu vērtējums tika veikts ar mērķi:

[..]

c) apkopot informāciju, kas ļauj pieņemt lēmumu par akcijām vai īpašuma instrumentiem, kuri ir jānodod, un kas ļauj VNV noteikt to, kas veido komercdarbības nosacījumus uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem."

711 No tā izriet, ka tas, ka *Deloitte* veica provizorisku vērtējumu, lai novērtētu uzņēmuma pārdošanas instrumenta īstenošanas nosacījumus, ir informācija, kas jau bija ietverta noregulējuma shēmā, kura prasības celšanas brīdī bija prasītājas rīcībā.

712 Prasītāja nenorāda nevienu jaunu apstākli, kas tai būtu kļuvis zināms tādēļ, ka tā ir ieguvusi piekļuvi mazāk konfidenciālai 2. vērtējuma versijai nekā tā, kura ir publicēta VNV tīmekļvietnē 2018. gada februārī un oktobrī, un kas varētu pamatot faktu, ka šis pamats tika izvirzīts tikai replikā. Līdz ar to prasītāja nevar pamatoties uz faktu, ka tai bija piekļuve 2. vērtējumam tikai tiesvedības laikā, lai pamatotu šī jaunā pamata pieņemamību, ņemot vērā Reglamenta 84. pantu.

713 Līdz ar to divpadsmitais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

714 Jebkurā gadījumā jānorāda, ka prasītājas argumenti nav pamatoti.

715 Pirmkārt, pretēji tam, ko norāda prasītāja, no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta, kas minēts šī sprieduma 15. punktā, neizriet, ka vērtējumu nevar veikt, ņemot vērā konkrētu noregulējuma instrumentu. Tādējādi prasītāja kļūdaini norāda, ka tas, ka 2. vērtējumā bija paredzēts tikai uzņēmuma pārdošanas instruments, esot pretrunā Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktam.

716 Otrkārt, jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punktā vērtējuma mērķi ir definēti atkarībā no piemērotā noregulējuma instrumenta. It īpaši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktā ir definēti vērtējuma mērķi gadījumā, ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, kuri atšķiras no šīs pašas regulas 20. panta 5. punkta d) un e) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, kas attiecas uz gadījumiem, kad tiek piemērots vai nu iekšējas rekapitalizācijas instruments, vai pagaidu iestādes instruments vai aktīvu sadalīšanas instruments.

717 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta b) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka, ja noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi ir izpildīti, vērtēšanas mērķis ir sniegt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par piemēroto noregulējuma darbību, ko veikt attiecībā uz vienību, ir jāinterpretē tādējādi, ka vērtēšanai ir jāiesniedz VNV tehniskā un ekonomiskā informācija, kas ļauj īstenot pēdējās minētās izvēlēto noregulējuma instrumentu.

718 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka ar to novērtētājam ir noteikts pienākums veikt vērtēšanu, ņemot vērā visus iespējamos noregulējuma instrumentus. Līdz ar to prasītāja kļūdaini apgalvo, ka šī tiesību norma nepieļauj, ka 2. vērtējums tiek veikts, ņemot vērā uzņēmuma pārdošanas instrumentu, ko VNV uzskatīja par instrumentu, kas vislabāk atbilst noregulējuma mērķiem.

719 Treškārt, attiecībā uz prasītājas argumentiem, kuru mērķis ir apšaubīt vērtētāja neatkarību, ir jānorāda, ka vērtētājam pašam nav jānosaka, kāds būtu vispiemērotākais noregulējuma līdzeklis. Kā norāda VNV, noregulējuma iestādei ir jāizvēlas vispiemērotākais instruments attiecīgās vienības situācijai.

720 Līdz ar to fakts, ka VNV uzskatīja, ka uzņēmuma pārdošanas instruments vislabāk atbilst noregulējuma mērķiem un ka tā bija uzdevusi *Deloitte* veikt vērtējumu, kas atbilst šī instrumenta mērķiem, nevar tikt uzskatīts par tādu, kas apdraud *Deloitte* neatkarību. Visbeidzot ir jānorāda, ka prasītāja nepaskaidro, kādā veidā tas, ka VNV pati veica 1. vērtējumu, varētu likt apšaubīt *Deloitte* neatkarību, tai veicot 2. vērtējumu, jo šiem diviem vērtējumiem ir atšķirīgi mērķi.

13. Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem

721 Prasītāja lūdz Vispārējai tiesai noteikt dažādus procesa organizatoriskos pasākumus un pierādījumu savākšanas pasākumus.

722 Pirmkārt, prasības pieteikumā un replikā, kā arī 2021. gada 19. aprīļa vēstulē prasītāja lūdza Vispārējo tiesu izdot rīkojumu iesniegt dažādus dokumentus. Turklāt 2021. gada 17. maija vēstulē prasītāja lūdza Vispārējo tiesu uzdot Spānijas Karalistei rakstveida jautājumus.

723 Jāatgādina, ka ar savu 2021. gada 12. maija rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem atbilstoši Reglamenta 91. panta b) punktam, 92. panta 3. punktam un 103. pantam Vispārējā tiesa uzdeva VNV iesniegt dažus šī sprieduma 95. punktā minētos dokumentus. Ar 2021. gada 9. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka VNV iesniegtajiem dokumentiem to konfidenciālajā versijā nav nozīmes strīda atrisināšanā. Savukārt pārējām pusēm tika nosūtīta *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstule ECB bez tās pielikuma.

724 Otrkārt, prasītāja prasības pieteikumā piedāvāja uzklausīt vairākus lieciniekus.

725 Attiecībā uz procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu lūgumu, ko iesniedzis tiesvedības dalībnieks, jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 12. novembris, *Fleig*/EĀDD, C-446/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:918, 53. punkts).

726 No Tiesas judikatūras izriet, ka pat tad, ja pieteikumā nopratināt lieciniekus, kas ir izteikts prasības pieteikumā, ir precīzi norādīti tie fakti, attiecībā uz kuriem ir jāuzklausa liecinieks vai liecinieki, un iemesli, kuru dēļ viņi ir jānopratina, Vispārējai tiesai ir jānovērtē, vai pieteikums ir atbilstošs attiecībā pret strīda priekšmetu un vajadzību nopratināt uzaicinātos lieciniekus (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 118. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 22. oktobris, *Silver Plastics* un *Johannes Reifenhäuser*/Komisija, C-702/19 P, EU:C:2020:857, 29. punkts).

727 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas materiālos ietvertā informācija, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pietiekami, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem, kā arī, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos dokumentus.

728 No tā izriet, ka prasītājas pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem ir jānoraida, kā arī ir jānoraida prasība pilnībā.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

729 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas, VNV un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

730 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Spānijas Karaliste, Parlaments un Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Aeris Invest Sàrl* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, Vienotās noregulējuma valdes (VNV) un *Banco Santander, SA* tiesāšanās izdevumus.

3) Spānijas Karaliste, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

I. Tiesiskais regulējums . . . 2

II. Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas . . . 6

A. Par *Banco Popular* situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas . . . 6

B. Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas . . . 8

C. Par 2017. gada 7. jūnija *Banco Popular* noregulējuma shēmu . . . 11

D. Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas . . . 12

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi . . . 13

IV. Juridiskais pamatojums . . . 15

A. Par jauno 2021. gada 19. aprīļa pierādījumu piedāvājumu . . . 15

B. Par lietas būtību . . . 16

1. Par trešo pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 21. un 24. pantu ir pārkāpti principi, kas saistīti ar pilnvaru deleģēšanu . 17

2. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 15. un 22. pantu ir pārkāptas Hartas 17. pantā nostiprinātās tiesības uz īpašumu un LES 5. panta 4. punktā paredzētais samērīguma princips . . . 22

3. Par piekto pamatu, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu, ciktāl ar Regulas Nr. 806/2014 18. un 20. pantu ir pārkāptas Hartas 17. un 41. pantā nostiprinātās tiesības tikt uzklausītam . . . 30

4. Par astoto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu . . . 38

a) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu . . . 38

b) Par otro iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu . . . 42

5. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu un tiesību uz aizstāvību, kas paredzētas LESD 15. un 296. pantā un Hartas 42. un 47. pantā, pārkāpumu . . . 45

a) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 45

b) Par otro iebildumu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu . . . 48

6. Par otro pamatu, kas attiecas uz principa "nemo auditur propriam turpitudinem allegans" un Regulas Nr. 806/2014 88. panta pārkāpumu 54

7. Par sesto pamatu, kas attiecas uz Hartas 17. pantā paredzēto tiesību uz īpašumu pārkāpumu un LES 5. panta 4. punkta pārkāpumu 61

8. Par septīto pamatu, kas attiecas uz Hartas 17. un 41. pantā nostiprināto tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu 65

9. Par devīto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. un 20. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu 68

a) Par pirmo daļu, kas attiecas uz pārdošanas procesu 68

b) Par otro daļu, kas attiecas uz 2. vērtējumu 74

1) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 76

2) Par otro iebildumu, kas attiecas uz 2. vērtējuma ticamību 77

3) Par trešo iebildumu, kas attiecas uz 2. vērtējumā izmantoto metodi 78

4) Par ceturto iebildumu, kas attiecas uz pretrunām ar 1. vērtējumu 81

5) Par piekto iebildumu attiecībā uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā 83

10. Par desmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 14. panta, rūpības pienākuma un LESD 296. panta pārkāpumu 85

11. Par vienpadsmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 14. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 11. un 15. punktu, kā arī būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu 88

12. Par divpadsmito pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 20. panta 3. un 5. punktu, pārkāpumu 89

13. Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem 91

V. Par tiesāšanās izdevumiem 92